

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 117

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 11 de març del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2208/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions efectuades a Sa Costera. 5427
 - 2) RGE núm. 2209/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes celebrats amb motiu del Dia de les Illes Balears. 5427
 - 3) RGE núm. 2197/14**, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a futur del Consell de Mallorca. 5428
 - 4) RGE núm. 2219/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a paper institucional del Consell Insular de Mallorca. 5429
 - 5) RGE núm. 2210/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protocol de col·laboració amb el Consell Insular de Menorca per a l'intercanvi d'exposicions d'artistes a les Illes Balears. 5431
 - 6) RGE núm. 2215/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a especialitats mèdiques al nou hospital de Can Misses. 5432
-
-

- 7) **RGE núm. 2216/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obertura del nou hospital de Can Misses. 5433
- 8) **RGE núm. 2204/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millor finançament per a la sanitat. 5434
- 9) **RGE núm. 2205/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitats pendents d'abonament als centres docents no concertats. 5435
- 10) **RGE núm. 2214/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a víctimes d'emergències. 5436
- 11) **RGE núm. 2346/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manifestacions de la Sra. Secretària d'Estat de Turisme. 5437
- 12) **RGE núm. 2206/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira ITB de Berlín. 5439
- 13) **RGE núm. 2217/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa dels consumidors. 5439
- 14) **RGE núm. 2207/14**, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 2224/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seu electrònica. 5440
- 15) **RGE núm. 2211/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe sobre conjuntura econòmica. 5441
- 16) **RGE núm. 2203/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la Llei de ports. 5442
- 17) **RGE núm. 2212/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de col·laboració per lluitar contra l'economia submergida. 5443
- 18) **RGE núm. 1878/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a problema de l'educació pública. 5444
- 19) **RGE núm. 2154/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de l'Estatut d'Autonomia. 5445
- 20) **RGE núm. 2213/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a tracte als autònoms. 5446
- 21) **RGE núm. 2220/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig a l'avantprojecte de llei d'avortament. 5448
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 325/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedients en relació amb la política educativa del Govern. 5449
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 9559/13**, d'ordenació i ús del sòl. 5454
- IV. MOCIÓ RGE núm. 2034/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern i concertació social, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5523/12. 5475
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui amb el primer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2208/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions efectuades a Sa Costera.

Primera pregunta, RGE 2208/14, relativa a inversions efectuades a Sa Costera, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, recentment hem conegut que s'han fet unes importants inversions a Sa Costera. Ens pot explicar la transcendència que aquestes inversions tenen per a l'illa de Mallorca? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, a Sa Costera tenim una instal·lació amb bombejos, que es tracta d'agafar l'aigua precisament de Sa Costera per enviar cap a Palma per servir Palma mateix o, després, desviar-la cap al pla. També s'empra per recuperar l'aquífer de S'Estremera.

Ens vàrem trobar que des de l'any 2009, de nou bombes que hi havia, només n'hi havia una en funcionament, totes les altres estaven inservibles. El que hem fet -l'any passat ja vàrem començar- és recuperar aqueixes bombes i n'hem deixades pràcticament ja cinc en funcionament, cinc bombes que ens permeten treure un cabal important que ens duria un impuls d'uns 10 milions de metres cúbics a l'any.

El que vol dir és que tot aquest temps, des de l'any 2009...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, preg silenci.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...fins a dia d'avui, o fins fa un parell de mesos, s'havia trobat que l'aigua que dúiem de Sa Costera realment s'estava perdent; se n'ha perduda moltíssima, i en lloc d'utilitzar-la per recarregar fins i tot l'aquífer de S'Estremera, idè tampoc no s'ha fet.

Amb aquesta inversió, com dic, el que es farà serà tenir més aigua bona a disposició de tots els ciutadans. És una inversió que ha suposat un total de 134.000 euros, i ens diu això també que amb pocs doblers es poden aconseguir importants estalvis d'aigua. Les altres bombes s'aniran recuperant ara una cada any fins entrar en roda, i després el que es pretén és que hi hagi un manteniment sempre anual, és a dir, que cada deu anys o cada nou anys es puguin haver renovat cada una de les bombes.

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2209/14, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes celebrats amb motiu del Dia de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE 2209/14, relativa a actes celebrats amb motiu del Dia de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, tal y como establece el artículo 6.3 de nuestro Estatuto de Autonomía de 2007 consagra el 1 de marzo como la fiesta de nuestra comunidad autónoma, fecha en que se conmemora el día en que entró en vigor el primer Estatuto de Autonomía en 1983.

Tal y como hemos visto y hemos podido disfrutar en anteriores semanas, en cada una de las islas el número de actividades ha sido notable; incluso como ya se hace desde hace bastantes años el Parlamento balear abre sus puertas a todos los ciudadanos para dar a conocer la labor que realiza y también el importante patrimonio que posee. Sin duda es un día en que se pone en valor toda la riqueza social, cultural, histórica de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera, en definitiva, de las Illes Balears.

Asimismo nos gustaría saber no sólo la valoración de las actividades celebradas, sino el coste económico que ha supuesto en comparación con otros años, ya que no es garantía de éxito tener que gastar más, como se hacía en la anterior legislatura. Esta es la política que creo, y nuestro grupo considera, que va en consonancia con la política de la comunidad autónoma, que está haciendo mucho más con menos.

Por todo ello, ¿qué valoración hace el vicepresidente y consejero de Presidencia de los actos celebrados con motivo del Día de las Illes Balears?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident per contestar la pregunta.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Diputado, el Gobierno de las Islas Baleares valora sin ninguna duda muy positivamente la participación ciudadana en las actividades que se han llevado a cabo con motivo del Día de las Islas Baleares, fecha en la que como todos ustedes saben conmemoramos la entrada en vigor de nuestro Estatuto de Autonomía, y valoramos muy positivamente la implicación y el sentimiento que cada ciudadano balear demuestra con su participación activa con motivo de esta celebración, de manera que este éxito es de todos y para todos, un éxito del que este año se calcula que han participado más de 410.000 personas en el conjunto de la celebración organizada en las cuatro islas.

Quiero destacar que ha habido más paradas en los distintos mercados, muestras de productos típicos, tabernas, y hemos pasado de 185 que hubo el año pasado a 245 este año. Se ha continuado con el principio de austeridad que ya nos marcamos en la edición de 2012, año en el que redujimos a la mitad el presupuesto de la diada. Por lo tanto por tercer año consecutivo y con el mismo presupuesto, 250.000 euros, se ha conseguido organizar un programa con más actividades, con iniciativas renovadas de gran calidad, y siempre gracias a la colaboración público-privada. Quisiera destacar la colaboración de los consells insulars, que ha hecho posible que cada isla organizara sus propios actos.

Los resultados, como digo, han sido muy satisfactorios, tanto en el ámbito deportivo, que se consiguieron dos récords mundiales, como en las actividades gastronómicas, culturales, de sensibilización, mercados y muestras tradicionales y artesanales del conjunto de las islas.

Este gobierno seguirá trabajando para que la celebración de este día se convierta en un referente histórico y sentido por todos los ciudadanos de las Islas Baleares.

Muchísimas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 2197/14, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a futur del Consell de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE 2197/14, relativa a futur del Consell de Mallorca, que formula el diputat no adscrit el Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, presidenta. Vàrem poder llegir fa uns dies una notícia que titulava: *“Bauzá quiere dinamitar el Consell de Mallorca”*, i continuava: *“El president del Govern afirmò sin tapujos el jueves ante un grupo de empresarios que el Consell de Mallorca debe reducirse a la mínima expresión, y añadió que, si de él dependiera, lo haría esta misma tarde”*. Per sort per als mallorquins i les mallorquines de moment no depèn d'ell. I repassant declaracions fetes per la presidenta deia: “Jo

crec que el Consell de Mallorca és fonamental perquè Mallorca superi la crisi i millori la qualitat de vida de la gent”.

Aquestes declaracions del president em sonen a decret de nova planta. La pregunta podria ser molt més senzilla: li agradava alguna cosa d'aquesta comunitat, al president Bauzá, quan va decidir presentar-se a les eleccions? No li agrada el nom de la llengua pròpia, millor dit, no li agrada la llengua pròpia; no li agraden els professors i les professores; no li agrada el teixit comercial; no li agrada el Consell de Mallorca. Això sí, defensa “lo nostro”.

Em podria dir què vol dir reduir a la mínima expressió el Consell de Mallorca?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Vicepresident, per contestar la pregunta.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, el presidente de esta comunidad, cuando se ha referido a un Consell de Mallorca reducido a la mínima expresión lo ha hecho en el mismo sentido que cuando se ha referido al resto de las instituciones. Es un compromiso del presidente con todos los ciudadanos de estas islas el reducir las administraciones públicas, redimensionarlas en el sentido que tienen que tener unas estructuras ajustadas y suficientes para dar un buen servicio público, para evitar duplicidades y para intentar no incurrir en gastos innecesarios, y esto va perfectamente reflejado en nuestro programa electoral, un programa que, por cierto, usted debe conocer muy bien. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies. Permeti que dubti de les seves paraules. El president no té coratge d'anar-se'n a Eivissa i a Menorca i fer aquestes declaracions.

Els consells insulars, juntament amb els ajuntaments, són les institucions més properes als ciutadans i a les ciutadanes. Si vol llevar duplicitats faci transferències als consells insulars. Deixi de fer duplicitats en promoció turística, en serveis socials, esports, caça, urbanisme, entre d'altres. Respecti les competències dels consells i impulsi allò que el seu partit sempre havia defensat: una tercera descentralització dels consells cap als ajuntaments.

Cregui'm que resulta esquizofrènic veure com el PP a nivell nacional lleva competències als ajuntaments a favor dels consells i ara vostès prediquen tot el contrari. Els ajuntaments i els consells són institucions més arrelades a la gent que la que vostè presideix, Sr. President, i això segurament és el que el molesta.

O segurament el que realment li molesta és tot allò que està arrelat a aquesta terra. Deixi de veure molins de vent: els professors, els empresaris, la llengua pròpia d'aquesta terra, les nostres senyes d'identitat, el Consell de Mallorca. Tot això, Sr. President, també és seu; per això li deman que ho defensi, i si vol aplicar el programa electoral apliqui'l amb tota la seva complexitat.

Ara, Sr. President, pot començar els seus insults. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident per contestar.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, no sé si usted se ha percatado que este gobierno está cumpliendo de una forma contundente y clara todo lo que hay previsto en nuestro programa electoral. Veo que usted, a pesar que lo defendió en su momento, ahora lo desconoce. Y en cualquier caso le diré que el Consell de Mallorca estaba muy sobredimensionada, debido única y exclusivamente a cuestiones políticas, es decir, a una sobredimensión que respondía al engrandecimiento personal de las personas que lo habían gobernado en los últimos años. En estos momentos la cosa ha cambiado, y su presidenta, la Sra. María Salom, está redimensionándolo hasta llevarlo a unas estructuras lógicas para cumplir con lo que establece el Estatuto de Autonomía de una forma eficaz, eficiente y sin duplicidades.

La Sra. Salom está haciendo una gestión brillante, porque está reconduciendo una situación insostenible, está pasando de una gestión de descontrol y de desconcierto a una gestión responsable. Ha logrado poner en orden las cuentas públicas, y ahora la institución trabaja de una forma coordinada con el resto de instituciones, y como diría mi buen amigo Pep Ignasi Aguiló, se ha pasado del caos al cosmos.

Y eso de que el presidente no cree en los consells insulars, pues mire, le diré que los consells insulars tienen que jugar el papel estricto que les atribuye nuestro Estatuto de Autonomía...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...ni más ni menos, y si no creyera en estos momentos no estaríamos aprobando una ley de financiación de los consells que les va a dar estabilidad económica, y tampoco estaríamos trabajando en hacer el traspaso de las competencias en materia de ordenación turística.

Muchas gracias. Perdón, de promoción turística.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 2219/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a paper institucional del Consell Insular de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE 2219/14, relativa a paper institucional del Consell Insular de Mallorca, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, presidenta. Sr. Gómez, *del engrandecimiento a la virtual inexistencia* hi ha un bon tros. La seva resposta anterior l'únic que ha fet ha estat donar més confusió a tot aquest assumpte; per tant té una segona oportunitat per intentar aclarir-ho.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern per contestar.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Me he quedado esperando que me formulara la pregunta. Por lo tanto me voy a adecuar, me voy a ajustar a la que usted ha formulado en la pregunta escrita.

Pues, mire, el papel que tiene que jugar el Consell de Mallorca es el que le atribuye el Estatuto de Autonomía, ni más ni menos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Em pensava que se l'havia llegida, la pregunta, però bé, a mi el que em pareix és que el seu president no ho té clar, el que acaba de dir vostè. Farem memòria del que s'ha dit aquesta setmana.

Primer el president, segons la premsa, "*aseguró que las circunstancias geográficas aconsejan que los consells de Menorca i Eivissa sigan recibiendo más competencias, pero consideró que el de Mallorca debe reducirse a la mínima expresión. Para Bauzá su papel debe ser el de mero ayudante técnico y jurídico de los ayuntamientos*", i afegeix: "*Si de mi dependiera, lo haría esta misma tarde*".

La presidenta del Consell no vol polemitzar però contradiu el president: “*El Consell de Mallorca es imprescindible para mantener las esencias de la mallorquinidad*”, “lo nostro”. El consell és important per altres coses, Sra. Salom, per exemple per garantir els serveis socials, que són de la seva competència.

La portaveu també va intentar arreglar el desastre: “*Cabrer aseguró que el consell se quedará como está, y lo que hizo el president fue una reflexión sobre cómo estaba la institución insular en el pasado y cómo está ahora*”; res a veure amb el que acabam de llegir.

I, finalment, el mateix Sr. Bauzá ho acaba d’arreglar: “*No es solamente el consell que debe reducirse a la mínima expresión, sino todas las administraciones, Govern y ayuntamientos incluidos*”, oblidant, curiosament, el Govern central.

Mirin, això de reduir a la mínima expressió totes les administracions és el fons de la seva ideologia, que de tant en tant surt: eliminar serveis públics, privatitzar, desmuntar l’estat del benestar..., que és el que duen fent durant aquests dos anys i mig, perquè si en realitat pretenen eliminar duplicitats i racionalitzar l’administració jo els donaré una recepta ben senzilla: apliquin l’Estatut d’Autonomia. Per començar el Sr. Martínez podria desprendre’s de la promoció turística; el Sr. Company no hauria de ser conseller d’Agricultura, i passar els transports terrestres a la Sra. Salom. La Conselleria de Serveis Socials hauria de deixar de voler recentralitzar les competències que l’Estatut atribueix als consells.

Si no ho entenen o els fa gràcia els recoman una interessant lectura, es diu Estatut d’Autonomia de les Illes Balears, i en el seu article 8, sobre organització territorial, diu: “La comunitat autònoma articula la seva organització territorial en illes i en municipis. Les institucions de govern de les Illes són els consells insulars”. Si no els agrada no vulguin enganar, parlin clar i *hagan lo que hay que hacer*. Això, si tenen majoria suficient. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicepresident per contestar.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Yo me quedo muy sorprendido, Sr. Bonet, de escucharle. Creo que quien necesita hacer una lectura pausada del Estatuto de Autonomía precisamente son ustedes, y además también me sorprende, que no debería de sorprendernos, lo mucho que le pica que nosotros, que este partido defiende “*lo nostro*”. Me sorprende enormemente.

En cualquier caso le diré que en la pregunta sí que creo que he dado una respuesta que puede servirle para que usted tenga claro lo que piensa este gobierno del papel que tiene que jugar el Consell de Mallorca. En cualquier caso le diré que el papel que no tiene que jugar es el que jugaba en la pasada legislatura, porque además tiene que ajustarse estrictamente a lo que establece el Estatuto de Autonomía, a las competencias que tiene otorgadas, no como en la pasada legislatura, y ajustarse a unas dimensiones suficientes para cumplir con ese mandato de forma eficaz y brillante.

En cualquier caso, mire, en esta legislatura los cargos políticos se han reducido en un 47% en relación a la pasada legislatura. Hemos eliminado todos los programas que se estaban ejecutando sin mandato estatutario, con lo cual se han evitado duplicidades. Hemos reforzado todos los programas sociales, y de cada 10 euros de presupuesto del consell 4 van a estos servicios. Hemos cerrado Televisión de Mallorca, que arrastraba una deuda de 20 millones de euros y que al final de la legislatura habría arrastrado una deuda de 40 millones. Hemos empezado a hacer inversiones en carreteras, cosa que ustedes no hicieron ninguna, que, por cierto, el presupuesto de carreteras en gran parte se lo gastaron...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...en gasto corriente...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, silenci!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...un gran alarde de buena gestión.

Y en cualquier caso, como le he dicho, el modelo que pensamos del consell o que entendemos del consell no es el de ustedes, que nos dejaron una herencia desde luego deplorable: nos dejaron un presupuesto prorrogado, nos dejaron unos ingresos previstos de 618 millones de euros cuando sólo tenían confirmados 165...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet!, silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Nos dejaron una deuda de 150 millones entre instituciones y entre proveedores.

Es decir, desde luego, desde luego una gestión brillante. Y una cosa: en el próximo pleno se van a aprobar facturas de 2008, 2009, 2010 y 2011. ¿Sabe de qué área son, Sr. Bonet?, del hipódromo de Son Pardo. ¿Sabe...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...quien gestionaba el hipódromo de Son Pardo...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Usted, Sr. Bonet. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. BONET I BONET:

Per una qüestió d'ordre, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

No té la paraula. Continuem...

EL SR. BONET I BONET:

S'ha referit a la gestió d'aquest diputat quan era conseller de Presidència, i crec que estic en el meu dret de defensar-ho, com s'ha fet en altres ocasions.

(Continuen els aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, no té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Crec que estic en dret de defensar-ho...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, no té la paraula.

(Continuen els aplaudiments)

No té la paraula, Sr. Bonet.

Continuem.

I.5) Pregunta RGE núm. 2210/14, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protocol de col·laboració amb el Consell Insular de Menorca per a l'intercanvi d'exposicions d'artistes a les Illes Balears.

Cinquena pregunta..., cinquena pregunta, RGE 2210/14, relativa a protocol de col·laboració amb el Consell Insular de Menorca per a l'intercanvi d'exposicions d'artistes de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular ha cregut sempre en la necessitat de potenciar els fets culturals que permetin als ciutadans de les Illes Balears gaudir de les diferents expressions artístiques i culturals. S'ha de fomentar la cultura donant a conèixer el patrimoni històric i cultural de les nostres illes; s'ha de donar a conèixer els nostres artistes o que tinguin lligam amb nosaltres i que són desconeguts per a una gran part dels nostres ciutadans amants de totes les manifestacions artístiques: pintura, escultura, art combinat...

De tots és conegut que les nostres Illes Balears són terra de pintors i artistes de reconegut prestigi. S'han d'establir eixos de connexió entre les institucions públiques, el món empresarial, entitats financeres i els diversos sectors culturals consolidant esforços cap al fi comú de donar a conèixer les nostres mostres i fets culturals. S'ha de potenciar la creació i la difusió de la producció cultural pròpia dintre de les Illes posant a l'abast dels nostres ciutadans tot tipus d'expressió cultural i artística mitjançant manifestacions creatives en llocs adients de tota la comunitat.

Cal també indubtablement potenciar els espais per a la difusió de les arts i la cultura, impulsant la creació de circuits artístics per a manifestacions creatives de tota la comunitat. Hem de donar a conèixer indrets com el Museu de Menorca a la ciutat de Maó, institució cultural aquesta en un meravellós i incomparable entorn, d'un gran pes en el món cultural de Menorca, així com El Roser a Ciutadella, una joia del barroc menorquí, i altres indrets amb molta tradició en manifestacions culturals d'aquest tipus. El Govern de les Illes Balears ha aprovat i autoritzat en data 28 de febrer de 2014 la signatura d'un protocol de col·laboració amb el Consell Insular de Menorca per a intercanvi d'exposicions artístiques de les Illes Balears.

Per tot això, Sra. Consellera, com valora el Govern de les Illes Balears el protocol de col·laboració amb el Consell Insular de Menorca per a l'intercanvi d'exposicions d'artistes a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch).

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, efectivament el Govern valora positivament aquest protocol de col·laboració, com saben el Govern té la competència en la promoció cultural interilles i precisament per açò firmarem molt prest aquest intercanvi amb el Consell Insular de Menorca que ens permetrà... el Govern subvencionarà els artistes mallorquins que es desplacin a Menorca, tot el que és material promocional com catàlegs, com transport de les obres d'art i el Consell Insular de Menorca subvencionarà el transport d'artistes menorquins a l'illa de Menorca amb els mateixos conceptes, material, catàleg i transport, a part es constituirà una comissió de seguiment que avaluarà el desenvolupament de tots aquests acords i anualment de totes les exposicions itinerants que es duguin a la pràctica. Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 2215/14, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a especialitats mèdiques al nou hospital de Can Misses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE núm. 2215/14, relativa a especialitats mèdiques al nou hospital de Can Misses, que formula el diputat Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el passat 22 d'octubre sap vostè que vàrem debatre aquí en una moció les especialitats i les condicions que hauria de tenir l'hospital de Can Misses d'Eivissa en la seva obertura. No ens vàrem posar d'acord en el tema de la radioteràpia que volíem que fos pública i que estigués en funcionament des de la seva obertura, però sí que ens vàrem posar d'acord a habilitar les partides econòmiques suficients per tal d'assegurar la prestació de la totalitat de la cartera de serveis i de les especialitats mèdiques previstes al pla funcional del nou hospital de Can Misses des del mateix moment de la seva obertura.

Atenent aquest compromís ens agradaria que ens informàs de quines noves especialitats mèdiques oferirà el nou hospital de Can Misses en el moment de la seva obertura, com deia. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Tarrés, a mi m'agrada parlar de la feina feta i, per tant, ahir va poder comprovar com estan les instal·lacions i l'equipament, quin és el pla per començar a gaudir del nou hospital, de les noves infraestructures, i parlar també de feina feta..., vostè em fa referència a la cartera de serveis, vostè sap que en aquesta legislatura s'ha apostat, sense tenir aquest nou hospital, per

donar assistència als ciutadans d'Eivissa i de Formentera, de noves especialitats conjuntament amb la unitat de Son Espases, ja sigui maxil·lofacial, ja sigui neurocirurgia, ja sigui cirurgia pediàtrica i ja sigui també consolidar el servei de geriatria.

De totes maneres el que també coneix bé és el tema de la radioteràpia al qual hem donat la dimensió... hi havia dubtes al passat i no em referiré a aquests dubtes, però sí que tenen una solució de garantia fins a l'any 2021. Nosaltres serem sensibles amb els assistencials d'Eivissa i anteposarem sempre criteris de qualitat assistencial i seguretat en el pacient, però mantindrem un diàleg obert amb els especialistes de l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera per tal de poder desenvolupar al màxim la cartera de serveis.

També li vull matisar una segona qüestió, aquesta pla funcional a què vostè fa referència i que es va fer la legislatura passada contempla 180.000 targetes per als ciutadans d'Eivissa i de Formentera, en aquests moments en tenim 130, com comprendrà el món no s'aconsegueix... o no s'aconsegueix la totalitat de la cartera de serveis, però sí que volem mantenir diàleg amb l'Àrea de Salut i amb vostè, amb qui fa bon dialogar, per tal de donar-li totes les explicacions necessàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Sansaloni, miri, nosaltres voldríem i espitjarem tot el possible per tenir el millor hospital possible, sempre hem dit que hem de tenir l'hospital que ens mereixem i ens ho mereixem tots, no?, tenir una bona assistència, però vostè em diu -i té molta raó- volem parlar de la feina, del que hem fet fins ara. Jo li diré una cosa, jo sempre li reconeixeré la feina que faci, però també hem de reconèixer que fins en aquest moment a Eivissa tenim un hospital, que ahir vàrem poder visitar i que és fantàstic, que es va dissenyar i es va estructurar en la passada legislatura per al Sr. Thomàs, que jo sempre li ho agrairé, els serveis que tenguim aquest hospital quan es posi en funcionament serà cosa seva, Sr. Sansaloni, vostè sí que llavors podrà dir, escolta, tenim aquests serveis d'hemodinàmica, de cirurgia vascular, de radioteràpia, de neurocirurgia..., que són els que es demanden.

Per tant, ens agradaria que quan es posàs en marxa hi hagués aquests serveis, que és la feina que toca -crec- des de la conselleria fer en aquests moments, perquè em diu, vostè em feia referència a això, el que està fet, ja està fet, ahir ho vàrem veure, molt bé, és arquitectònicament un edifici preciós i es va dissenyar a la passada legislatura, han seguit endavant, nosaltres volem que se'l doti de contingut. Imagini tenir una caixa tres vegades més grossa de la que tenim ara i que tenguem exactament els mateixos serveis i menys metges perquè potser que el dia de la seva inauguració tenguem menys metges dels que teníem fa un any a l'hospital de Can Misses. Per tant, són uns riscos que em fan venir aquí a preguntar-li amb quines condicions s'obrirà, i voldríem que aquestes fossin les millors condicions possibles. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Tarrés, li trauré un retall de premsa de l'any 2008. L'any 2008, 29 de juny, el dubte era sobre 21 serveis del nou Can Misses d'acord amb el pla funcional, vostè em fa referència a tres serveis, a tres serveis molt concrets perquè a la radioteràpia ja li hem donat viabilitat, que era un dels 21 serveis que a l'any 2008 no sabien.

Li puc dir: pacients que no s'han traslladat, 152 nins de cirurgia ortopèdica; cirurgia pediàtrica, 39 ingressos, 240 consultes, 37 intervencions, 295 de neurocirurgia que han atès els professionals de Son Espases, ... les passes són molt importants i decidides, volem mantenir aquest contacte i el que li vull dir és el disseny era vostre, però el modificat que ha incorporat nou quiròfans, per exemple a àrea de neonatologia, que ha incorporat la radioteràpia, les millores que ahir vàrem poder veure. Si les volen capitalitzar jo en aquesta carrera no hi aniré perquè el que és important és posar en valor que els ciutadans d'Eivissa tendran un hospital modern amb diàleg amb els assistencials al qual m'agradaria que vostè, Sr. Tarrés, hi participàs.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 2216/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obertura del nou hospital de Can Misses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta RGE núm. 2216/14, relativa a obertura del nou hospital de Can Misses, que formula el Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. Sansaloni, no ha contestat la pregunta anterior sobre les noves especialitats. El nou hospital de Can Misses podria estar obert parcialment des de juliol de 2011, podria dir-nos quan pensen obrir l'hospital i posar-lo en activitat, ja que fa temps que està finalitzat?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Ho vàrem manifestar ahir davant la societat eivissenca, ho vaig manifestar davant seu, li ho repetiré en seu parlamentària, on faci falta, feim feina de valent per tal de posar l'hospital en funcionament el mes de juny d'aquest any, si bé és cert que no cercaré una data de renom com vostè dia 10 del 10 del 2010 per a Son Espases perquè no vull tenir els mateixos problemes i de l'experiència viscuda..., idè el que vull és visitar l'hospital amb els mateixos assistencials que són els que han d'utilitzar aquestes infraestructures, *de los errores se aprende*, com diuen, i per tant, ja tenim diversos hospitals que s'han obert a Menorca i a Palma, ho farem amb el màxim diàleg amb els assistencials i per tant, feim feina de valent per posar aquesta infraestructura a començament..., dins el mes de juny d'aquest present any.

I li diré: no digui el mes de juliol, si vostè era conseller fins a final de juny i no va treure els contractes d'equipament, impossible, Sr. Thomàs.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Sansaloni, ahir el vàrem escoltar dir que podia ser el juny, però també podia ser el setembre o l'octubre, per tant, respostes clares.

Vostè ha incomplert tots els terminis del nou hospital, un edifici de consultes externes i un centre de salut estaven acabats el juliol de 2011 i vostè va decidir no obrir-los i ho ha retardat tot, ha fet un modificat del contracte de concessió, deu mesos ha torbat a donar-nos-ho i, què passat?, va pactar una finalització d'obra de finals d'octubre de l'any 2013, ho han sentit bé, octubre 2013 i, per què no està obert i en activitat si les obres havien d'estar finalitzades l'octubre de 2013?, a qui menteix, Sr. Sansaloni?, al Partit Socialista?, als ciutadans?, als professionals?

Aquest modificat del contracte l'han signat vostès i diu "octubre 2013", que és, si vol parlar de concursos, li han tornat enrere sis concursos, sis, per un valor de 16 milions d'euros, saben vostès què ens ha costat ja aquest modificat de contracte seu només de costs financers?, 10,5 milions d'euros, 10,5 milions d'euros.

Per tant, Sr. Sansaloni, la pregunta és molt òbvia: vostè ha firmat un nou contracte, un nou modificat?, perquè el que ens ha donat diu "finalització d'obra, octubre 2013", ha recepcionat l'obra?, ha penalitzat la concessionària?, o és que ha començat a pagar quan no podia?, o és que com que no pot equipar l'hospital, perquè li han tornat concursos enrere, està allargant el període d'obres?, on és la mentida, Sr. Sansaloni?, perquè el contracte modificat que vostè ens ha donat parla d'octubre 2013, i això té conseqüències jurídiques importants.

Els ciutadans, els professionals volen...

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...saber la veritat. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, vostè no és precisament el millor comptable que pugui venir a aquest parlament a explicar de quantitats.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

El que li puc dir és que és veritat que hi ha un modificat signat en aquesta legislatura que suposa millores assistencials que ahir vàrem poder comprovar que vostè no va tenir en compte, per exemple el quiròfan a la zona de parts, vostè es va oblidar de fer un quiròfan a la zona de parts posant en risc les persones que necessiten una cesària urgent per haver-les de desplaçar, no hi entrarem, no hi entrarem. Jo, els mèrits polítics, els deix per a vostè, m'interessa més que els ciutadans d'Eivissa i de Formentera gaudeixin d'un servei de qualitat a l'alçada del que és un hospital a punt de ser inaugurat.

Per tant, Sr. Thomàs, no entraré a fer-me fotografies com vostè al centre de salut de Sant Josep sense haver tret el contracte d'equipament perquè s'ha tret ara i l'inaugurarem a finals d'aquest mes.

El que li vull dir és que aquests contractes que diu que han tirat enrere, el que han tengut han estat impugnacions preses i el que hem fet per donar seguretat jurídica és consultar la Junta Central de Contractació que ens ha donat la raó a la interpretació del Servei de Salut, que vostè no ho diu, i per què?, per donar totes les passes perquè l'equipament tenguí tota la seguretat jurídica, perquè no tenim una data com vostè tenia per a dia 10 del 10, i independentment de com estigués la situació s'havia d'inaugurar aquest hospital de Son Espases.

Ja li ho he dit, els mèrits polítics els pot tenir tots vostès, jo el que vull és pensar en els ciutadans i donar una assistència de qualitat i el que hem fet ha estat garantir que els assistencials podran visitar l'hospital i cobrir les deficiències que hi pugui haver, cosa que vostè no va fer a Son Espases.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2204/14, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millor finançament per a la sanitat.

LA SRA PRESIDENTA:

Vuitena pregunta RGE núm. 1204/14, relativa a millor finançament per a la sanitat, que formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, com ja s'ha dit ahir vàrem tenir l'oportunitat de visitar el nou hospital Can Misses i vàrem poder comprovar tots els que érem allí que és una instal·lació magnífica que ben aviat obrirà les portes i que incrementarà considerablement l'assistència sanitària i la seva qualitat a les illes pitiüses i que comptarà amb nous serveis com la radioteràpia que no estava abans prevista i amb la tranquil·litat que es modificat que s'ha fet en cap cas no superarà els 280 milions de Son Espases.

Dit això, podem afirmar que el principal problema que llastra el nostre sistema sanitari públic és el dèficit, un dèficit que ve condicionat perquè al seu moment, l'any 2002, quan es varen transferir les competències en matèria de salut el primer govern del pacte enfront del qual hi havia el Sr. Antich va acceptar unes transferències de competències insuficients i mal dotades. També és un dèficit agreujat per una mala gestió que durant la passada legislatura va disparar el deute a un nivells estratosfèrics.

Aquest govern i també els ciutadans han fet un esforç immens en mesures d'estalvi i eficiència per poder superar les dificultats i per poder donar viabilitat i continuïtat a l'assistència sanitària pública a les nostres illes que fa dos anys i mig estava en greu perill.

El nostre president fa temps que treballa per aconseguir un millor finançament per a les Illes Balears i vostè també, Sr. Conseller, fa unes setmanes que va manifestar a Madrid en un acte públic que Balears patia un greuge comparatiu en termes de finançament sanitari respecte de les altres comunitats autònomes i que ja és hora que el Govern d'Espanya contemplés factors com són les nostres necessitats reals tenint en compte la població flotant i que apostàs per corregir el deute històric que té amb la sanitat balear.

Voldríem, Sr. Conseller de Salut, que ens explicàs amb més detalls els termes d'aquesta reivindicació que vostè va fer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Martí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, arran d'una convidada que vaig rebre com a conseller a Previsió Sanitària Nacional el que vaig fer va ser intentar transmetre quina és la realitat de la sanitat a les nostres illes.

D'aquesta realitat, vaig aportar dades des de l'any 93 fins a l'any 2000, per què?, perquè cap any des de l'any 93 fins a l'any 2000 la despesa sanitària a les Illes Balears no va arribar a la mitjana de la despesa de l'Insalud. Després, també vaig donar dades des de l'any 2002 fins a l'any 2012 en què només dos anys vàrem arribar lleugerament al que és la mitjana de despesa. A més, també vaig dir que la nostra comunitat volia continuar sent una comunitat solidària, però que entenem la solidaritat sempre que tinguem una mitjana de despesa assolida i consolidada en el que és la despesa sanitària. També és cert i ho sabran els ciutadans que hi ha altres conselleries també molt sensibles que no arriben a aquesta mitjana de despesa, i el que vaig remarcar era la infradotació d'infraestructures que vàrem rebre l'any 2002 i que es varen signar durant l'acord de transferències, la infradotació de recursos humans que es varen rebre i que tot això ho hem hagut de finançar en gran part amb el que altres ja varen rebre durant les transferències.

Vaig remarcar que només vàrem tenir fins a l'any 97 un sol hospital com era l'antic Son Dureta, vaig remarcar quan es varen obrir els hospitals i com s'han anat finançant i dins l'acord de transferències els 166 milions d'euros que eren per finançar totes les infraestructures necessàries i només a Son Espases varen passar els 270 milions d'euros d'obra física més el benefici industrial més l'IVA. Vàrem haver de fer també l'Hospital d'Inca que només ens va venir a un 50%, l'Hospital Mateu Orfila que també va suposar un increment respecte de la quantitat prevista i també vaig donar dades concretes de quants de centres de salut vàrem rebre nosaltres i quants n'hem hagut de construir per estar en la mitjana.

Per tant, aquesta destinació de fons que altres varen poder destinar a assistència per rebre una dotació d'infraestructures suficient, nosaltres l'hem haguda de finançar la construcció d'aquestes infraestructures.

El que em sorprèn és que des de l'any 2002 ençà ningú no hagués anat a explicar amb dades tan concretes a la capital quina era la situació sanitària, del finançament sanitari a les nostres illes, però el que sí em varen reflectir molts dels que eren allà era que desconeixien que a Balears teníem aquesta situació. Per tant, benvingut sigui si realment en varen prendre consciència.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 2205/14, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitats pendents d'abonament als centres docents no concertats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 2205/14, relativa a quantitats pendents d'abonament als centres docents no concertats, que formula la Sra. Ana María Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Senyors, senyores diputats, Sra. Consellera, som conscients dels comptes que aquest govern es va trobar i no només a Educació i de l'esforç realitzat per tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma per establir l'equilibri pressupostari. Tots hem contribuït a la senda de la recuperació i a l'abonament dels pagaments pendents, aquest abonament forma part d'aquesta senda de la recuperació.

És per tot això, Sra. Consellera, que li formulam la següent pregunta: de la partida destinada als centres docents no concertats de la xarxa pública, podria la Sra. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats indicar quina ha estat l'evolució de les quanties pendents d'abonament des de juliol de 2011 fins avui? Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana María Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, efectivament quan aquest govern va arribar a aquesta legislatura en educació en concret es devien 3.132.946,90 euros. Hem passat dos anys i mig llargs amb molta penúria per poder-nos posar al dia per mor de tot el que hi havia, però finalment entre desembre i gener d'enguany, de 2014, per primera vegada en anys el Govern pot dir que ha actualitzat tots els pagaments de les quotes de manteniment tant de concertades com de públiques.

A conseqüència de tot açò, avui per avui, totes les escoles públiques i concertades de les Illes Balears han cobrat al dia totes les despeses de manteniment i han agafat normalitat quant als ingressos que havien de percebre i que duïen molts d'anys...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... de retard. Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 2214/14, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a víctimes d'emergències.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 2214/14, relativa a víctimes d'emergències, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. En primer lloc, en nom del Grup MÉS, i crec que en nom de tots els parlamentaris i les parlamentàries, el nostre condol a la família Llabrés i Mesquida i la nostra solidaritat amb el poble de Porreres.

Sra. Consellera d'Interior, el 28 de febrer es va produir un incendi en el municipi de Porreres on va perdre la vida un nin de cinc anys, el nin Antoni Llabrés. Aquesta greu emergència va ser atesa per una psicòloga veïna del municipi de forma voluntària.

La nostra pregunta és, per què les víctimes d'emergència no reben una atenció psicològica específica? Considera el Govern Bauzá que no és un servei necessari? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sra. Diputada, miri, aquest govern sí considera positiu que es presti una assistència global a les víctimes, fins i tot aquest servei de suport psicològic quan una persona té una situació d'emergència i que és complementari a la coordinació que es fa de l'emergència, de la crisi, de l'accident, de l'incendi, de la situació que sigui.

Per això, l'any passat quan va finalitzar el contracte de suport psicològic que teníem, la Conselleria d'Administracions Públiques va tornar a licitar aquest servei per poder-lo posar una altra vegada en marxa mitjançant un contracte menor que es va oferir a tres empreses: al Col·legi de Psicòlegs, Creu Roja i INTRES, que és l'Institut de Treball Social i Serveis Socials. Aquest contracte va quedar desert perquè expressament per escrit les tres empreses convidades varen renunciar a dur-lo endavant. No obstant això, la conselleria ja va pronunciar en aquell moment que tot i no tenir una competència directa tornaria a cercar les vies per poder posar en marxa aquest servei perquè, com li dic, consideram positiu que es presti aquesta assistència global davant unes víctimes, davant aquelles persones necessitades.

A dia d'avui, li he de dir que s'està tramitant aquest nou servei, que es posa en marxa entre la Conselleria de Serveis Socials i la Conselleria d'Administracions Públiques perquè pensam que és un servei que ha de tenir aquesta assistència global amb el perfil d'atendre l'emergència en si i també la

necessitat que suposa un servei social. Per tant, és conjuntament que duim a terme la tramitació i esperam posar-lo en marxa el més aviat possible.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, consellera. Nosaltres ja vàrem fer una proposició no de llei en aquest sentit que va ser aprovada per unanimitat, perquè ens vàrem trobar amb un cas també semblant el 10 de març de 2013, dos joves varen morir ofegats, els seus cossos no varen ser trobats fins després d'una setmana i les famílies no varen rebre cap tipus d'atenció psicològica.

Però clar, si vostè presenta un contracte amb les característiques que va presentar, un negociat sense publicitat, que nosaltres demanam que de moment no sigui ordinari que sigui per via d'urgència, on una guàrdia, un psicòleg per 24 hores a Mallorca cobrarà 52 euros, 24 hores 52 euros, però a Menorca 26, a Eivissa 26 i a Formentera 20. Si vostè creu que amb aquests preus algú pot fer atenció psicològica específica demanant una llicenciatura i demanant, a més, una formació específica, li tornarà a quedar desert.

Per tant, nosaltres li demanam que respecti un preu públic que sigui adequat a la formació d'aquests treballadors, a la formació d'aquests especialistes perquè després la sortida són 60 euros, 60 euros que com a mínim qualsevol emergència són entre quatre i sis hores, però en molts casos són tres dies seguits d'atenció a tot el procés de dol. Per tant, li demanam que faci preus realistes perquè si vostès tornen a treure un negociat d'aquestes característiques es tornarà a quedar desert. Demani els sous que cobren els assessors del president, facin les hores dels assessors del president i segur que no quedaran deserts.

Per tant, nosaltres li demanam, màxima eficàcia, màxima rapidesa i que posi preus decents per als professionals que han d'atendre aquestes circumstàncies. I per a nosaltres no és un servei complementari, Sra. Consellera...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... és un servei necessari.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, miri, Sra. Diputada, li he dit que s'ha iniciat la tramitació d'aquest nou servei, d'aquesta nova contractació, s'analitzen precisament els preus de mercat perquè surti dins les necessitats suficients per poder cobrir el servei. Li dic que aquest govern aposta pels serveis socials precisament perquè hem posat al dia molts de serveis socials, si vostè em parla de quantitats jo li he de dir que el més important o el millor servei social va ser pagar a tota aquesta gent que els dimarts reclamava a la porta del Parlament aquelles prestacions socials que se li havien deixat de pagar, discapacitats, medicaments, gent major, prestacions bàsiques. Per tant, pensam i creim en els serveis socials.

Per altra banda, a nivell d'emergència aquest govern actua dins les seves competències i li deia competències pròpies i complementàries, no perquè no siguin més necessàries sinó perquè les pròpies és coordinar adequadament, que és el que es va fer en la situació o es fa en les situacions d'emergències, i les complementàries són totes aquestes que una vegada que s'ha duit a terme el pagament i la posada al dia del Govern es duen a terme.

Per tant, sí li he de dir que aquest govern coordina bé, és important tota aquesta ajuda psicològica, però també és molt important la prevenció i des d'aquí volem aprofitar per fer una crida a escoltar els consells de prevenció de l'112 perquè les persones de les Balears es trobin el menys possible amb aquestes situacions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2346/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a manifestacions de la Sra. Secretària d'Estat de Turisme.

Ozena pregunta, RGE núm. 2346/14, presentada en substitució de la RGE núm. 2218/14, relativa a manifestacions de la secretaria d'Estat de Turisme, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ara, la setmana passada, a la fira turística de l'ITB a Berlín, les desafortunades paraules de la secretaria d'Estat de Turisme, de la Sra. Borrego, dient que aquí, a les Illes Balears, no hi havia projectes per buscar petroli, varen deixar als majoristes de viatge, a la premsa nacional i internacional i local realment bocabadats. Quina opinió li mereixen, Sr. Conseller, aquestes manifestacions?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquesta alarma que vostè indica jo vaig ser a Berlín i no la conec. De totes maneres, aquestes manifestacions, vostè em diu una cosa que ha dit algú que li han dit que han dit. Per tant, no són manifestacions que jo hagi escoltat. De totes maneres, li contestaré, aquest govern està absolutament en contra que es faci qualsevol prospecció sigui de petroli sigui de gas o sigui del que sigui. Aquestes prospeccions que, a més, es varen autoritzar, li torn a recordar per si no se'n recorden, dia 23 de desembre de 2010 que va ser el Govern del Sr. Zapatero.

Per tant, li tornam a repetir, ens oposam frontalment a aquestes prospeccions perquè són contràries als interessos de les Illes Balears tant mediambientals com turístics, però m'agradaria, m'agradaria jo també fer-li una pregunta i li diré, per què vostès les varen autoritzar?, i, per què vostès no varen fer res després d'autoritzades? I si parlam de manifestacions també li demanaré, què li pareixen les manifestacions del president Antich que va dir que no eren ni preocupants ni un escàndol? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, el juny de l'any que ve quan vostè sigui a l'oposició després podrà preguntar al Govern el que vulgui...

(Alguns aplaudiments)

... avui vostè té la responsabilitat com a membre del Govern, i ara ja dir-nos que resulta que la Sra. Borrego no va dir el que tothom va escoltar que havia dit i del que es varen fer ressò els mitjans de comunicació, em vol dir que tots els mitjans de comunicació que varen publicar les paraules de la Sra. Borrego mentien? Digui'm-ho vostè ara i aquí que té el darrer torn de paraula.

Miri, Sr. Conseller, el meu grup, el Grup Socialista, continuam demanant el mateix que el primer dia, que facem un front comú a Madrid i que ens plantem davant el president Rajoy per dir no a les prospeccions. Jo no venia aquí a fer-li cap retret, però miri ha acabat parlant-me una altra vegada de l'herència rebuda, no em parli vostè avui d'herència quan hi ha alts càrrecs de l'exconselleria de Turisme del seu partit quan governaven en els jutjats i l'expresident Sr. Matas una altra vegada en els jutjats per malbaratar sous públics. Deixin de parlar ja de l'herència rebuda.

I miri, el principal per a nosaltres és fer aquest front comú. Aquests retrets que vostè fa li podria fer jo el mateix dient que ahir a Eivissa es va haver de traslladar el portaveu del Partit Popular, el Sr. Ramis, per desautoritzar a tots els diputats que a Madrid havien votat sí a les prospeccions, quan ell mateix, el Sr. Ramis, també havia votat aquest sí. Però bé, a partir d'ara, què, Sr. Conseller? Això és l'important, no podem estar en una actitud passiva esperant si Medi Ambient diu sí o no, hem de fer tota la pressió política possible i l'hem de fer ara, abans que les prospeccions estiguin autoritzades perquè si no, quan ja s'hagi autoritzat o s'hagi informat favorablement per part del Ministeri de Medi Ambient o de Turisme després ja serà massa tard.

M'agradaria saber si ja han presentat l'oportuna queixa al ministre de Turisme per aquestes declaracions de la Sra. Borrego, que no és que fossin desafortunades, és que el que va dir era mentida, va dir que aquí no hi havia projectes sobre prospeccions petrolíferes sinó que el que se cercava era gas...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... i això és mentir.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, li respondré també que jo també si vull respondre-li amb preguntes retòriques també ho faré perquè són respostes. Segona, li diré que l'herència rebuda també és seva perquè tenim dos consellers de Turisme de la seva legislatura a la presó, eh?, i si vol parlarem, parlarem també de les prospeccions...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... li tornaré, li tornaré a repetir, li tornaré... on vostè era consellera també...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... on vostè era consellera...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... li tornaré a repetir, parlarem de les prospeccions, li tornaré a repetir...

(Remor de veus)

... hi estam totalment en contra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, senyors diputats. Un segon...

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... hi estam totalment en contra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, un moment. Per favor, senyors diputats, tots, per favor, silenci. Continuí.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Estam totalment en contra de les prospeccions d'hidrocarburs, siguin sòlids, líquids o gasosos, ho hem dit i ho continuarem dient. No faré més valoracions de les manifestacions que, a més, no he escoltat, només he llegit, però li diré què farem i què feim, bé, també m'agradaria recordar-li que vostè no se'n recorda, a més, que aquest Partit Popular va presentar dues proposicions no de llei, una el mes de març de 2011, on, a més, va quedar aprovada d'aquesta manera: "el Ple del Parlament insta el Govern de les Illes Balears a exercir les accions polítiques judicials o de qualsevol altre tipus necessàries per impedir l'execució de les prospeccions petrolíferes de la zona marítima situada entre el Golf de València i les Illes Balears". Vostès...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... vostès eren al Govern i vostès no varen fer res...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... vostès no varen recórrer l'autorització del Govern de Zapatero, vostès varen autoritzar les prospeccions i vostès no varen fer res després per aturar-les, nosaltres sí, la resta és demagògia. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

I.12) Pregunta RGE núm. 2206/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira ITB de Berlín.

Dotzena pregunta, RGE núm. 2206/14, relativa a fira ITB de Berlín, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La setmana passada va tenir lloc l'edició número 48 de la ITB Berlín Convention, cita imprescindible per al sector de viatges i turisme. Més de 10.100 expositors de gairebé 190 països hi varen exhibir productes i serveis. El Govern balear, com no podia ser d'altra manera també hi va participar activament promocionant "lo nostro". Les informacions aparegudes al respecte als mitjans de comunicació han estat molt favorables.

Sr. Conseller de Turisme i Esports, quina valoració fa el Govern de les Illes Balears de l'esmentada fira ITB de Berlín? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. La importància de l'assistència en aquesta fira radica que aquest mercat emissor a l'any 2013 varen arribar quasi bé 4.100.000 turistes alemanyes, batent tots els rècords històrics, fins i tot les xifres de l'any 2008. Aquestes dades signifiquen que la tercera part dels turistes que arriben a aquestes illes són alemanys i, per tant, és la nostra fira més important.

L'evolució del mercat alemany en els últims anys ha estat espectacular, des de l'any 2010 hem pujat 500.000 turistes alemanys, en concret, entre els anys 2012 i 2013 el creixement va ser d'un 7,6% i en aquest termini també es varen incrementar pernотacions, despesa turística total i despesa turística mitjana per turista. És de destacar que a l'any 2013 un 50% dels turistes que varen venir ho varen fer en hotels de més de quatre estrelles, això vol dir que la planta hotelera a més s'ha actualitzat i s'ha modernitzat, i més d'un 50% també ho varen fer sense paquet turístic.

Enguany les Illes han participat a la fira amb un espai de 380 metres i el seu cost ha ascendit a 223.000 euros, un 65% menys que l'any 2011. D'altra banda, seguint el pla integral hem estat també amb l'Oficina Turística Virtual i, a més, amb la diversificació de producte cultural i gastronòmic. La fira ha comptat amb la presentació de l'exposició de les obres de Joan Miró que es presentarà a les Illes de Mallorca, Menorca i Eivissa. Es va fer també *show cooking* per presentar-les amb

tres xefs de Mallorca, Menorca i Eivissa, Fernando Pérez de Arellano, Joan Bagur i José Miguel Bonet.

De les reunions mantingudes a la fira amb tots els principals majoristes de viatges, Thomas Cook, TUI, (...) turístic, es va arribar a la conclusió que les previsions per aquest estiu són les millors de la història. Les reserves d'hivern han crescut un 13% i la previsió és que l'increment del nombre de turistes estigui entre el 5 i el 10%, i en concret a Menorca s'espera un creixement de més del 10%, també s'espera una millora de la rendibilitat.

Però sobretot una de les notícies també més important va ser que tots els majoristes de viatges varen agrair al Govern l'esforç turístic realitzat en temes normatius i legislatius i varen destacar la importància de la modernització de la planta hotelera i això fa que les vendes siguin molt més fàcils, gràcies a la Llei de turisme.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.13) Pregunta RGE núm. 2217/14, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa dels consumidors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta RGE núm. 2217/14, relativa a defensa dels consumidors, que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut i Consum, defensarà els consumidors que han pagat el centímetre sanitari vinculat a la benzina?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Diputada, dins les atribucions de funcions està la defensa dels consumidors, i així ho hem fet traient també una nova llei que amplia l'àmbit que va al màxim àmbit competencial de la comunitat autònoma, una llei que actualitza la Llei de l'any 98 fins al dia d'avui. Vostè sap que, a més, aquest govern acata la sentència, perquè se li ha contestat, i estudia quin és l'àmbit d'aplicació i, per tant, nosaltres, com a Govern, defensarem els consumidors de les Illes Balears dins l'àmbit competencial de la comunitat autònoma.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vostè sap que els consumidors tenen totalment interioritzat que una companyia de telecomunicacions, que una companyia elèctrica o que un banc els pugui enganyar per pujar-los la tarifa o per cobrar-los una comissió abusiva o una clàusula abusiva, però que el Govern els hagi obligat a pagar el cèntim sanitari, un impost declarat il·legal, ha estat el gran frau d'un govern que no ha dubtat a utilitzar la publicitat enganyosa per augmentar la recaptació.

Vostès han fet creure que el cèntim sanitari aniria directament a la sanitat balear, i no ha estat així, aquest impost ha anat a parar directament al Ministeri d'Hisenda per finançar altres competències no sanitàries. El Govern del Partit Popular no va tenir cap escrúpol a l'hora de recaptar més de 200 milions dels consumidors quan ja sabien que era un impost il·legal, tal com va reconèixer el seu govern contestant per escrit una pregunta del nostre grup, diu així: "la Unió Europea ha realitzat actuacions prèvies a l'admissió d'un expedient d'infracció a l'Estat espanyol per considerar que aquesta figura tributària pot vulnerar la normativa europea. Això i les possibles reclamacions que es poguessin derivar de la seva aplicació fa que el Govern balear no es plantegi l'aplicació del cèntim sanitari". Signat, José Ignacio Aguiló, vicepresident econòmic, dia 11 d'agost de 2011.

Ho sabien, ho sabien i així i tot cinc mesos després varen aplicar aquest cèntim sanitari. Ara ho sabem, i varen pujar la benzina al màxim de preu. Mentides i un frau que frega l'estafa. Aquesta és la marca del Govern del Partit Popular. Per això, avui el Govern està obligat a tornar els doblers, però la majoria de la població no podrà reclamar el seu abonament per no tenir ni rebuts ni factures que acreditin la despesa feta.

Per això li demanam una solució justa que defensi els consumidors balears i exigeixi vostè a l'Estat que obri vies alternatives que permetin els particulars presentar com a prova de la compra de benzina, documents com els extractes bancaris o les targetes de les benzineres per poder recuperar els doblers injustament cobrats pel seu govern. Vostè és el responsable de vetllar pels drets dels consumidors. Què pensa fer el Sr. Conseller, reclamarà davant Madrid una solució justa, sí o no?

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Obrador, és perillós fer preguntes de temes que un no coneix amb suficient profunditat, i li ho dic, li ho dic ...

(Remor de veus)

El tema del cèntim sanitari és un tribut cedit a la comunitat autònoma en base al finançament autonòmic i amb l'acord de molts d'anys enrere. Per tant, aquest govern el que ha fet ha estat aplicar el que estava a l'abast de les seves competències, respecte del que li havia cedit l'Estat quant a possibilitats de recaptació. També li dic, vostè sap, perquè aquí s'ha aprovat el pressupost, a pesar que vostè no hi estava d'acord, què incrementava el pressupost sanitari en aquestes illes de l'any passat a enguany. I per tant, estam en un pressupost de despesa sanitària més alt que el que vostès varen tenir el darrer any de legislatura.

Per tant, jo entenc que la seva opció és no donar cap solució, fer renou i intentar incrementar tota ombra de dubte. I li diré més, hem aprovat en Consell de Govern un projecte de llei per protegir les persones consumidores d'aquestes illes, per actualitzar com li dic des de l'any 98, està pendent de tramitació parlamentària i a nosaltres ens agradaria treure'l amb el màxim consens i m'agradaria també parlar amb vostè, perquè deu conèixer profundament, ja que va ser més d'un any directora general de Consum i sap l'àmbit competencial en el qual ens podem adreçar, m'agradaria comptar amb les seves sàvies aportacions respecte de l'experiència que vostè va adquirir, perquè a un lloc s'hi pot entrar sense saber-ne, però quan surts segur que estava perfectament formada...

(Remor de veus)

... i, per tant, m'agradaria treure aquesta llei des del màxim consens possible. I negociarem amb l'Estat i amb les altres comunitats autònomes quin és el procediment a seguir perquè, com dic, això no és un tema d'àmbit exclusivament autonòmic, sinó que afecta també la nació d'Espanya.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 2207/14, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 2224/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seu electrònica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta RGE núm. 2207/14, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 2224/14, relativa a seu electrònica que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, un dels compromisos electorals més importants de la nostra formació política que va adquirir amb la ciutadania, va ser aconseguir una administració pública més racionalitzada, àgil i més propera a l'administrat. La simplificació i la reducció de l'administració ha estat una tasca importantíssima i s'hi ha dedicat gairebé dos anys de la present

legislatura, polítiques que han contribuït de manera molt important en l'estalvi i en la contenció del dèficit públic. Aquesta contenció del dèficit públic, hem de recordar que és un dels compromisos també irrompibles que el nostre partit va adquirir amb l'Estat i que alhora l'Estat té amb les institucions comunitàries, compromís amb el qual s'ha aconseguit un important estalvi i s'ha produït l'eliminació de duplicitats, eliminació d'alts càrrecs, per tant, una despesa molt important.

Però no podem quedar únicament amb polítiques de simplificació, per tant, una administració àgil i propera és ben necessària i per això s'han de posar en marxa polítiques de modernització, per tal de modernitzar l'administració política, polítiques com aquesta, Sra. Consellera, com la presentació de la seu electrònica, que són polítiques que el que volen és tenir una administració pública més moderna, més àgil, més pròxima i de més qualitat per a l'administrat.

És aquesta, per tant, l'altra branca de la gestió del Partit Popular i de la seva conselleria. Per una banda, ja hem dit simplificació i per una altra, modernització de l'administració pública, per tal que aquesta administració estigui adaptada als nous temps i a les noves tecnologies que són d'aplicació a tots els àmbits de la nostra societat, noves tecnologies amb les quals es contribuirà a reduir tràmits, despeses innecessàries, paperassa, per tant, implica estalvi, implica més celeritat en les gestions i més proximitat amb l'administració.

Per això, Sra. Consellera, li volem demanar: quins objectius i què pretén l'administració pública, la seva conselleria, amb la presentació de la seu electrònica que recentment va presentar vostè mateixa?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè diu, varem presentar aquesta seu electrònica el passat dia 23 de gener i és un projecte d'aquest govern que s'inscriu dins els objectius per aconseguir una administració més eficient, més propera als ciutadans, simplificant procediments administratius, però sobretot posant en marxa el que és una oficina virtual, és a dir, que permeti als ciutadans estalviar temps i doblers i evitar desplaçaments innecessaris, poder fer tràmits de forma telemàtica.

Aquest projecte, aquesta seu depèn de tres conselleries: de la Conselleria d'Economia i Competitivitat, que du la direcció tècnica; de la Conselleria d'Administracions Públiques, som nosaltres que coordinam els continguts de la seu; i després la Secretaria de Comunicació que elabora els patrons de disseny, estructura i imatge. La nova web és bastant moderna, es divideix en 3 apartats, persones, empreses i administració, perquè els ciutadans que hi accedeixin puguin veure clarament quins són els tràmits que necessiten i després estan dividits també per conselleries. Vull destacar que a més d'aquesta seu,

s'han posat en marxa els procediments telemàtics que s'hi poden fer.

En aquest sentit, actualment tenim 115 procediments telemàtics, dels quals hi ha 60 nous procediments que s'han posat en marxa durant els anys que duim d'aquesta legislatura. Podem destacar com a procediments nous, per exemple, sol·licituds a centres educatius per a admissió, renovació de targeta sanitària, certificats de discapacitat, certificats d'eficiència energètica. I li volem comentar també que és important destacar, per exemple, que l'any passat es varen rebre més de 85.000 sol·licituds telemàtiques, és a dir, dóna un servei i realment s'està emprant per part dels ciutadans, i es varen fer de forma correcta fins a 11.000 pagaments telemàtics.

És a dir, és una manera de modernitzar l'administració, com vostè deia no tan sols anar per la senda de l'austeritat, de la simplificació, sinó també de la modernització i de donar als nostres ciutadans una eina nova per poder fer tots aquests tràmits amb l'administració, eliminant paperassa per un costat, simplificant tràmits i facilitant-ne la tramitació, sense haver de fer desplaçaments.

Aquest govern aposta, per tant, per la modernització de l'administració i en aquesta mateixa línia continuarem avançant, per poder millorar d'aquesta manera la qualitat dels serveis que prestam als nostres ciutadans de les Balears.

Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 2211/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe sobre conjuntura econòmica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 2211/14, relativa a informe sobre conjuntura econòmica i que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Recientemente se ha publicado el informe de coyuntura económica que elabora cada trimestre la Dirección General de Estadística y que evalúa las fluctuaciones y el comportamiento de los indicadores económicos de nuestra comunidad. Este último informe hace referencia al último trimestre del año 2013 y por ende da cierre al ejercicio del año.

Este último trimestre que suele ser un trimestre difícil, en un modelo económico como el nuestro, con un peso muy importante del sector turístico y sobre todo de un turismo muy estacionalizado en el verano, hemos visto que ha supuesto un crecimiento de 4 décimas del PIB, consolidando así un cierre positivo para el año 2013 y poniendo de manifiesto lo más importante, un cambio de tendencia muy significativo, sobre todo si tenemos en cuenta los datos de otras comunidades autónomas en nuestro país y también los datos de los países de la zona euro.

Los ciudadanos de las Islas Baleares dieron la mayoría absoluta al Partido Popular, para llevar a cabo una serie de cambios, de hecho a nadie se engañó, porque el lema de nuestra formación era “El cambio que todos queremos”. Pues bien, los frutos de esa agenda reformista los empezamos a recoger, no con poco esfuerzo porque han sido cambios difíciles, han sido cambios estructurales importantes, pero empezamos a recoger esos frutos, sin olvidar que todavía queda mucho trabajo por hacer.

Nos gustaría conocer hoy, Sr. García, cuál es su valoración sobre este último informe de coyuntura económica publicado recientemente.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Sr. Diputado, el análisis que usted ha hecho es la reflexión del informe de coyuntura económica que, cierto, sale de la dirección general de la conselleria y que es un informe que se lleva haciendo hace muchos años.

Este informe refleja varias cosas relevantes. Una, que en el fondo el 2013, desde el primer mes, desde el primer trimestre ha ido demostrando la fortaleza con la cual nuestra economía está empezando a arrancar. Segunda lectura importante, el último trimestre del año, trimestre que si siempre hablamos de estacionalidad nos ha demostrado que ha tirado de nuestra economía y ha podido llevarnos al resultado de un crecimiento positivo de 3 décimas durante el año 2013; pero es que si esto lo comparamos con el resto de las comunidades a nivel nacional, la verdad es que el elemento diferenciador es mayor, somos una comunidad que lleva diferencia importante en el cambio de tendencia con el resto de la economía nacional. Indicadores como Ibiza y Formentera, con un crecimiento estable y fuerte, con Menorca, con un crecimiento que se está empezando a desarrollar en la actividad económica, y con Mallorca con un crecimiento de un 2%, identifica la solidez del cambio de tendencia.

Todo esto si empezamos a analizarlo sobre las expectativas del año 2014, que hablamos de un crecimiento de un 1%, crecimiento conservador, si lo comparamos con indicadores o informes de otras instituciones como el BBV y otras a nivel nacional e internacional. ¿Qué queremos decir? Pues que este informe de coyuntura es el reflejo de muchos otros indicadores y del resultado de la evolución de nuestra economía, indicadores como el comercio, indicadores como el dato del desempleo, indicadores vinculados a sectores que están empezando a iniciar actividad de alguna forma sostenible, que es lo que todos queremos.

Por lo tanto, vamos por el buen camino y lo importante, como siempre decimos, es analizar este primer semestre que es el que nos indicará de verdad si creceremos por encima del 1%.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 2203/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la Llei de ports.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 2203/14, relativa a modificació de Llei de ports i que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. La materia portuaria tiene una gran notoriedad para nuestra comunidad. Ya nuestro primer Estatuto de Autonomía recogía como competencia exclusiva los puertos no calificados como de interés general por el Estado y los puertos deportivos y refugio teniendo su razón de ser en el importante efecto que tales instalaciones confieren sobre el territorio y economía de nuestras islas.

Así, en el desarrollo de nuestro sistema autonómico, se llevó a cabo gobernando el Partido Popular una regulación propia e integral con el rango de ley, de los puertos y de otras instalaciones portuarias y marítimas de competencia autonómica, mediante la Ley 10/05, de 21 de junio, de puertos de les Illes Balears. Y creando la administración portuaria autonómica propia, Ports IB, para desarrollar, eso sí, una política portuaria propia de la comunidad.

La reforma de nuestro Estatuto de Autonomía del 2007, además de continuar recogiendo como competencia exclusiva los citados puertos, da en su artículo 23 unos principios generales para el ejercicio de las competencias que le asigna, sobre protección del medio ambiente y un modelo equitativo, territorialmente equilibrado y sostenible, afectando este principio básico estatutario a la competencia en puertos, con lo que ello implica de necesidad de adaptar la Ley de puertos, al ser anterior a la reforma del Estatuto, así como la necesidad de adaptar tal ley a otras normativas posteriores.

A pesar de ello, toda la pasada legislatura no llevaron a cabo ninguna reforma ni actualización de la Ley de puertos, una total inactividad legislativa. Sólo finalizando la legislatura, Decreto 11/11, de 18 de febrero, seis años después de aprobarse la ley, aprueban el Reglamento de desarrollo y ejecución de determinados aspectos de esta ley. En cambio este gobierno, consciente de la importancia de actualizar y adaptar la Ley portuaria, está finalizando su necesaria modificación.

Por ello, Sr. Conseller de Turismo y Deportes, le formula la siguiente pregunta, ¿qué supondrá la modificación de la Ley de puertos, especialmente en relación con el Plan general de puertos de las Illes Balears, previsto por el Govern de les Illes Balears? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. El principal motiu de la modificació de la Llei de ports és la seva adaptació a l'article 23 de l'Estatut d'Autonomia, que estableix que les administracions públiques de les Illes, impulsaran un model de desenvolupament equitatiu, territorialment equilibrat i sostenible. I promouran polítiques d'equilibri territorial entre les zones costaneres i les d'interior; i la vigent llei del 2005 no dóna sortida a aquest nou mandat del 2007.

Amb aquesta modificació es pretén introduir la nova figura del Pla general de Ports de les Illes, per a una planificació territorial estratègica portuària, cobrint la falta de planificació global i general. Un altre aspecte important de la reforma és la constatació del fracàs de la llei vigent en aquest tema, que regula els plans directors com figures d'ordenació per a cada port individualment considerant, sent unes figures que no projecte, ni preveuen, ni analitzen les infraestructures portuàries de forma integrada com la xarxa portuària de Balears i que ha de prestar servei a la nostra regió plurinsular.

Aquesta fórmula ha estat fallida. Comportava haver de desenvolupar 41 plans directors per als 41 ports autonòmics i des de 2005 no s'ha estat capaç d'aprovar-ne ni un. A més, s'estableix per a cada port la figura del Pla d'ús i gestió, per a una ordenació específica dels usos i activitats permeses, responnent així als nous principis recollits a l'Estatut.

Aquestes circumstàncies ja eren suficients per justificar una modificació del text, però pel fet d'haver tengut un contacte permanent amb el sector, també hem inclòs un seguit de punts: la modificació del procés de tramitació de les concessions de nous ports i ampliacions substancials, eliminant el requisit de presentar projecte d'execució abans del concurs; l'obligació del concessionari de presentar el Pla d'usos i gestió, cosa que suposarà una descàrrega per a l'administració; l'establiment del dret de tempteig en ampliacions substancials de ports existents, el que evitarà l'efecte pervers que el concessionat no presenti reformes pel risc de perdre la concessió; i l'adaptació de la llei al sector públic i a la funció pública.

Crec que és una excel·lent reforma legal que posarà Balears al capdavant de la normativa autonòmica portuària a tot Espanya. Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 2212/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de col·laboració per lluitar contra l'economia submergida.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 2212/14, relativa a conveni de col·laboració per lluitar contra l'economia submergida, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La setmana passada vàrem rebre la visita de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, que va signar amb el president del Govern de les Illes Balears, un conveni de col·laboració per lluitar contra l'economia submergida i l'ocupació irregular a les Illes Balears.

Va ser una visita profitosa perquè va anunciar, a més, l'aplicació de la tarifa plana de 100 euros de cotització a la Seguretat Social per al treball indefinit, també a la contractació de fixos discontinus, cosa que ens beneficia molt i que se suma a la bonificació del 50% per a contractació de fixos discontinus els mesos de novembre i de març.

Sense cap dubte parlem d'eines, parlem de reformes, parlem de mesures que en el seu conjunt i com a prioritat número 1 que es va marcar aquest govern, ajuden que Balears lideri els indicadors de baixada de l'atur, per setze mesos consecutius i deu mesos consecutius generant ocupació neta. Una molt bona notícia.

La lluita contra l'economia submergida i el frau és un objectiu cabdal per evitar injustícies i insolidaritats. Així el Consell de Ministres va aprovar l'abril de l'any 2012 el Pla de lluita contra aquest frau, on precisament es preveuen mecanismes de col·laboració i cooperació entre la Inspecció de Treball i les comunitats autònomes.

Dins aquest marc, Sr. Conseller, ens agradaria conèixer quins objectius i quines finalitats persegueix aquest conveni signat el passat dia 3 de març.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Ciertamente, yo creo que la ministra, además de la firma del convenio que se enmarcó en el día de su visita, anunció dos actuaciones que para nuestra comunidad van a ser muy importantes y relevantes: una, la ampliación del periodo para el año 2014-2015 de la bonificación en la Seguridad Social en los meses de marzo y noviembre; y dos, la tarifa plana para el empleo de larga duración, que es incorporar actuaciones de política activa para mejorar la calidad y la duración de los puestos de trabajo.

Por otro lado el convenio tiene una misión muy importante y es anuar esfuerzos entre la administración central y nuestro gobierno autonómico, para identificar y actuar contra el empleo irregular y la economía sumergida. Tal como subrayó el presidente Bauzá en la firma, este tipo de actuaciones deterioran los derechos de los trabajadores, generan competencia desleal y dificultan la recuperación económica.

El convenio tiene tres actuaciones específicas: una, crear un grupo de trabajo mixto entre administración central y Gobierno autonómico; dos, hacer un plan de actuación específico en aquellos sectores que se identifiquen como principales para hacer esta actuación; y tres, dentro del marco de la comisión territorial de Inspección de Trabajo, en la que el Gobierno está incluido en la mesa, identificar un programa específico de actuaciones a dos años.

Cabe recordar que la ministra nos dijo que durante el 2013 en nuestra comunidad afloraron 4.191 altas en el sistema de la Seguridad Social, dentro del marco de la inspección del trabajo irregular. Por otro lado también nos identificó que somos una comunidad donde la creación de empresas ficticias está empezando de alguna forma a elevar el número de actuaciones y por lo tanto, esta comisión tendrá especial trabajo y un programa específico para identificar estas empresas ficticias y evidentemente eliminarlas porque es un fraude muy importante.

Por lo tanto, creo que este convenio una vez más, para nuestra comunidad, nos ayudará de alguna forma a recuperar nuestra economía y a actuar dentro del marco en el que todas las empresas deben de actuar, la libre competencia y actuaciones en el marco de la legalidad.

I.18) Pregunta RGE núm. 1878/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a problema de l'educació pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE 1878/14, ajornada a la sessió anterior, relativa a problema de l'educació pública, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En unes declaracions que el president va fer a la SER va dues setmanes va dir: "No tenim cap problema en l'àmbit de l'educació concertada ni privada; el conflicte educatiu és exclusivament a l'àmbit de la pública", sense que el president tengués en compte que la concertada també va fer vaga, més de 70 centres i més del 30% de seguiment, i que els responsables de la concertada també han criticat el seu TIL, i que la concertada ha tengut el marge i la flexibilitat per aplicar el TIL que s'ha negat a la pública.

Però, no content amb aquestes declaracions, va afegir el president que a la pública es fa política a les aules i que si als mestres no els agrada que es presentin a les eleccions.

Creu realment que aquestes declaracions ajuden a solucionar el conflicte educatiu? Creu realment que tenim un problema en aquesta comunitat autònoma amb l'educació pública?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el problema de l'educació no és exclusiu d'un col·lectiu en matèria educativa. El problema de l'educació és un problema de tots; no és un problema dels alumnes, ni és un problema dels professors, ni és un problema dels pares, ni és un problema dels polítics que tenen responsabilitat. És un problema de tots. Per tant del que es tracta és d'analitzar les dades, extreure conclusions, diagnosticar i trobar solucions.

Però, torn repetir, qui pensí que el problema de l'educació no és de tots va molt equivocad.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, celebr que rectifiqui les seves pròpies declaracions. Crec que és més coherent el que acaba de dir ara, perquè jo crec que un president que en lloc d'intentar conciliar atí el foc no és bo per a la comunitat educativa ni per a aquesta comunitat autònoma; que un president que ataca els professors, que ataca l'educació pública és una irresponsabilitat, Sr. President.

Crec que el que hem de fer és reconèixer la feina que es fa per part dels professors i dels mestres, tant de la concertada com de la pública. Crec que el que hem de fer és reconèixer que sense recursos adequats -se'ls han llevat els recursos per a alumnes amb necessitats educatives especials, per a l'atenció a la diversitat, no es cobreixen les baixes- el que hem de fer davant aquesta situació és reconèixer els mèrits dels professors i dels mestres de tota la comunitat educativa, que estan lluitant amb unes adversitats i unes dificultats enormes. En lloc d'això el que se'ls ha fet és obrir expedients, insultar-los, menysprear-los, i aquest govern en aquest sentit per tant ha atiat el conflicte, Sr. Bauzá.

Miri, Sr. Bauzá, ahir mateix el Cercle d'Educació, que demanava un pacte educatiu, que per cert vostè va signar, on hi ha l'Associació de directors d'escoles, el Cercle d'Economia, l'Escola Catòlica, FAPA..., va dir que donen per perduda aquesta legislatura, Sr. Bauzá, la donen per perduda. Veuen que amb un govern com el seu no hi haurà pacte educatiu. Miri, Sr. Bauzá, jo el que li puc dir és que la pròxima legislatura, ja que vostè ha fracassat en aquesta situació, serà la del pacte educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el que és obvi és que hem de canviar moltes coses en matèria educativa perquè millorin. Estam obligats a analitzar les dades, i si analitzam les dades correctament segurament tendrem més oportunitats d'encertar en les solucions.

El fracàs i l'abandonament escolar en l'educació pública no és el mateix que en l'educació concertada, i hem d'analitzar per què passa això, perquè estic absolutament convençut que tant vostè com jo volem una educació pública de la màxima qualitat. Però fa unes setmanes varen sortir les dades del fracàs escolar, i les dades del fracàs escolar a les Illes Balears ens diuen que estam al 29,7%, mentre que la mitjana nacional és del 23,5%, sis punts de diferència. Crec que això és important i que ho hem de mirar.

I estam en desacord en qualque cosa, per suposat. Vostès volen una immersió educativa; nosaltres la respectam però no hi estam d'acord. Nosaltres volem una educació trilingüe en les nostres dues llengües més un tercer idioma que és l'anglès, i vostès volen la immersió en el català de Barcelona, i nosaltres volem la immersió en aquest cas no en català, sinó que simplement volem un trilingüisme i on volem que els nostres nins puguin entendre, puguin parlar i escriure les nostres modalitats lingüístiques, que jo no sé per què genera tant de problema...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Ho hauran d'explicar vostès.

Per tant, Sr. Barceló, si sabem que hem de fer molta feina analitzem les dades, i, torn repetir, el problema de l'educació és un problema de tots.

(*Alguns aplaudiments*)

I.19) Pregunta RGE núm. 2154/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma de l'Estatut d'Autonomia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE 2154/14, ajornada a la sessió anterior, relativa a reforma de l'Estatut d'Autonomia, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÁS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, fa poques setmanes hem celebrat la diada de les Illes Balears i és un bon moment per fer un repàs de com s'està complint la nostra carta magna, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i li faré un breu repàs, perquè no tenc temps amb els dos minuts.

Títol de drets de ciutadania. Diu la carta magna: "Els poders públics garantiran als ciutadans sanitat i drets socials"; Sr. Bauzá, és molt discutible, perquè vostè s'ha dedicat aquesta legislatura a retallar drets i a fer pagar als ciutadans per la sanitat que abans els garantia la comunitat autònoma. Dret a l'educació de qualitat; aquí evidentment, Sr. Bauzá, no ha complert en absolut les respectives... Estatut d'Autonomia; vostè ha creat un conflicte on no en teníem, segueix sense reunir-se amb la comunitat docent, 300 dimissions de professors i vostès, ni una paraula; ahir la Plataforma d'Educació -no som jo- li diu que la legislatura està perduda, i vostè posa en perill tota una generació de joves, Sr. President.

Si anam a la part institucional, la relació de les Illes Balears amb l'Estat, un fracàs absolut, Sr. President; ha estat incapaç de reclamar allò que diu l'Estatut d'Autonomia, les inversions estatutàries, i que segons vostès mateixos xifren són 2.000 milions d'euros que deuen als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. No ha rebut ni ha demanat cap nova competència al Govern d'Espanya. I si miram cap endins, cap a la nostra comunitat autònoma, tenim un Estatut d'Autonomia, Sr. President, que és clarament insularista; vostè no ha transferit ni una sola competència als consells insulars, ha estat incapaç de fer aquell procés de descentralització, ans al contrari, ha recentralitzat tot el que podia, als consells insulars, i ara surt i diu públicament que el Consell de Mallorca s'ha de convertir a la mínima expressió i que només ha de servir per atendre, per ajudar tècnicament els ajuntaments.

Després de tants d'incompliments, Sr. Bauzá, vostè creu que ha de reformar l'Estatut d'Autonomia de l'any 83, reformat l'any 2007?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, jo crec que els esforços de tots s'haurien de centrar en dos punts: sortir de la crisi i el més aviat possible, i generar llocs de feina. Crec que ningú no entendria que avui proposassin una reforma de l'Estatut. Per tant anem a allò important, anem a les prioritats.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada...

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sr. President, per fer factible això ha de complir la norma. Vostè era aquell de la seguretat jurídica a les Illes Balears. Sap quina impressió em dóna, Sr. Bauzá, vostè, gairebé després de tres anys? Que no sap a quin món viu, que no sap quina comunitat autònoma li toca defensar ni representar, que no és capaç de tirar endavant un projecte polític d'aquesta comunitat autònoma. No li he sentit ni una sola proposta per tirar endavant, no coneix ni l'estructura institucional ni la defensa, i crec que és incapaç de fer de bon president.

Sr. President, avui més que mai demostra que vostè és simplement un ambiciós i autoritari delegat del Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, sempre he dit -ho he dit des de fa molts d'anys- que crec que hem de reduir al màxim l'administració, i que el que puguem fer amb 3 euros no ho hem de fer amb 5, i vull aprofitar, ara que tenc la presidenta del consell a la meva esquena, per donar-li les gràcies i l'enhorabona per aquesta extraordinària feina que està fent en el Consell de Mallorca, i li explicaré el perquè, li explicaré el perquè.

(*Alguns aplaudiments*)

La presidenta Salom ha eliminat duplicitats, la presidenta Salom ha eliminat subvencions a la carta, la presidenta Salom ha disminuït alts càrrecs, i la presidenta Salom ha fet un increment pressupostari a l'IMAS. Tot això, i tots hi estam d'acord, amb dues coses, almenys, almenys aquesta bancada: que volem baixar, disminuir el concepte del (...) de l'administració, i que el Consell de Mallorca va créixer exclusivament per interessos polítics.

Però miri, vostè, que va ser presidenta del consell, no va aprovar ni tan sols el pressupost, i curiosament el que sí va fer era gastar, i gastar molt. Miri, jo tampoc no tenc molt de temps però li diré un parell d'exemples. "*UGT tacha de vergonzosa la política laboral del pacte en el consell y el exceso de altos cargos, El sindicato siente vergüenza de que el socialista Garau alegue falta de presupuesto para ampliar la plantilla del IMAS y fíche más altos cargos*". Era vostè la presidenta.

Però parlaré també molt breument: la presidenta Salom ha eliminat duplicitats, i ha eliminat per exemple una conselleria que va crear vostè, que era la Conselleria d'Economia i Turisme, sense competències, per cert; pressupost de l'any 2009, 3.400.000 euros; pressupost de l'any 2010, que és que s'ha de saber: 9 milions d'euros. Una certa diferència. Pressupost de la Conselleria de Joventut i Igualtat que la presidenta Salom ha eliminat per eliminar duplicitats: Sra. Armengol, aquesta conselleria tenia només a nivell pressupostari 4 milions d'euros.

Idò sí, existeix una gran diferència de qui veu i qui viu en quin determinat món. Aquest no és el consell que vol el Consell de Mallorca, i aquest li puc assegurar que no és el consell que vol el Partit Popular. Jo li deman una cosa, ara que vostè està en primàries: demani a la gent -que està fent campanya- què s'estima més, augmentar el consell, augmentar les administracions, o trobar llocs de feina i sortir de la crisi?

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(*Alguns aplaudiments*)

I.20) Pregunta RGE núm. 2213/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a tracte als autònoms.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vintena pregunta, RGE 2213/14, relativa a tracte als autònoms, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, estam molt acostumats a sentir per part del Govern central i del Govern de les Illes Balears les grans xifres macroeconòmiques, les grans empreses, les empreses de l'IBEX, però molt poca atenció realment per als autònoms, que són realment el veritable teixit productiu social; no només a l'Estat espanyol, concretament a les Illes Balears, la micro, petita i mitjana empresa representa el 98% del nostre teixit. Tenen poques contraprestacions socials, tenen un règim fiscal molt poc incentivador i, de fet, pràcticament no poden acudir al concurs de creditors en cas de fallida. Ara que pareix que n'hi ha que han descobert els emprenedors, tots ens adonam que en realitat són els nostres autònoms de sempre, als quals el que feim és apujar-los l'electricitat o apujar-los les cotitzacions, com ha passat a principi d'any, el govern del Partit Popular.

Per tant les mesures que es fan van o contra els autònoms o no els serveixen, com aquesta darrera tarifa plana, de la qual no es beneficiaran. Creu, Sr. Bauzá, que s'està apostant per donar suport realment als autònoms?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, els autònoms han estat i són una de les primeres prioritats d'aquest govern, precisament en matèria de seguretat jurídica per tal d'impulsar la creació d'empreses, empreses vinculades als autònoms, petits i mitjans empresaris, i també als inversors, que són els que han de generar llocs de feina. Puc parlar simplement de la dotació pressupostària que s'ha fet a ISBA, la societat de garantia recíproca, per tal d'incrementar aquesta prioritat.

Però, miri, li donaré dades que no són meves, són dades de la Unió d'Associacions de treballadors autònoms i emprenedors de les Illes Balears, dades seves: en aquest mes de gener de 2014, amb diferència amb l'any passat, mes de gener, s'ha incrementat en 335 autònoms; i l'increment de la taxa mensual ha estat del 0,44, quatre vegades més que la mitja nacional, s'ha multiplicat per quatre.

Per tant crec que estam fent feina amb els autònoms, perquè a més ho feim conjuntament, i sense cap dubte, Sr. Barceló, queda molta feina a fer.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, jo vaig escoltar el president dels autònoms fer valoració d'aquestes dades, i va dir que les coses no anaven bé, Sr. Bauzá. El vaig escoltar molt atentament perquè els nombres a vegades ens poden enganar, i va dir que les coses no anaven bé. Si realment s'ho creuen, fem un front comú, igual que hem parlat de molts altres temes també en aquest tema dels autònoms, perquè ens hi jugam molt a l'economia de les Illes Balears. Amb el suport del Parlament, amb tot el suport del Parlament, anem a Madrid tots plegats per una política transversal que realment aposti per l'economia real, pel teixit industrial de les Illes Balears, que ja tendrem temps de debatre-ho en altres moments, que s'està enfonsant, Sr. Bauzá, no sé si en són conscients, s'està enfonsant.

Vegem mesures fiscals, per exemple, que afavoreixin els autònoms, aquells que s'hi volem posar; llevar-los la fiscalitat el primer any, per què no?, siguem valents. Perquè fem unes retencions i unes cotitzacions en proporció al benefici que tenen els autònoms, no com ara, que és un fix, i que a principis d'any -insistes- els ha apujat el govern del seu partit, Sr. Bauzá.

O reformem la llei concursal perquè realment es puguin afegir als concursos; en deu anys hi ha hagut devuit, devuit modificacions de la llei concursal. Sap la darrera, la nova llei d'emprenedors del govern, quants de concursos ha permès a autònoms a les Illes Balears?, quants s'hi han pogut acollir? Zero, Sr. Bauzá, zero.

Si no fem un front comú davant això i tot hi anam plegats, aquest teixit que ens suporta l'economia de les Illes Balears s'anirà enfonsant a poc a poc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. President per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, el que em resulta curiós és que avui a vostè li preocupi el teixit empresarial i industrial. No li preocupava quan governaven, perquè tots ells també varen venir a aquesta...

(Remor de veus)

...a aquesta cambra qualcú i al meu despatx per dir quan podrien cobrar. És molt complicat, que a vostès els preocupi ara la trama i el teixit empresarial quan no cobraven, ni els petits, ni els mitjans, ni els autònoms.

(Alguns aplaudiments)

Simplement es contractava feina i no cobraven. Aquí està la gran diferència.

Però miri, li diré una de les coses que ha fet el Govern de l'Estat. El Govern de l'Estat ha solucionat un problema històric amb els autònoms, simplement és el concepte d'IVA de caixa. No sabem el que és l'IVA de caixa?, perquè veig que per aquí darrere qualcú es queixa. Idè mirin, potser no són autònoms o no són petits i mitjans empresaris; l'IVA de caixa consisteix que no s'ha de pagar l'IVA, no s'ha de meritar l'IVA fins que no es cobri. És una manera d'evitar que l'autònom financi una altra empresa i fins i tot financi l'administració. Ho dic per aquells que han dit "ah!" o coses d'aquestes. És important, perquè per a nosaltres és important.

També els he de dir..., els llegiré textualment una manifestació de fa uns dies: "*Hoy un tercio de los autónomos empieza a respirar, un tercio sigue igual y un tercio está viviendo un auténtico calvario. No se puede decir que en estos momentos a todos les vaya bien, pero sí que sacamos cabeza después de cinco años de crisis*". Aquestes frases les va dir el Sr. Lorenzo Amor, president de la Federació Nacional de treballadors autònoms.

Sr. Barceló, es pot fer molt, però no em doni lliçons, sobretot d'aquell que no ha pagat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.21) Pregunta RGE núm. 2220/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig a l'avantprojecte de llei d'avortament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-unena pregunta, RGE 2220/14, relativa a rebuig de l'avantprojecte de llei d'avortament, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, esper que em contesti allò que li deman i deixi de posar el retrovisor i, si no, posi'l ample i expliqui'ns què fa en Matas avui als jutjats de Palma; si el vol posar, posi'l ample, el retrovisor i expliqui el que ha passat en aquesta comunitat autònoma.

A la primera pregunta ha quedat palès que vostè ha estat incapaç de garantir el dret de ciutadania amb les competències que li són pròpies, i ara li vull demanar si vostè pensa fer de corretja de transmissió, de pressió política al Govern d'Espanya, allò que li pertoca fer com a president d'aquesta comunitat autònoma, envers el sentir de molts de ciutadans d'aquesta terra amb problemes que els preocupen moltíssim, i en aquest moment n'hi pos dos damunt la taula perquè no tenc més possibilitats: un és defensar el dret d'aquesta comunitat autònoma, el dret ambiental d'aquesta comunitat autònoma, i per tant el no rotund a les prospeccions petrolíferes. Crec que vostè ha de passar de les paraules al fet i ha de fer alguna cosa més decidida, perquè, Sr. President, el vot en contra del Partit Popular a Madrid, les seves declaracions, les de la Sra. Borrego, les del Sr. Rajoy, ens deixen una mica preocupats. Té l'oportunitat de veure si defensarà els interessos de les Illes Balears o tornarà a acotar el cap davant els de Madrid.

I el segon tema en el qual vostè hauria de fer de corretja de transmissió d'un sentiment clar de la ciutadania i que dissabte es va tornar a expressar en els carrers de tot Espanya és el no rotund a la Llei d'avortament del govern del Sr. Mariano Rajoy. Pensa vostè fer de corretja de transmissió i explicar la gran preocupació que aquesta llei suposa a la comunitat autònoma de les Illes Balears?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Veig que no li ha agradat la meva resposta anterior, perquè encara vostè continua pensant en com augmentar l'administració quan nosaltres continuam pensant de quina forma sortir de la crisi i trobar llocs de feina! És realment curiós.

I miri, no deixaré, escolti'm bé, no deixaré de parlar de tot el que hem hagut de fer per solucionar els seus problemes, perquè els ciutadans de les Illes Balears es mereixen saber per què hem arribat a aquesta situació de pràcticament fallida tècnica de la nostra administració, i tot el que hem hagut de fer, no un govern sinó tots els ciutadans, per solucionar la mala gestió, la inadequada gestió i sobretot la despesa, mirant cap a una altra banda, del que és de tots. Per tant, Sra. Armengol, li ho recordaré cada dia de la legislatura, perquè estam pagant les seves factures, no nosaltres, sinó tots els ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I, miri, aquesta pregunta la vaig contestar fa un mes exactament, i li diré exactament el mateix, perquè és que jo no canvi de posició en funció del moment, com fan altres...

(Remor de veus)

I li diré exactament, li diré que hi ha un text inicial, un text que està en procés de millora i que jo mateix he dit al mateix Govern d'Espanya que m'agradaria molt que es milloràs. Per tant, no m'ha dit res i no li contestaré res diferent del que li vaig contestar exactament fa un mes. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies. Em sorprèn que vulgui parlar d'algunes factures i no parli ni del metro submarí, ni del Palma Arena, que pagam tots els ciutadans i que ha anat a les butxaques privades de membres del Partit Popular, Sr. President! Aquesta és la gran diferència!

(Alguns aplaudiments)

Miri, vostè em pot dir que..., bé, de prospeccions petrolíferes veig que ni una paraula, no tenim ni una paraula, Sr. President. Podem parlar de l'herència, però de les prospeccions, que és un tema que preocupa, vostè, cap resposta.

Segona qüestió, fa un mes que em va respondre i què ha fet aquest mes, Sr. President? La meua pregunta és què ha fet? I vostè sempre fa el mateix, paraules que se'n du el vent. Però no fa absolutament res més, Sr. President, se'n tem? I li deman, és capaç d'escoltar el sector sanitari d'aquesta comunitat autònoma que li diu que no a una llei d'avortament que ens du 40 anys enrere? És capaç d'escoltar la meitat de la població d'aquesta comunitat autònoma que no volem que ens tutelín, que volem decidir sobre el nostre cos?, i li deman sí o no, Sr. President. Creu que el dret a la maternitat és un dret de la dona, sí o no? Creu que el dret a l'avortament és un dret de la dona, sí o no? Ens pensa defensar, a les dones d'aquesta comunitat autònoma, sí o no? I què farà, Sr. President?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Armengol, aquest és un govern de fets, no de paraules, és la gran diferència. I el tema de les prospeccions ho hem dit tantes vegades, fins i tot basta que agafi la frase del Sr. Antich, o fins i tot basta miri com vostès varen posar un recurs contenciós administratiu en dos mesos, no varen fer absolutament res. I ara ens diuen el que no hem de fer.

Per tant, no perdré ni un segon... Bé, sí que vull contestar aquesta pregunta, per suposat i sense mesclar com fa vostè. Miri, nosaltres ja ens hem manifestat, però crec que vostè, si no ho sap, ho hauria de saber, que existeixen ara mateix dos drets en conflicte, per si no ho sap. No ho sap, jo li ho explicaré. Un, el dret del no nascut i un altre, el dret de la dona que té la decisió final...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Miri si no ho saben, però és que no ho dic jo això que li estic dient, basta que llegeixi les sentències del Tribunal Constitucional...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Tribunal Constitucional 1985, 1996, 1999. El que no farà aquest govern és fer exactament el mateix que va fer el Sr. Zapatero, sap què va fer el Sr. Zapatero, a part de dir moltes frases com les seves, no fer més que tot el contrari, *brotes verdes*...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i coses d'aquestes, no va consensuar absolutament res. Per tant, li respondré de la mateixa manera. Hi ha un text en redacció, a vostè no li agrada, em sap greu, i nosaltres ens pronunciarem quan el text estigui redactat. Sra. Armengol, govern de fets, no govern de paraula.

Gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 325/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedients en relació amb la política educativa del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 325/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedients en relació amb la política educativa del Govern.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació. Fa unes setmanes, el Dr. Martí March, deia que l'educació no es millora a cops de decret, perquè la realitat escolar és més complexa, una complexitat que pens que els actuals gestors, vostès, no han tingut en compte. La decisió de registrar aquesta interpel·lació té a veure amb aquesta realitat i té dos objectius, un de general, que és mirar de fer un poc de seny a la conselleria en relació amb el conflicte que manté obert amb els docents d'aquests illes i que està causant un perjudici real al nostre ensenyament; i un de particular, que es conegui de primera mà quines són les seves intencions, al marge de la tramitació administrativa en relació amb els expedients que es mantenen oberts als directors dels instituts de Maó i també al de Marratxí, que són una de les causes més que evidents de la crispació existent aquests darrers mesos en el sector.

Aquest darrer expedient, el del director de Marratxí, va ser la causa de la reactivació de la vaga del mes de gener, que és quan nosaltres vàrem registrar aquesta interpel·lació. Ara hem demanat la urgència de la interpel·lació per altres tres raons que s'han sumat a la principal.

La primera, perquè el president d'aquesta comunitat autònoma, en lloc d'alleugerir les tenses relacions entre el Govern de les Illes Balears i la comunitat educativa, especialment els docents -i lament que no sigui present ara en aquest ple-, en lloc d'alleugerir les tensions, les ha agreujat amb unes declaracions, com s'ha dit abans en el torn de preguntes, a una cadena de ràdio nacional, on va manifestar que els docents en desacord amb el TIL, que es presentessin a les eleccions, i va carregar damunt l'escola pública les conseqüències del conflicte.

La segona, per la insistència d'alguns membres del Partit Popular i del grup d'aquest parlament, en què els docents adoctrinen políticament a classe i posen com a exemple alguns membres del PSIB-PSOE, en l'exercici de la nostra tasca política, que s'hagin reunit amb una associació de directors de secundària, i jo li diré, no tan sols ens hem reunit amb els directors de secundària, ens hem reunit també amb els agents, faltaria més!, amb els sindicats, FAMA, COAPA, etc. Ho poden dir aquí en pla retret, que no ho és, jo ho vull dir d'una manera transparent i normal.

I la tercera. Em sembla gravíssim que després de set mesos, no tan sols continuïn oberts els expedients incoats als tres directors dels instituts de Maó, quan des del principi d'any ja hi ha una resolució de l'instructor que preveu només suspensions de 15 i 10 dies, quan van estar un mes i mig sense poder exercir les seves funcions com a docents i quan han estat sis mesos, més de sis mesos sense poder exercir les funcions de director i que s'hagin obert en aquestes circumstàncies a més, dos expedients al director de l'IES Marratxí i que estan caminant pel mateix carrerany que els de Maó.

És evident que tot aquest conflicte que es va allargant en el temps, juntament amb el fer que ja s'ha pogut constatar que l'aplicació del TIL és un fracàs, perjudica el normal desenvolupament del curs escolar, quan ja ens trobam a la meitat del segon trimestre, un segon trimestre en el qual hem de continuar parlant del conflicte, de la crispació existent en el sector i del qual vostè injustament ha culpats en aquesta tribuna l'oposició. Però aquesta és una radiografia ràpida de com tenim les coses actualment i ara aprofundiré en alguns aspectes dels quals voldríem sentir les seves explicacions, reflexions i propostes.

Principalment voldríem saber si comparteix la nostra preocupació pel devenir del curs escolar i de com s'afrontarà aquest final de curs. Els docents de l'escola pública, escola pública, no centres no concertats de la xarxa pública, com he sentit dir aquí avui...

(Alguns aplaudiments)

... han denunciat que es troben immersos en una campanya de setge i desprestigi, tant per part de la conselleria, com per part de grupuscles difícils de definir, per no anomenar-los d'una altra manera.

Les associacions de directors de primària i de secundària han expressat públicament la seva preocupació pel fet que un total de 31 equips directius hagin estat denunciats davant la conselleria per qüestions relacionats amb la vaga, la Llei de símbols o suposades vulneracions de l'obligada neutralitat política, per la qual cosa demanaven l'emparament als seus superiors jeràrquics davant d'unes acusacions que són genèriques, sense proves i basades en denúncies anònimes o directament falses. Voldria saber quina és la seva actitud respecte d'açò i si la conselleria tindrà les denúncies dels directors. I, en cas de fer-ho, si els seus serveis jurídics defensaran els funcionaris, tal com es va aprovar en un ple d'aquest parlament a finals de l'any 2011. En el ple del Parlament del passat dia 4, vostè també va dir en resposta a una pregunta del diputat Vicenç Thomàs, que al docent se l'ha de defensar moltes vegades davant d'agressions i situacions externes i que els donarà suport. Volem confirmar que açò serà així també en aquest cas.

També estam interessats a conèixer si vostè manté l'opinió que el degoteig de dimissions d'equips directius dels centres és mínim, tal com va dir aquí fa unes setmanes. Els darrers que s'han fet públics han estat onze caps de departament de l'IES de Portocristo, abans ho varen fer els de Berenguer d'Anoia, el Baltasar Porcel, el CEIB Gabriel Comas Ribas d'Esporles i el Josep Maria Llompard, l'IES Juníper Serra, l'IES Marratxí, el CEIB Mestre Colom de Bunyola, etc., més de 300 renúncies, Sra. Consellera. I açò és un capital humà que és important i que és perd, perquè els equips directius solen ser els millors, els que estan més compromesos amb l'educació i amb el seus centres. Especialment emotiva, ho vull esmentar aquí, la reacció dels exalumnes del Berenguer d'Anoia d'Inca, amb els pares dels quals vostè s'ha compromès a mantenir un diàleg obert per reduir la tensió. Què farà? Ens ho pot explicar aquí? Ja ho veu, no som nosaltres, no ho som, Sra. Consellera, no són els partits de l'oposició que parlem de crispació. Són els centres, són les APIMA, és la comunitat educativa que s'ha alçat contra una gestió que és erràtica, arbitrària i repressiva.

I finalment, vull demanar-li com valora el menyspreu del president Bauzá a l'escola pública, que va quedar palesa en la seva entrevista a la SER de fa unes setmanes, com s'ha dit aquí, que em sap greu -repetesc- que no sigui aquí en un debat d'educació, es veu que no li interessa gaire.

(Petit aldarull)

Per cert, deia el president Bauzá fa uns dies, i no em podrà dir que no... Algun dia farem una antologia de les frases del Sr. Bauzá. Deia que no entenia que hi hagi gent que no entengui que si es coneixen més idiomes, les possibilitats de feina són més grans. Ens agradaria saber a qui coneix el president Bauzá que no entengui açò, nosaltres ho entenem perfectament i ho compartim. El que no entenem és que ell no entengui que amb el TIL i sobretot amb un TIL que no només no compta amb recursos extraordinaris per a l'aprenentatge de l'anglès, sinó que

en té manco que els anys anteriors, no s'aprendran més idiomes. En primer lloc perquè no s'està aplicant a molts de centres, a Eivissa en un 40% dels centres. I allà on s'aplica, hi ha un 30% més de fracàs. I açò ja ho ha dit tothom i ell no ho vol escoltar i sembla que vostè tampoc.

Mirin, açò que amb menys farem més, que ho hem tornat sentir avui, com eslògan està molt bé, però la realitat, i ara ja ho podem dir, és que s'ha quedat en açò, un eslògan. No només no es fa més, sinó que han creat un conflicte d'unes dimensions tan alarmants que està influïnt en l'ensenyament del nostre alumnat i no només en l'ensenyament d'idiomes. I tot per imposar un projecte que no té ni cap ni peus i que és rebutjat per tothom. Per cert, una altra frase antològica del nostre president: "sí a la llibertat, no a la imposició"; un altre eslògan. Vostè sap a què es referia el Sr. President, perquè la realitat també és ben diferent. Per ara tot són imposicions i manca de consens. Em vol dir on és la llibertat en els centres, on és l'autonomia?

I no vull finalitzar la meua intervenció sense una referència als expedients, una nova referència als expedients disciplinaris als directors dels centres de secundària. I volem parlar perquè ara no es pot escudar vostè amb l'instructor de l'expedient. Ell ha fet la seva proposta de resolució i ara els toca a vostès fer la passa. La directora del Ramis té una proposta de sanció de 10 dies, com hem dit, i altres dos de 15 dies per una falta suposadament comesa a finals de juliol de l'any passat i es van incorporar com a directors el gener. I encara no han pogut regularitzar la seva nòmina perquè algú es va oblidar d'avisar els departaments de personal. I no podran demanar els endarreriments fins que no finalitzin els expedients, uns expedients que es pot allargar fins el gener del 2015, perquè el termini màxim és de 18 mesos. Digui, Sra. Consellera, ara és a les seves mans, ara no es pot posar vostè darrera de la mata administrativa, què pensa fer? Pensa esgotar tots els terminis legals o donarà una passa endavant de bona voluntat? I en el cas de Marratxí, on s'acumulen dos expedients oberts, també de manera injusta, arbitrària i en pla *vendetta*, què farà? Farà el mateix, deixar passar el temps?

Sra. Consellera, tot açò el que fa és mantenir oberts fronts de difícil tancament, ja veu que jo he dit d'aquests errors que s'han convertit en l'entreteniment de la premsa i de les xarxes socials, però que són *peccata minuta* davant les incògnites que té obertes per salvar aquest curs escolar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern té la paraula la consellera d'Educació per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sra. Rita, els ho ratific, a vostès els interessa mantenir viu aquest conflicte, a nosaltres no i per què? Jo li he dit moltes vegades, a un govern no li interessa el conflicte, a vostès sí que els interessa per fer política i per fer oposició.

Miri, vostè em ralla en aquest plenari d'expedients, vostè em ralla de temes particulars de persones...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, senyors diputats, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Troba que té la importància que es mereix aquest plenari, venir aquí amb problemes de tres persones, quan tenim un problema terrible a l'educació balear? Nosaltres volem solucions, vostè em ralla dels equips directius i a posta no es precisa i em ralla de caps de departament, quan hauria de saber que els caps de departament no són equips directius. Sra. Rita, 15 equips directius a tota Balears, el 97% d'equips directius d'aquestes illes responen, lluiten, fan front dia a dia als problemes que tenen els seus alumnes, als problemes a què s'enfronta la comunitat educativa, encara que a vostè li sàpiga greu, el 97%! És que li sap greu que hi hagi el 97% i vol destacar el 3% restant? Açò precisament és voler incentivar un conflicte.

Miri, he dit moltes vegades que no hi ha grups professionals bons i dolents, no hi ha mestres..., no podem rallar que els mestres són dolents o són bons, ni els advocats, ni els metges, ni les infermeres, ni cap grup professional. Rallam de persones, he dit moltes vegades, i ho repetiré, no és un grup professional que s'ha de desacreditar i aquest govern no ho ha fet així. Ara, si hi ha persones dins un grup professional que són negligents, que no actuen com han d'actuar, el Govern, l'administració o l'empresa també ha d'actuar, perquè si aquestes persones que són negligents o que no actuen bé, a qualsevol àmbit professional i no s'hi actua, es tapa, es protegeix i s'està anant contra tot el col·lectiu, perquè quan es protegeix un col·lectiu d'aquesta forma precisament, per blindar certes persones, s'està desprestigiant tot el col·lectiu i qui més els desprestigia és qui intenta tapar les coses que no són correctes. Li dic una cosa, però, quin consens van tenir vostès en educació? Cap ni un! No em doni lliçons de consens perquè no van obtenir cap ni un.

Jo li vull dir una altra cosa, aquest govern s'ha afartat de rallar de problemes i cerca solucions. Vostè em ralla del col·lectiu de docents i de la conflictivitat, i jo li dic, posem-hi solucions, analitzem entre tots per què tenim aquest fracàs escolar, per què els nostres estudiants abandonen l'escola tan prest, per què tenim una quantitat d'ofertes del SOIB, de l'INEM, que ens demanen el 60% anglès i no tenim persones preparades; per què Balears és la darrera en titulats de l'ESO, de qui és responsabilitat açò? Agafem el bou per les banyes, trobem solucions, no reiterem aquí cada dia que tenim el conflicte... Què és l'important per a la societat, per al futur de la nostra societat balear? Un conflicte concret o trobar una solució a llarg termini a tots els problemes que tenim a l'educació? Açò és el que vol fer aquest govern i clar que sí, perquè no s'havia fet res. Duim anys i anys de fracassos i no s'havia fet res. I què passa? Que quan un govern vol rompre açò, vol rompre l'estatu quo existent, clar que hi ha oposició...

(Remor de veus)

Vostè sap alguna solució reactiva a una situació estàtica que no dugui a una reacció i a una conflictivitat? Clar que sí. Però jo li diré una cosa, aquest govern ha fet la primera passa per trobar aquestes solucions. Aquest govern iniciarà avaluacions, tal com he dit, avaluacions primerenques, perquè jo vull rallar de solucions aquí, no vull rallar de caos i de coses que van malament, sinó de solucions, açò és el que hem de mirar entre tots, trobarem..., farem avaluacions i farem avaluacions que permetran de forma primerenca a tots els equips directius mirar..., farem avaluacions per estudiar la comprensió matemàtica, la lectora i la científica a tercer de primària. Aquestes avaluacions ens permetran i permetran als equips directius saber les deficiències, les mancances que tenen aquells alumnes en concret. Se n'informarà als pares i després, precisament perquè aquest govern creu que són els equips docents els que han de trobar la solució, els equips docents de cadascun d'aquests centres educatius proposarà la solució que consideri com a professional a la conselleria i açò és posar solucions.

El Tractament Integrat de Llengües és una forma d'augmentar la competència lingüística i açò és la primera passa i açò és posar solucions.

Aquesta consellera i el Govern rallarà amb els centres les vegades que faci falta, en termes positius, ara també li dic una cosa molt clara: quan no es ralli de docència ni de problemes reals i ens vinguin amb plantejaments polítics, purament polítics..., per fer política, aquest parlament. Per tant, nosaltres ens reunirem i rallarem per solucionar les coses, per escoltar, per enriquir-nos del que se'ns ofereixi, però idees polítiques, cap ni una, la resta sí.

(Remor de veus)

Li diré una altra cosa, estam tan convençuts del que feim, tant hi estam, senyors...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, senyors diputats.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...tan convençut estam que li dic més: la història ens jutjarà, la història ens jutjarà i estic tan convençuda que els nostres projectes són bons, que el temps ens ho dirà. No em vinguin amb la ridiculesa de dir-me que en tres mesos han analitzat vostès el Tractament Integrat de Llengües perquè açò científicament és impossible, açò és fer política, la història ens jutjarà i com deia fa pocs dies el director del British Council a Espanya, que va dir molt clarament "*el TIL es ambicioso, habrá problemas, pero creo que vale la pena intentarlo*", i va dir "*es complicado, pero admiro mucho la ambición de la comunidad de hacer una apuesta por el trilingüismo, chapeau!*", senyors. La història ens jutjarà, no vostès.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Cristina Rita en nom del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, si a vostè no li interessa el conflicte, em vol dir per què no el tanca?, si a vostè no li interessa parlar del caos, per què l'ha creat?, açò són vostès tot sols que s'ho han organitzat, eh?, no ens doni la culpa a nosaltres, ni als directors, els directors són, al final, la punta de l'iceberg de tot el que hi ha davall, eh?, no enganyi.

Quan parla d'avaluacions, em vol dir vostè per què no ha tret les avaluacions del primer trimestre del TIL?, perquè parla que farà avaluacions, però, què ha passat?, què ha passat aquest primer trimestre?, tots els centres ho estan dient el que està passant, a poc a poc, perquè vostè no s'atreveix a donar xifres, és el que passa.

El problema educatiu d'aquesta comunitat autònoma resideix en el fet que en lloc d'escoltar vostè a aquells que són a classe cada dia, els docents, representats pels seus directors i pels seus equips directius també i per les seves associacions, i també escoltar els estudiants i també escoltar els progenitors, en lloc d'açò el que fan és escoltar grupuscles d'extrema dreta que no acab de saber quins són els beneficis de més que els procuraran ni tan sols si tendran beneficis electorals, és que jo no sé per què ho fan, açò!

Miri, les associacions de directors van anar al Consolat dia 10 de febrer a reclamar al president Bauzá, que també hi han anat, que deixàs d'inhibir-se i que assumís públicament i d'una vegada la seva responsabilitat, que s'impliqués directament per posar fi a aquesta situació, que jo mateixa he relatat en la primera intervenció, però que vostès la coneixen perfectament perquè és pública i és notòria, no vulgui amagar les coses; i la resposta va ser allò que han explicat abans, que el que no hi estigui d'acord que es presenti a les eleccions, aquest és l'emparament que reben els docents de les nostres illes, per ara.

I arriba fins a tal punt la persecució contra els docents que mentre a la Llei del sòl, que probablement aprovarem després, hi ha prevista una amnistia per als infractors urbanístics, el Govern castiga durament aquells directors que han defensat els drets fonamentals, com el de la llibertat d'expressió, com el dret al vot, com el dret a la vaga, açò és el que vostès castiguen!, resulta que lleven el càstig als que són infractors i a aquests els castiguen.

(Alguns aplaudiments)

Jo, sincerament, no pens que vostè finalment sigui ni tan sols el problema del sistema educatiu d'aquesta comunitat autònoma, eh?, no ho cregui, si vostè fos el problema el president Bauzá ja l'hagués substituïda va estona, no, el problema és el president Bauzá i açò ha de quedar clar, perquè el TIL tal com han dit públicament alguns directors, es va imposar per urgència política, no amb cap finalitat que l'alumnat aprengué a parlar anglès, no s'hagués fet tan malament, sense estudis previs, sense un plantejament pedagògic, sense esperar a tenir avaluat el pla pilot, sense recursos, sense assessors, l'ordre d'aplicació del TIL ha començat a circular tan sols fa unes setmanes, l'equip Atles, que se suposa que ha d'assessorar els centres en l'aplicació del TIL s'ha posat en marxa quan ja havien transcorregut quatre mesos del començament del curs!, i sap el que diuen quan els professors els expliquen les seves dificultats per donar les classes en anglès?, idò que ho facin en castellà o català o meitat cada cosa, cosa impossible perquè després els inspectors..., sí, perquè després els inspectors vigilen...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, senyors diputats.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...que es compleixi el projecte que tenen aprovat i els fan firmar, a les escoles, els horaris, sí, senyor. Per tant, és impossible i la consellera... bé, en resum, un caos, no m'hi estendré perquè se m'acaba el temps.

Açò, qui ho pagarà?, ho pagaran, ho acabaran pagant els fillets i les filletes, que li agraden a vostè, d'aquesta comunitat autònoma. Vostè diu que els resultats de la primera avaluació que han donat els directors no són científics, posaríem un "sic" si ho féssim escrit, però vostès no n'han donat d'altres com he dit i fa unes setmanes, com he dit, són els mateixos centres, va ser a Portocristo que es va dir que hi havia un 30% més de fracàs, la setmana passada ha estat el Biel Martí de Ferreries i tots coincideixen i ho estan pagant també aquells que han alçat la veu i que han estat durament castigats, com els directors, i també ho estan pagant els consells escolars, òrgans de participació de la comunitat educativa, dels centres ja s'ha preocupat el ministre Wert i dels municipals i insulars vostès que els han emmordassat perquè no piulin.

I què tenim ara, per tant?, idò equip directius desmotivats, professorat i progenitors que no saben per on tirar i centres abandonats que cauen a trossos, d'açò ja en parlarem dijous.

La Plataforma, com s'ha dit també aquí, per a l'educació del Cercle d'Economia que abasta trenta entitats dóna aquesta legislatura per perduda, açò és molt fort!, no sé, no sé què ha pensat vostè quan ha llegit açò, la donen per perduda, que a un li diguin açò pens que és extremadament dur, però aquesta és la conclusió: una legislatura perduda per aconseguir un pacte i una legislatura perduda per a l'educació.

I així com tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma varen haver de pagar el desprestigi que va suposar un president com Cañellas -parlaré d'herència-, que si no va ser condemnat és perquè el delicte havia prescrit, i hem hagut de pagar els deliris de grandesa i la dèria d'altres coses, tot sigui dit de pas, d'un president com Matas, que a més ens va col·locar a la cua del fracàs escolar, ara hem de pagar els deliris ideològics d'un president com Bauzá, que ens ha portat a la cua novament de les taxes d'abandonament prematur, som els darrers d'Espanya, som els que tenim més abandonament... i s'ha ampliat la bretxa que havíem aconseguit disminuir el 2011 entre l'abandonament escolar d'aquesta comunitat i el de l'espanyola.

Ara hem de pagar aquests deliris ideològics. És clar, senyores diputades i senyors diputats, que en aquesta comunitat no hem tingut sort amb els presidents del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica, té la paraula la Sra. Consellera per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats, miri, llibertat d'expressió deu existir, afortunadament, jo li diré... tot el temps em rallen de la repressió (...) perquè som fruit d'una societat ja democràtica, jo no sé vostè, però si ara podem rallar aquí, podem parlar del que parlem i podem... la gent es pot manifestar enmig del carrer i els directors, els docents i tothom pot manifestar el que vol i el que fan, és precisament perquè hi ha democràcia i perquè hi ha llibertat. No em ralli de dictadures ni em ralli de coses passades perquè és donar voltes al mateix.

Miri, tot el seu discurs, cada discurs és idèntic, el podríem gravar, repeteix el mateix, si crepuscles, si conflicte, si el caos..., ni una solució, no me n'ha donat ni una en aquesta sala, cap ni una. Sra. Rita, vostè està fent campanya electoral, vostè no vol solucions, vostè no mira pels nostres alumnes, a vostè no li interessen.

Ens diu que jo amag, que nosaltres amagam les coses, qui les amaga són vostès. Vostès les amaguen. Vostès tenen, aquí, tenim en aquestes illes un fracàs escolar terrible, la darrera comunitat autònoma des de fa moltíssims d'anys i vostès no han fet res, ni un fil per solucionar-ho i ho amaguen, ho amaguen perquè els interessa amagar-ho, sí, senyor, perquè els interessa i critiquen i es posen en coses puntuals com la beneitura de si el grup Atles diu que poden emprar el català i el castellà, és que vostè no ho sap?, la LOMCE preveu i el mateix tractament integrat que per ensenyar en una llengua estrangera es pot emprar puntualment el castellà i el català, no critiqui les coses sense saber-ho.

Em ralla dels informes dels directors, el mateix informe diu el poc científic com és, i m'ho du en aquest parlament, em rallen... hi ha un sol col·legi que hagi davallat un 30% els resultats i m'ho du aquí i m'ho fa com si fos..., com si fos un acte irrevocable quan ells mateixos diuen que les seves conclusions... que d'aquest informe no es poden obtenir conclusions, ho diuen els directors, no ho dic jo, i vostè ho desvirtua i només diu el que li interessa. Jo li dic una cosa: les avaluacions que va fer l'IAQSE, que són científiques, són comprovables, sortiran, és clar que sortiran, les d'ara i les de final de curs i l'any que ve tornaran a sortir.

Després, a part, em ralla..., després se'n va de Son Bel·lo a Son Catel·lo, després em ralla de centres abandonats i que cauen, i què han fet vostès?, els centres cauen perquè fa moltíssims d'anys que estan construïts i ningú no ha invertit en el seu manteniment.

A mi em va molta gràcia perquè resulta que aquesta consellera o no una altra va rallar de l'existència de fibrociment als centres, i no una altra, ningú més, i jo anuncio en aquest parlament aquí, gravat, que açò no m'ho treuen, anuncio que s'eliminarà tot el fibrociment de les porxades dels col·legis de les Illes Balears perquè és molt tòxic, mai no havien dit res, ara, ara sí, feim política, s'acosten les eleccions, ara tot són peticions de per què no hem... mocions als ajuntaments que retirem el fibrociment, com si el Govern no ho hagués decidit fa mesos. Sap què val llevar tot el fibrociment de les Illes Balears?, 1,5 milions, i qui ho havia fet?, ningú.

Resulta que ens omplim la boca de rallar de persones amb discapacitat i de barreres arquitectòniques, només ens n'omplim la boca, tenim centres de 30 anys, de 40 anys amb totes les barreres arquitectòniques on els nostres infants amb discapacitat tenen problemes d'accés, qui havia fet res?, ningú! Resulta que aquesta consellera, aquest govern...

(Remor de veus)

...aquest govern en un...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...acte de solidaritat amb les persones amb discapacitat anuncia des de fa mesos que s'eliminaran totes les barreres arquitectòniques de tots els col·legis de les Illes...

(Continua la remor de veus)

Qui ho ha fet?, aquest govern, qui és el govern solidari?, el del Partit Popular, no el que s'omple la boca de promeses falses, el que fa les coses.

Aquest govern ha hagut d'invertir en manteniment de col·legis que caien perquè no s'havia mantingut mai res, ara, açò sí, es poden fer grans obres, es poden fer moltes coses, però, en el que ja tenim fet, no s'hi invertia ni un euro.

Miri, per finalitzar, aquest govern vol estar obert al diàleg i a les solucions, es vol enriquir, però amb solucions positives, el dia que vostè en aquest parlament, aquí, en aquesta cambra, ens dugui solucions, solucions per disminuir el fracàs escolar en aquestes illes se la podrà escoltar amb molt de respecte, ara ja l'escolt amb respecte, però, Sr. Cristina Rita, molt poc del que diu es pot tenir en compte.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara passarem seguidament al debat del tercer punt de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

Presentació per part del Govern del projecte de llei, té la paraula el Sr. Gabriel Company, conseller, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, avui es presenta per al seu debat final al Ple d'aquesta cambra el Projecte de llei d'ordenació i ús del sòl, el que coneixem familiarment com la llei del sòl.

Fa uns mesos en el debat sobre les esmenes a la totalitat ja vaig explicar que aquesta no era una llei qualsevol, sinó que tenia un caràcter estructurant del nostre ordenament jurídic i que per això era una llei que demandava un especial esforç de consens.

Explicava també que els diferents esborranys del text en la seva tramitació administrava s'havien presentat en diversos fòrums i s'havien sotmès a dos processos d'informació pública, moltes de les propostes aleshores presentades s'havien acceptat i gràcies a aquesta participació el text s'havia enriquit i millorat. Per tant, parlàvem d'un text ja molt consensuat, moltíssim consensuat amb la societat civil.

Per això vaig demanar a aquesta cambra un esforç també per poder arribar a un enteniment, havia arribat l'hora d'assolir un consens polític tal vegada no en la totalitat de la llei, però sí en bona part, " cercar els punts de trobada " els deia llavors, allò que ens pot unir per a bé dels ciutadans d'aquestes illes.

No els negaré que més d'una persona era escèptica a aquest intent, però crec que podem dir que afortunadament els fets han esvaït bastant aquell escepticisme i han demostrat que és possible arribar a consensos en temes tan importants com aquest.

He pogut veure, llegint el *Diari de Sessions*, que efectivament així s'ha reconegut i jo en aquest cas l'únic que vull és expressar la meua satisfacció com deiem..., com heu estat dient a la ponència que hi ha hagut un tarannà positiu, amb una feina molt positiva i efectivament és una feina molt positiva i em consta que ha estat així i per això vos dic que vull expressar el meu agraïment a totes les forces polítiques d'aquest parlament.

És important recordar que s'han presentat i discutit 453 esmenes, gairebé totes dels grups de l'oposició, ja que el Grup Popular tan sols en va presentar 8, i que un 40% d'aquestes esmenes han estat assumides al text; a les votacions als articles, només el 25% d'aquests en el cas del grup socialista i el 20% en el cas de MÉS han estat votats en contra. S'ha fet feina en positiu i s'ha obtingut un resultat important i un consens en bona part d'aquesta llarga llei que la ciutadania agrairà.

No obstant això, no vull amagar que hi ha aspectes a la llei sobre els quals no ens hem pogut posar d'acord, són temes importants que demostren sobretot la diferència entre dues maneres de veure les coses, dues formes diferents d'enfocar els problemes.

La Llei incorpora la regulació de la Llei 7/2012 en relació amb la incorporació a l'ordenació de determinats assentaments irregulars com a sòls urbans, també hi ha un mecanisme extraordinari per regularitzar edificacions en sòl rústic fetes il·legalment, però contra les quals ja no és possible actuar. M'agradaria fer especial incidència en el fet que ja no és possible actuar, per llevar la possible demagògia que alguns tenen tantes ganes de fer moltes de vegades. Això és una norma que primer de tot l'han d'activar els consells, cadascun dels consells insulars, que no és gratis, tot i que algú vengui aquí a dir que el que es fa és amnistia, no és veritat, torna ser una mentida, i que només afecta edificacions de més de vuit anys i que no tenen cap expedient a sobre. Per tant, edificacions que ningú ja no pot tomar.

Per tant, donar la possibilitat que aquestes edificacions es puguin regularitzar, crec que és molt correcte i, de fet, diria que no fer-ho crec que és mirar cap a una altra banda, que és el que s'ha fet durant massa temps. I la realitat és que, ens agradi o no ens agradi, existeixen aquests assentaments irregulars i

existeixen també aquestes edificacions realitzades sense llicència. Existeixen, per tant, indrets on viuen famílies des de fa anys, des de fa dècades en alguns casos amb una situació més o manco precària, amb uns serveis urbanístics deficients, que tendran la seva part de responsabilitat en la materialització d'aquesta situació, però que també tenen els seus drets i tenen els seus fills que viuen allà i en tot cas ningú no els pot negar el seu estatus de ciutadans.

Gairebé el mateix es pot dir de persones que fa anys, ells o tal vegada els seus pares o padrins, varen edificar al camp sense llicència, ha passat el temps i aquella situació irregular esdevé irreversible, com he comentat abans, aquestes edificacions..., ja ha prescrit el possible delictes que hi havia i per tant, no es pot obligar a demolir-les.

En tot els casos, es tracta de situacions de fet encara que no de dret que s'han patrimonialitzat, cap propietari no renunciarà al que ja té, ja no en parlem si hi viu i és el seu primer habitatge. Així, idò, cal veure quin sentit té que es mantengui allò amb una situació al marge de la legalitat, on no es pugui autoritzar res ni tan sols el que pot anar, precisament, en benefici de la col·lectivitat, com ara instal·lar una fosa sèptica o millorar paisatgísticament l'entorn de l'edificació.

Així i tot, la feina feta aquestes setmanes demostra, al meu parer, que són més les coses de la llei que ens uneixen que les que ens separen, maldament moltes vegades en públic s'intenti demostrar el contrari. Com he dit abans, pràcticament entre un 75 i un 80% dels articles d'aquesta llei no s'hi han oposat, a alguns els han donat suport i a altres s'hi han abstingut, per tant, amb aquestes dues situacions hi ha aproximadament un 80% dels articles de la llei. I això és així perquè és indubtable que aquesta llei aportarà un nou marc jurídic en el qual la societat illenca serà la gran beneficiada.

Amb la nova llei d'ordenació i ús del sòl es dona a les administracions municipals i insulars una eina bàsica per dur a terme una ordenació i gestió urbanística eficient en el seu àmbit territorial. En definitiva, una eina que ha de servir per a la implementació de polítiques públiques relatives a la transformació i ús del sòl, a l'habitatge, a la utilització racional i sostenible dels recursos naturals i a la preservació del medi natural i del paisatge.

Es regula a la llei una ordenació i una gestió urbanística sostenible, sostenibilitat que ve determinada no només pels aspectes ambientals, ja de per si molt importants, sinó també pels econòmics i socials. Es tracta de fer, en definitiva, un urbanisme rigorós, que respongui a les demandes i a les necessitats de la ciutadania en tots els aspectes. Així, a partir d'ara, els instruments de planejament hauran de garantir la sostenibilitat ambiental d'acord amb la normativa sectorial i la d'impacte ambiental. Per tant, s'haurà de garantir la suficiència de recursos com l'aigua així com la de les infraestructures de sanejament, transports, etc. Evidentment, s'haurà de garantir també la preservació dels espais i dels béns protegits, tant per raons ambientals com per raons de patrimoni històric.

Però també haurà d'acreditar-se la sostenibilitat social i econòmica. Així, per exemple, els instruments de planejament general hauran d'incorporar una memòria social on s'avaluin les necessitats de la població en habitatges. També s'haurà de garantir, com deia, la viabilitat econòmica de l'actuació, al planejament no figura només un model de ciutat, d'espai de convivència i d'interrelació sinó que ha de garantir la seva consecució. Per això, la llei dóna mecanismes al municipi per flexibilitzar els deures i les càrregues dels promotors alhora que exigeix la viabilitat de les previsions.

En definitiva, allò que es dibuixa en el planejament, i que és d'interès per als ciutadans, s'ha d'executar en benefici d'aquests ciutadans. A partir d'aquesta llei no només no s'han de poder aprovar actuacions econòmicament inviables sinó que els municipis han de poder fer econòmicament viables aquelles actuacions necessàries per al benestar dels ciutadans. Els plans urbanístics, en definitiva, no han de ser paper banyat.

L'important protagonisme del municipi en la configuració del model urbanístic, com ha de ser la ciutat o el poble, fa que a la llei s'accentui el paper dels ajuntaments en l'aprovació dels instruments de planejament. En aquest sentit es fa un esforç de simplificació dels tràmits i s'encomana als ajuntaments de més de 10.000 habitatges l'aprovació de tots aquells instruments de planejament que no incorporin elements estructurants del model urbanístic. Així, aquests ajuntaments podran aprovar definitivament els plans parcials i els especials, així com les modificacions menors dels plans generals o les seves adaptacions a instruments d'ordenació del territori.

Com ja vaig apuntar a la meua anterior intervenció, amb això no es minva cap garantia, es mantenen les tramitacions i consultes, inclosa quan pertoqui la tramitació ambiental, hi intervé, en tot cas, el consell insular. A canvi, però, es guanyarà temps i agilitat i és, efectivament, una demanda de la majoria dels ajuntaments. Però no només es tracta d'un tema d'agilitat, els ajuntaments són ja majors d'edat i han de poder prendre i assumir decisions que afecten de forma molt directa els seus ciutadans, es tracta, per tant, d'un exercici de responsabilitat i de maduresa política, d'una passa endavant que ha de suposar, a més, un apropament d'aquests processos de decisions als ciutadans, perquè juntament amb els ajuntaments són els ciutadans i sobretot aquests els grans protagonistes de la llei, no només en el seu paper passiu i receptor de les decisions de les polítiques urbanístiques sinó sobretot perquè es reforça el seu paper actiu com a agents que participaran en l'elaboració, tramitació i control posterior de tots els instruments de planejament i gestió.

Es garanteix, per tant, aquest dret a participar i es regula aquesta participació a través dels mitjans convencionals i també dels telemàtics. Les noves tecnologies faciliten molt aquesta tasca i apropen l'activitat administrativa als ciutadans. Per això, a partir d'ara els planejaments hauran de ser a la web i les informacions públiques s'anunciaran i publicaran també a Internet, com ho faran també els convenis urbanístics. Més participació i, per tant, més transparència en tots els processos.

Més enllà de la planificació urbanística, a la llei es regulen altres aspectes importants, i en vull destacar breument un parell. Es regula el règim de llicències urbanístiques així com la possibilitat d'exigir en molts de casos una simple comunicació prèvia, exigència que ja serà efectiva des de l'entrada en vigor de la llei per les anomenades obres menors, en les quals els ciutadans només han de facilitar aquesta comunicació i la documentació que es fixi o que es fixa a la llei, i de forma gairebé immediata podran iniciar les obres.

Es regulen també, per altra banda, el deure de conservació dels edificis, la ruïna i les avaluacions dels edificis, que ja no només hauran d'avaluar l'estat de conservació de l'edificació sinó també les seves condicions d'accessibilitat per a persones amb discapacitat i la seva eficiència energètica.

Es reforça també la disciplina urbanística, s'augmenten les sancions, per suposat, però sobretot es reforça on el sistema demostrava la seva feblesa. Per això, es modifica la normativa per tal que les administracions puguin intervenir en el sòl rústic tot d'una que es detecti una obra sense llicència, ho podrà fer l'ajuntament, com passa ara, però també el consell insular, sense necessitat de tràmits previs i dilacions que al final provoquen que una obra il·legal es finalitzi i sigui, per tant, molt més difícil la reparació del dany.

Per altra banda, s'ha d'acabar, també, amb la creença que aquí no s'esbucan res. L'infractor no només ha de pagar la multa, ha d'arreglar el mal que ha fet i si ha d'esbucar, idò, ha d'esbucar. Per això, el projecte de llei estableix mecanismes que faciliten el compliment d'aquesta obligació, bé estimulant la demolició voluntària a través de bonificacions a la sanció bé fixant la possibilitat de multes coercitives a aquells infractors que es neguen a actuar. En definitiva, no complir les ordres de demolició li ha de sortir més car a l'infractor que esbucar allò que ha fet.

Podria destacar altres aspectes igualment importants, però tampoc no es tracta d'estendre'm gaire més. Més enllà dels aspectes més polèmics tenc la confiança que avui s'aprovarà una norma que ha de poder perdurar en el temps, una llei que necessita consolidar-se i donar estabilitat i aquella seguretat jurídica que la societat de les nostres illes ens demana, un marc regulador que ha d'estar sempre orientat al servei dels ciutadans que avui vivim en aquesta terra així com de les generacions futures.

Vull acabar, a més de tornar deixar constància una vegada més de l'alt suport que ha tengut aquesta llei, maldament moltes vegades, com sol passar a un camp de futbol, es veuen més els quatre que criden que els quatre-cents que no diuen res i hi estan d'acord, idò, vull acabar -com dic- donant les gràcies a tota la gent que ha fet possible que avui estiguem a punt d'aprovar aquesta llei fonamental per a les Illes Balears, aquesta primera llei del sòl de les Illes Balears. Primer vull donar les gràcies al personal de la nostra direcció general, al seu director general i al nostre personal que ho han fet, crec que per primera vegada en la història, de forma gratuïta, totalment i absolutament. A tots els participants de les reunions, que han estat moltes, tant a

nivell individual com els que han vengut en representació d'institucions i d'entitats, tant als que han estat més d'acord com als que no, donar-los les gràcies també per tota la seva participació. I com no, als grups parlamentaris, els quals sé que heu fet moltíssima feina i que heu aconseguit que d'aquestes 453 esmenes que havíeu presentat se n'hagin pogut aprovar 180 i busques, és a dir, pràcticament un 40%, i que, a més, amb la vostra ajuda i col·laboració heu aconseguit una llei que està acceptada directament o indirectament més d'un 75%, un 80% dels seus articles, jo crec que avui és per felicitar-nos tots i deixar un poc de banda el que ens separa i incidir molt en el que ens ha unit. Jo sé cert que avui trobarem aquest suport o almenys així ho esper.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei. En primer lloc, passam al debat de les esmenes RGE núm. 13096, 98, 99, 103, 104, 106, 110, 113, 118, 119, 120 i 121, de la RGE núm. 13125 a la 13130, 13132, 133, 134, 136, 137, 139, 141, 142, 149, 159, 160 i 161, de la RGE núm. 13163 a la 13167, 13170, 171, 173, 174, 176, 177, 183 i 184, de la RGE núm. 13187 a la 13191, 13198, de la 13200 a la 13205, 13208, 209, 210, 211, 214, 215 i 216, i de la RGE núm. 13218 a la 13226/13 del Grup Parlamentari Socialista.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Jaume Carbonero, té un temps de quinze minuts, però, com també ja vàrem parlar a la comissió, serem flexibles, seré flexible, Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

De res.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller. Augusto Monterroso, escriptor de Guatemala, famós pels seus contes breus, ens va deixar escrit un oxímoron que diu, "*Mis libros están llenos de grandes vacíos*". Aquesta llei, Sr. Conseller, està plena de grans buits.

El primer, és que és una llei que representa el mateix model desenvolupista de les lleis que copia la seva estructura i una part important del seu articulat, que són lleis molt anteriors a l'esclat de la bombolla immobiliària i, per tant, estam en una situació que els problemes urbanístics i territorials que té aquesta comunitat autònoma es pretenen resoldre amb uns articulats, amb unes determinacions que fa temps que s'establiren i que en aquests moments no són útils.

Ara, la discussió a altres comunitats autònomes, a altres fóruns, a les universitats amb relació a l'aplicació de la legislació urbanística no passa per repetir tot l'articulat, tot el contingut de lleis anteriors, passa per intentar resoldre les conseqüències del model desenvolupista que precisament ens han deixat aquestes legislacions anteriors. Per tant, des d'aquest punt de vista nosaltres no podem donar suport al contingut complet de la llei.

Vostè, Sr. Conseller, ha dit, també es va dir a comissió, que per primera vegada en aquest parlament ve una llei del sòl, i és vera que ve una llei anomenada del sòl, i jo per aquest tema, perquè hagi estat capaç de complir la fita que es va marcar i de dur aquí una llei del sòl, jo li don l'enhorabona, però li donaria l'enhorabona completa si fos una llei completa, només li puc donar l'enhorabona parcial perquè aquesta no és una llei que abasti tot el sòl de la nostra comunitat autònoma; abasta dos tipus de sòl, urbà i urbanitzable. I el rústic vostè el va deixar fora aposta perquè vostè va dir que volia que aquesta llei del sòl fos una llei molt tècnica perquè la part ideològica la reservava per a una llei agrària que, de tant en tant, surt qualche tipus de contingut. Per tant, va dir, bé, el sòl rústic no el tocam. En conseqüència, pel que fa referència a sòl urbà i urbanitzable és veritat que vostè ha duit aquí una llei d'aquests sòls, però falta una part important, un dels buits importants que deia Monterroso, i que fa referència al sòl que avui per avui té més problemàtica de control urbanístic, que és el sòl rústic.

Vostès renunciïn a regular el sòl rústic en aquesta llei, però pel que diuen intenten resoldre els problemes de l'agricultura i de la ramaderia amb mesures urbanístiques, i realment si amb la llei agrària volen aplicar mesures urbanístiques, doncs, malament anam. Si volen resoldre els problemes de l'agricultura amb mesures urbanístiques haurien d'estar incloses en aquesta llei i les hauríem d'haver pogut discutir conjuntament amb tot l'instrumental d'aquesta llei.

Vostè ha fet referència als assentaments en medi rural. Bé, aquí jo no sé molt bé què ha passat, segurament per intentar aplicar el que diu la llei estatal, que es podran incorporar al sòl urbà els assentaments en medi rural que s'hagin establert legalment, legalment, hi ha hagut una tremenda confusió entre el que deia la 7/2012 i el que diu ara aquesta llei, confusió que ha duit que molts ajuntaments iniciassin la tramitació d'una modificació o una revisió del planejament urbanístic incorporant àrees que, d'acord amb la 7/2012, podien ser assentaments en medi rural i que ara no ho són, ara no ho són ja que perquè puguin incorporar-se s'ha de complir el que diu la disposició addicional sisena i, per tant, han de tenir tots els serveis. Per tant, aquestes parcel·lacions que vostè diu que algú les havia de resoldre, doncs, vostè no les ha resolt, queden completament a l'aire.

La disposició transitòria desena és la que amnistia determinades edificacions en sòl rústic que s'han fet de manera il·legal, s'amnistien aquelles que ja han complert el termini de prescripció i, per tant, han prescrit. Aquí, aquest és un tema, segurament, important d'aquesta llei perquè semblaria que és una gran novetat. La llei, ja he dit, que repeteix moltíssims articles i l'estructura de lleis anteriors, però, en aquest cas, pareixeria que és una novetat. No ho és tant, no és tant una novetat, però en qualsevol cas sí que és una novetat la manera que tenen vostès d'aplicar la prescripció -perdó, la prescripció no-, la regularització o la legalització.

Saben que per edificar en sòl rústic s'han de menester dos tipus d'autoritzacions: la del consell insular i la dels ajuntaments. I vostès, amb aquesta llei, fan una norma d'aplicació directa per la qual els propietaris d'edificacions, siguin les que siguin, siguin dues plantes, quatre, cinc, ubicades en rústic i que la infracció hagi prescrit, iniciant el procediment, és a dir, amb un acord plenari del consell insular que inicia el procediment, directament ho poden legalitzar pagant una taxa. I on és el paper de l'ajuntament per dir quines àrees i amb quina intensitat i quin tipus d'usos i quines normes d'habitabilitat hauran de complir per poder ser legalitzades? Els ajuntaments res no faran, perquè res no els encomana aquesta llei.

També hi ha una manca, una pèrdua de competències dels consells insulars, que són ajuntaments i consells insulars titulars de la competència urbanística, que sí que haurien d'autoritzar aquestes edificacions si es fessin de bell nou, però resulta que per a la seva legalització no fa falta.

I en normes d'aplicació directa vostès fan un joc com de "triler", aquí, en aquest tema, apliquen una norma d'aplicació directa i el que diuen que és una norma d'aplicació directa de la llei respecte de la protecció del paisatge resulta que és una norma d'aplicació diferida i la trameten al planejament urbanístic perquè sigui el planejament urbanístic que digui quines determinacions s'han de tenir per protegir.

Una altra qüestió, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, Sra. Marí, amb aquest tema de la prescripció hi ha també una situació d'indefensió, una situació d'indefensió jurídica o d'indeterminació. Diu la seva disposició transitòria desena: es podran legalitzar aquelles edificacions que en el moment d'entrar en vigor aquesta llei haguessin prescrit. Bé, i després dóna un termini de tres anys, en tres anys pagant una quantitat el primer, una quantitat més grossa el segon i més gran el tercer. En primer lloc, què passarà quan acabin aquests tres anys? I, en segon lloc, què passarà en aquelles edificacions que el seu termini de prescripció acabi al cap d'un dia, dos dies, tres dies, dues setmanes, dos mesos, un any després d'entrar en vigor aquesta llei? Hi haurà, lògicament, Sr. Conseller, hi haurà una pressió claríssima per tal que s'estableixin pròrrogues a aquests terminis, exactament igual que vostè ha tengut la pressió per establir pròrrogues a l'absència de clavegueram a les urbanitzacions residencials unifamiliars, ha acceptat les pròrrogues fins que ha arribat la llei, i ja la llei ha santificat que les urbanitzacions residencials unifamiliars, sense clavegueram, s'accepten directament i ja sense més pròrrogues amb foses sèptiques. Sí, senyor.

Per tant, això tornarà passar, això tornarà passar, i aquest efecte cridada que representa aquest article, aquesta disposició,

serà un efecte que tendrà unes conseqüències de gestió molt difícil per als ajuntaments i per als consells insulars que fan disciplina urbanística, molt difícil, perquè tothom entendre que si és bo, si vostès estableixen que és un dret que pel termini de la prescripció una edificació es pugui legalitzar, tothom entendre, en sòl urbà urbanitzable, que aquest dret també els és aplicable, hagi passat un termini o n'hagi passat un altre.

Tema de falsos urbans. Sr. Conseller, vostè ho va dir aquí mostrant el programa electoral, i jo li record, en el seu programa electoral, aquí s'ha dit avui, de manera repetida, que fan determinades qüestions perquè s'hi varen comprometre i que el programa electoral, jo ho he sentit, el compleixen sempre, en el seu programa electoral vostè deia, vostès, Partit Popular, deia que "*se evitarán los falsos urbanos, se evitarán los falsos urbanos*", és vera o no és vera? És vera.

Què han fet? A la 7/2012 va intentar una regulació per evitar-ho, va intentar una regulació transitòria, amb dos, tres anys, que iniciassin les obres d'urbanització i si no passaven a ser urbanitzables, i ara aquí torna enrera, torna enrera, però torna enrera de la 7/2012, però també torna enrera del seu programa electoral, i ara diu que la classificació de sòl com a urbà s'ha de mantenir en qualsevol cas. I per tant, què ha passat amb els falsos urbans, on és el compliment tan important del seu programa electoral? Evitarem els falsos urbans..., doncs els falsos urbans els quals representen unes borses de territori que no estan urbanitzats, per això es diuen falsos, perquè no estan urbanitzats, però que tenen la classificació d'urbà, i li pos qualche exemple que qualcú d'aquí coneix perfectament, -no el posaré, no, perquè du altres conseqüències-, què passarà amb aquests sòls?

Un altre problema, expropiació pregada. La majoria d'ajuntaments de les nostres illes tenen un problema financer molt difícil perquè han de fer front a diferents despeses per pagar, per expropiar zones que hagin de passar a ser públiques en virtut del planejament. Ha passat que, per aplicació de l'article 69 de la Llei del sòl del 75, ara a la seva llei passa a ser el 130, els propietaris de terrenys que han esdevingut no edificables en funció del planejament i, per tant, havien de ser destinats a equipaments públics o espais lliures públics, aquests propietaris poden, en el termini de cinc anys, demanar a l'administració actuant que els expropiï i poden també, tenen dret que, si en els dos anys l'administració tampoc no ha fet res, presentar un full de preu davant el Jurat Provincial d'Expropiació.

Això és vigent des del 75, text refós del 76, i com a conseqüència o com a aplicació d'aquest article, molts propietaris han intentat que l'administració els expropiàs; recursos i més recursos, però ara hi ha sentències fermes del Suprem i per tant ara s'ha de pagar, i aquest és un problema que sempre que es plantejava sempre es deia el mateix: la llei del sòl autonòmica ho arreglarà, quan tinguem llei del sòl autonòmica això quedarà arreglat. Bé, el tema, jo comprenc que és un tema difícil, però sí que m'hagués agradat sobre aquesta qüestió que hi haguéssim debatut, que s'hagués pogut fer una discussió a fons sobre aquest tema, per intentar trobar solucions. I els voldria fer una petita reflexió, primera reflexió: aquesta disposició de la llei del sòl és una doble garantia, és una garantia per al col·lectiu dels ciutadans que el seu creixement urbanístic, el seu entorn, el seu municipi comptarà amb aquelles dotacions

mínimes que estan acceptades de manera unànime i, per altra, és una garantia per als propietaris. Què passa? Que el propietari no ha de tenir garantia que el seu sòl, que ha quedat congelat i que s'ha d'expropiar, qualche dia s'ha de poder expropiar? Per tant, aquesta doble garantia s'ha de mantenir i s'ha d'estudiar una fórmula que solucioni el problema creat.

Nosaltres, en aquest sentit, varem presentar una esmena no a aquest article, però una esmena que ajuda a entendre el problema: hi ha una determinació clàssica de la Llei del sòl que diu que per formar patrimonis públics de sòl, els ajuntaments i les administracions actuants hauran de destinar el 5% del seu pressupost d'inversions, el 5%, per anar constituint i per anar comprant patrimoni públic de sòl. Aquesta esmena no va ser acceptada. Pensen que si els ajuntaments des del 75 fins ara haguessin anat destinant el 5% del seu pressupost d'inversions, totes les altres administracions el mateix, a constituir patrimonis públics de sòl aquest problema ara no hi seria, no el tendríem aquest problema, però perquè no el tendríem no vol dir que ara, això no s'ha fet, no vol dir que ara no puguem començar a fer de bell nou. I vostès aquesta esmena, com totes les altres que tenien un contingut de fons, l'han rebutjada.

I per acabar, i gràcies, Sra. Presidenta, per acabar voldria dir que tot i ser els desitjos del conseller en relació amb que hi hagués un suport a la llei, no li podem donar suport per diferents qüestions.

En primer lloc, vull dir que ens sembla lamentable que puguem haver arribat fins aquí i no puguem donar suport perquè seria una garantia d'estabilitat de cara al futur en el que fa referència al creixement urbanístic i en definitiva era un poc el que havíem dit tots, farem una llei tècnica i tots hi donam..., però bé, al final el que ha estat és una llei amb grans buits, com deia al principi, el sòl rústic, la disposició addicional sisena, que substitueix la primera disposició addicional de la 7/2012 que ha possibilitat, o possibilitarà la urbanització de Muleta, els falsos urbans, els falsos urbans, Can Domenge, Sr. Conseller; clavegueram, urbanitzacions que no tenen clavegueram i que continuaran igual. I en definitiva, una rebaixa rera l'altra del contingut de les lleis que fins a aquest moment teníem, les quals no es veuen substituïdes amb cap avantatge per aquesta llei que ara vostès aprovaran.

Ahir em demanaven que definís aquesta llei i jo vaig recordar un llibre que vaig llegir aquest cap de setmana, del professor Luis Garicano, economista de la London School, el qual, en el seu llibre *El dilema de España*, deia una frase que jo crec que és aplicable al conjunt i com a resum d'aquesta llei, deia que les polítiques actuals, el contingut d'aquesta llei dic jo, són una fusió neoperonista entre allò públic i allò privat. Res més i moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació, passam al debat de les esmenes de la RGE núm. 13274 a la 13292, de la RGE núm. 13294 a la 13302, de la RGE núm. 13304 a la 13312, 13314 i 15, de la RGE núm. 13318 a la 13326, 13336, 338, 339, 342, 343, 346, 353, 356, 357, 359, 360, 361, 367, 369, 374, 375 i 376, de la RGE núm. 13382 a la 13389, de la RGE núm. 13391 a la 13404, 13407,

408, 410, 411, 412, 413, 414, 416, 417 i 418, de la RGE núm. 13424 a la 13430, 13433, 437, 438, 439 i 440, de la RGE núm. 13442 a la 13449, 13451, de la RGE núm. 13453 a la 13460, 13462, 463, 464, 467, 468 i 469 pel que fa al punt 1, i 470, i de la RGE núm. 13472 a la 13482, 13484, 487, 490, 492, 496, 500, 501 i 502, i de la RGE núm. 13505 a la 13511 del Grup Parlamentari MÉS.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. David Abril, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, gràcies, presidenta, diputades, diputats, conseller. Avui justament no hi és el Sr. Veramendi i no podrà dir allò de què l'oposició fem allò de *cortar y pegar* per fer la nostra feina. El primer que m'agradaria dir davant aquesta llei, la qual per a nosaltres és una llei molt important, és que hem perdut una oportunitat, no compartim en absolut aquesta idea que s'intenta transmetre els darrers dies per part del Partit Popular i per part, particularment, del conseller, que s'ha traspuat també a la seva intervenció, que hi ha hagut consens a l'hora de fer aquesta llei. Nosaltres per consens entenem una cosa prou diferent, no es pot, conseller, reduir el consens a mesurar percentatges de suport en funció del nombre d'esmenes aprovades, el consens, permeti'm que li digui, la realitat és una mica més complicada que això, és una altra cosa.

De fet li vull recordar que el primer *feedback* que hem tengut a les nostres al·legacions que varem presentar el passat més de juliol, no va ser fins fa un mes i mig, en què se'ns va convocar a la conselleria als grups parlamentaris per a ja entrar o per demanar-nos que facilitàssim el tràmit parlamentari, i de fet crec que el debat en comissió i en ponència ha estat fluït, però una cosa el bon rotlle i una altra cosa és el consens. Ho dic perquè des del Grup Parlamentari MÉS i com s'ha vist a l'exposició de la presidenta de les nostres esmenes, hem presentat moltes esmenes; d'aquestes esmenes el mèrit també he de dir que no és meu, és del diputat que m'ha precedit en el nostre grup, del Sr. Alorda, qui ha fet una bona feina tècnica i política. Però n'hauríem de parlar molt d'aquestes esmenes, i jo aquell dia que ens va convocar a la conselleria li vaig dir: són prop de 240 esmenes, ens n'han aprovades finalment 74 o 75, ara no duc exactament els comptes, però la quantitat no vol dir qualitat, i no és significativa aquesta quantitat per expressar el nostre desacord global amb qüestions de fons importants. De fet, aquestes 75 esmenes podrien representar un terç de suport a la llei, o no sé com li voldria dir, però no volem ni molt manco que s'interpreti així, i són prou més o prou manco d'un terç de les nostres inquietuds, les quals no només són nostres, de coses que pensam que haurien d'haver estat considerades; de fet, li vaig dir en aquella reunió, li vaig dir: és que ens n'aprovaran 200 i no estarem d'acord amb el rerafons de la llei, jo li canviï, vol consens, li canviï una o dues esmenes per les 75 que ens han aprovat, per 210, aquí hi haurà consens, però parlarem sobre els temes que realment ens preocupen.

Tampoc no és exacte això que deia ahir també Virtuts Marí, la qual supòs que després intervindrà, que no hem estat d'acord amb temes puntuals; és qualque cosa més que amb temes puntuals que no hem estat d'acord amb aquesta llei, i crec que és bo recordar-ho perquè consti en acta i perquè, per dir-ho d'una manera suau, no s'ajusta a la veritat. Una altra cosa és que hi hagi hagut bon rotlle a l'hora de facilitar el tràmit parlamentari.

I li deia que hem perdut una oportunitat, perquè hem o, en tot cas, que sobretot el Govern ha perdut una oportunitat, per reconciliar-se amb el sentit comú, amb la gestió del territori. Perquè quan el Sr. Bauzá diu, o deia que el nostre petroli és el turisme, jo li faria un apunt: hi podem estar d'acord, almenys amb el sentit d'aquesta afirmació, però caldria, en la nostra opinió, una mica més precisos, el nostre petroli, per al Grup Parlamentari MÉS, jo crec que per a la gent de bé, el nostre petroli és el nostre paisatge, que és el que fa possible el turisme i de fet que és molt més que tot això, perquè vull recordar que el territori és l'espai on vivim, on es desenvolupen les relacions humanes, socials, econòmiques també, cultural, el que marca fins i condiona la nostra manera de ser i de viure, per tant d'aquí també la importància de gestionar-lo bé.

I vostès han perdut l'oportunitat de recuperar el sentit comú anterior a l'època del Sr. Jaume Matas, que avui ja alguns diputats o diputades han recordat per on para, almenys del segon Matas, perquè el de la primera etapa, fins i tot espiaven els responsables d'urbanisme del Consell, amb una mena de competició, a veure qui era capaç almanco de donar la imatge de què protegia més, amb allò de les DOT, no sé si se'n recorden, un apunt històric: avui és 11M, hem fet un petit homenatge a les víctimes aquí fora, d'aquí a tres dies és 14M, una data que a ningú li vendrà al cap, però d'aquí tres dies farà just trenta anys de l'aprovació de la primera llei d'aquest parlament, del Parlament que s'acabava de constituir l'any 1983, la Llei d'ordenació i protecció d'àrees naturals d'interès especial, la Llei 1/1984, mentre altres parlaments, també recent constituïts, com el de Catalunya, declarava la Diada Nacional o el de València la primera llei de pressuposts d'una comunitat autònoma, nosaltres aquí el que aprovàvem, o el que s'aprovava en aquell moment, perquè jo era molt petit, era una llei per protegir el territori. Per aquí anava el sentit comú ja des del naixement d'aquest mateix parlament en la gestió del territori.

Llavors va venir la Llei d'ordenació del territori del 87, que ja establia o anunciava d'alguna manera el que més endavant seria les LOT, les DOT, perdó, la Llei d'espais naturals del 91; el 99, la Llei general turística i les DOT, i entremig també els decrets i la llei Cladera, tot amb aquest sentit comú que considerava o que considera, perquè nosaltres encara vull creure que el mantenim, que el territori és el nostre petroli. I se'l carrega, aquest sentit comú se'l carrega el Matas de la segona etapa, el recupera el pacte, amb la Llei de mesures urgents del 2008, i vostès el tornen deixar perdre durant aquesta legislatura. Aquest és el marc on aprovam aquesta llei.

Una legislatura on, com en molts altres temes, fan servir la crisi econòmica com a excusa per facilitar la desregulació a tots els nivells, amb l'urbanisme sempre present: hem de parlar de turisme, Llei de turisme, decret de zones turístiques madures, urbanisme, així arreglam el turisme. L'any passat, vengal!, el decret de clavegueram, eximir les urbanitzacions que hagin de

tenir uns serveis, unes dotacions mínimes; amb el Pla hidrològic, per cert, denunciat fa pocs dies a Europa, que té a veure, per què el varen paraitzar? Encara no hem tengut una explicació congruent de per què varen aturat el Pla hidrològic, del qual, a més, s'havia iniciat la seva tramitació durant un govern del Partit Popular. Ara el tenen denunciat a Europa, però clar, quan veim tot això, quan veim aquesta llei la qual, a més, avui s'aprovarà amb la seva majoria presumida, què faríem amb els assentaments en medi rural sense aigua, no, i sense pous per donar de beure a segons què?

De fet, encara no sabem perquè el Partit Popular estava en contra del projecte de llei del sòl que s'havia elaborat en temps del pacte i que aquest sí que s'havia intentat consensuar, aquest hi va mesos i mesos i mesos de debat i, a més, vostès disposaven d'avantatge perquè hi havia un govern en minoria, però varen fer la pinça amb Unió Mallorquina perquè no sortís. I ja dic que encara no tenim una explicació massa congruent de per què varen estar en contra d'aquell projecte de llei del sòl que podria haver servit per a molts d'any, més enllà de dir que era una mica llarg, que era una llei massa llarga, aquesta és l'explicació més important que han donat de per què no.

Perquè a l'hora de la veritat han recuperat l'estructura de l'esborrany del pacte, de la part més tècnica, per això moltes de les nostres esmenes que han estat acceptades i incorporades, perquè són esmenes, sobretot tècniques, les quals milloren el redactat de la llei, però òbviament i en funció dels seus interessos, de la seva lectura política, d'aquesta discrepància que vostè mateix, Sr. Company, ha reconegut, de la seva ideologia, s'han "cepillat", un, el tema de la protecció del paisatge del patrimoni, ens han agafat qualque esmena simbòlica, però poca cosa més, i el tema de sòl rústic, no val definir-lo i després ens n'oblidam fins a la disposició on ho arreglam tot. I això de l'amnistia urbanística a sòl rústic no ens ho hem inventat nosaltres, és el que ha interpretat tothom, eh?, i els diaris també, de tot color polític. Bé, tanta de bo tenguéssim tanta influència de poder donar aquests titulars i que tothom patentàs aquestes idees o aquestes lectures, no?

Per això, i en vaig fer una prèvia a la comissió, el que voldria és analitzar un poc, en funció del nombre d'esmenes que ens han aprovat, no tant des d'aquest punt de vista quantitatiu que vostès volen utilitzar per emmascarar aquest suport que suposadament hi ha per part nostra a aquest projecte de llei, sinó tot el contrari, per dir per què no hi estam d'acord o on és que hi ha realment la discrepància.

El títol preliminar, ens han acceptat 20 esmenes de 33, és on més esmenes ens han acceptat, és la part més retòrica, de principis, de definicions, aquí ens han acceptat de tot, amb un nivell de contradicció important que es manifestarà a l'hora d'aplicar aquesta llei, per exemple la 13488 que diu "en tant que funció pública l'ordenació urbanística no és susceptible de transacció", ehem!, vull dir, no sé si he vist mai cap llei amb tantes disposicions, en fi, addicionals, transitòries, etc., vull dir..., si fa una cosa aquesta llei és transaccionar per no dir transigir en matèria urbanística, però bé, ens han acceptat l'esmena que diu que com a funció pública l'ordenació no es transacciona.

El títol primer, règim urbanístic, aquí ja comencen els problemes, només 2 esmenes de 14, mantenen -els ho ha recordat el Sr. Carbonero- aquesta concepció laxa i contradictòria de sòl urbà en relació amb la llei estatal, quan el que hauria de fer una llei autonòmica en tot cas és acotar, no eixamplar aquesta idea de sòl urbà, no obrir i deixar interpretables o amagar amb eufemismes, com el d'assentaments en medi rural i molts d'altres, està clar que queda molt més lleig parlar d'urbanitzacions il·legals. I que arriba fins a l'absurd de, per exemple a l'article 30.2, quan, ja no només arreglam els assentaments en medi rural, sinó que fins i tot consideram com a sòl urbà els solars dins el que fins ara era una urbanització il·legal, idè ara també serà... el solar que no estava construït dins aquella urbanització il·legal també serà sòl urbà.

De sòl rústic, ni parlar-ne, hi ha un gruix d'esmenes del nostre grup per a no sols definir, sinó plantejar una regulació d'aquesta qüestió que és clau, que és estratègica a l'hora d'abordar seriosament una llei tan important com aquesta i a l'hora de parlar de sòl i d'ordenació del territori.

Planejament, 14 de 78, aquí desdibuixen el paper dels consells, crec que cada vegada que parlen dels consells, vostès mateixos es retraten, no hi creuen i evidentment en matèria urbanística els fan nosa, s'obliden -el ho torn a dir- del paisatge, del patrimoni cultural, històric i natural indefugible per al nostre grup parlamentari.

No ens han acceptat les esmenes que vàrem presentar també sobre les reserves de sòl per a habitatge públic en el planejament, cosa que interpretam també com a una certa renúncia a l'hora de fer una política activa d'habitatge, que és el que faria falta per garantir el dret a l'habitatge de tanta gent.

Sí que ens han acceptat qualche coseta en el tema de les dotacions d'espais públics, almanco als plans parcials a zones turístiques ampliant aquestes reserves d'espai, però bé, com diria algú *menos da una piedra*.

En la gestió i execució del planejament ens han acceptat cosa, però també ens hauria agradat com a administració preservassin l'administració i no tant els promotors a l'hora de parlar d'indemnitzacions.

En el tema de la disciplina ens preocupa la interpretació que es pugui fer del silenci administratiu, però sobretot més enllà de l'enduriment de les sancions, en què tots estam d'acord, ens preocupa la indisciplina que és el que d'alguna manera ens ha duit a aquest debat, com a tants d'altres que tenim avui sobre aquesta qüestió, i més enllà del que diu la llei i el que diu aquest capítol sobre disciplina urbanística, aquest títol setè, quin és el missatge que donam amb aquesta llei en matèria de disciplina? Li diem la gent "bé, d'aquí a vint anys... tu fes, però tal vegada d'aquí a deu, quinze, vint anys tornarà venir una altra llei com aquesta i el problema quedarà arreglat". El missatge que al final dona la llei és molt contradictori amb un apartat amb el qual segurament hem estat tots més d'acord, el problema és aplicar-ho.

I on és que tenim ja més discrepàncies que a cap altra banda i on menys esmenes ens han acceptat? I aquí també és important la quantitat i la qualitat, idè evidentment en el tema de les disposicions; ja els he dit que no sé si he vist mai cap llei amb tantes disposicions finals, addicionals, transitòries i aquí, evidentment, quan només ens n'accepten 4 de 56 és que alguna cosa passa.

Tenim moltes esmenes a aquestes disposicions, les dividiré en dos blocs. La primera era per corregir o suprimir els elements de desacord amb aquestes disposicions, no tenc temps de dir-les totes: la sisena, sobre el tema dels sòls transformats, un altre eufemisme: no havíem definit els tipus de sòls? Idè ara per què tornam a obrir? La vuitena, on tornam al tema del sanejament perquè llavors es carreguen el decret que vostès mateixos han fet. La transitòria desena, sobre el tema de l'amnistia a rústic, insistesc que el terme no ens ho hem inventat nosaltres, i vinga!, torna fer *borrón y cuenta nueva* amb tot el que hi havia abans del 2012, tres anys i que tothom passi per caixa, això pensam que no és la manera de resoldre-ho. Ja no és que ens responguin a nosaltres, per què no agafam la proposta..., nosaltres els ho vàrem dir que estàvem disposats a agafar el bou per les banyes i parlar d'aquesta qüestió, per què no han fet cas al que va dir també l'Associació de tècnics d'urbanisme? I dir bé, posem ordre i vegem de què parlam, què és el que s'ha de realitzar i què és el que no, de quins llocs, de quin tipus d'edificacions, de quin impacte..., perquè si no, com la mateixa Associació de tècnics en urbanisme deia, és una burla a l'ordenació del territori, i això és el que du incorporat aquesta disposició transitòria desena.

La disposició derogatòria única no deroga ni molt manco tots els regals que ens han fet en aquesta legislatura. Vull posar una reflexió damunt la taula o damunt la tribuna, per anar acabant, fa pocs dies sortia per exemple l'amenaça, entre cometes, alguns no ho veuran com a una amenaça, ho veuran com a una gran cosa, del Sr. Grande, un projecte a Santa Margalida per fer un macro hotel amb un velòdrom i..., no haurien d'estar empegueïts que gent que ha estat condemnada, que ha tret profit, que ens ha dut a aquesta crisi no només no torni a la palestra, sinó que aprofiti els instruments jurídics que està posant damunt la taula, els instruments normatius que està posant damunt la taula el Partit Popular per tornar especular amb el territori? Fa res aquesta llei del sòl que aprovarem avui per aturar aquest tipus de coses? No; i qui parla de Grande, parla del rector de Portals, un altre que es vol acollir a la Llei de turisme. Si la llei del sòl no serveix per aturar aquestes coses, per què ens serveix? No parlem ja de l'impacte que pot tenir, vostè que són els amos del mercat, en termes de preus el fet que una construcció que és il·legal passi a ser legal, vull dir, això a nivell de mercat encara no sabem -i crec que vostès no en tenen tampoc cap estudi- quina pot ser la repercussió, en termes també en un moment donat d'accés a l'habitatge.

Ens han quedat moltes coses també al tinter amb aquesta llei. I a l'altre bloc, que ja no em dona temps de detallar, d'esmenes que hem presentat, coses de les quals trobam que sí que hauria de parlar, parlem d'amnisties, vinga, parlem d'amnisties de camp de golf, parlem de la conservació dels espais de rellevància ambiental, de la rehabilitació i de l'eficiència energètica, perquè no val dir que com que donam facilitat als promotors perquè no tinguin tantes obligacions això ens garanteix que el creixement es produirà només a nuclis consolidats, això..., el mercat i les lleis del mercat, que són bastant anàrquiques, no van precisament per aquí.

Com els deia -i ara sí que vaig acabant de veres- una llàstima, perquè això que denunciem avui aquí, des d'aquesta tribuna, per justificar el rebuig del Grup Parlamentari MÉS a aquesta llei, ens ho confirma el Sr. Conseller amb les seves bombes que ens va amollant a part d'aquesta llei, perquè..., ho ha dit també el Sr. Carbonero, no?, la llei agrària..., aquí te'n pots anar a fer feina al camp i et pots fer un xalet independentment de la grandària de la finca, bé, idò evidentment coses com aquestes ens confirmen d'alguna manera la regla.

Si a més -sí a més, si a més- fan com amb la llei de turisme i, a part d'aprovar avui amb la seva majoria presumida aquesta llei, la tradueixen al rus, ens acabaran de confirmar que l'objecte d'aquesta norma no era ordenar, no era protegir, no era regular, no era crear un marc jurídic estable ni parlar de seguretat jurídica, era una altra cosa. I és una llàstima, hem perdut una oportunitat, els ho torn a dir, perquè com que sembla que han perdut el sentit comú, quan tornem nosaltres haurem de tornar a fer una altra llei i tornarem a ser allà mateix.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. A continuació passam al debat de les esmenes RGE núm. 13048, 49, 51, 52, de la 13054 a la 13061, de la 13063 a la 13068, 13071, 13072, 13073, 75, 78, 81, 89, 90, 91 i 92, de la Sra. Margalida Font i Aguiló. Per defensar aquestes esmenes té vostè la paraula.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Moltes gràcies, senyor..., Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Al projecte de llei que avui aquesta cambra, convertirà, amb tota probabilitat, en llei, la coalició que represent hi hem presentat 47 esmenes les quals afecten 32 articles de la norma que vostès proposen. A dia d'avui, i després de la consegüent tramitació parlamentària en continuam mantenint 28 les quals defensaré durant la meua intervenció fent ús del meu torn en aquest debat.

Primer, però, començaré fent una breu i general introducció sobre aquesta proposició de llei que avui debatem en el si d'aquest plenari. La primera valoració, positiva en el sentit de valorar la tasca i l'esforç de tots els grups que han fet la feina a ponència, així com també vull constatar la disposició i el tarannà de la diputada Sra. Virtudes Marí per arribar a acords.

I ara faré un esment especial a l'acord en forma de transacció de l'esmena RGE núm. 13093 a la disposició addicional novena d'aquest projecte de llei i que recull la singularitat en l'àmbit jurídic administratiu de les nostres illes que la creació del Consell Insular de Formentera va suposar, i no només pel seu específic règim de funcionament, sinó també per la tramitació dels instruments d'ordenació territorial i urbanístic. A aquesta singularitat, com és el representat per Formentera, municipi i illa alhora, i el seu òrgan d'autogovern, ajuntament-consell, era, segons el nostre punt de vista, del tot obligatori que se li dediquessin els preceptes precisos perquè la qüestió de totes totes ho requeria i ho requeria de forma inevitable.

Una altra qüestió prioritària era fixar explícitament quin grau de vinculació ha de tenir o no respecte a Formentera l'administració autonòmica en un tema com aquest, quan a la vegada Formentera té, com ja he dit, naturalesa municipal i insular i per tant, entenem que això obliga que una llei balear expressament ho empari i ho reguli.

La primera passa per donar solució a la qüestió del règim específic de l'illa de Formentera en aquest àmbit la trobam en el Projecte de llei d'ordenació del territori i de l'urbanisme de les Illes Balears a la disposició addicional vuitena titulada *Règim específic de l'illa de Formentera*, aprovat per l'anterior legislatura pel Consell de Govern anterior el 30 d'abril del 2010. Per tant, la voluntat i l'obligació segons el nostre punt de vista per aplicar i recollir aquesta particularitat a la llei ha tingut un suport majoritari, suport que ens hagués agradat, no puc estarme'n de dir-los-ho, trobar en la tramitació i aprovació d'esmenes presentades a altres lleis en aquest parlament i que anaven en el sentit de reconèixer les particularitat i singularitats de l'illa de Formentera en l'àmbit jurídic administratiu de la nostra comunitat.

Dit això, em referiré en la meua segona valoració a la resta i de forma global al contingut de la llei que serà la base per defensar les esmenes presentades.

Vull manifestar i deixar palès que hi ha aspectes d'aquest projecte de llei que no compartim i que posam en qüestió. El primer és el títol de la llei, títol del sòl, llei del sòl, resulta estrany i singular que una norma anomenada així no contempli la totalitat del territori i que quedi fora de la regulació autonòmica tot el sòl rústic, és a dir, més del 90% del territori que es pretén regular i aquí, després del que s'ha pogut veure de la futura llei agrària, entenem que aquest tema vostès el resoldran amb aquesta llei que després del que hem pogut conèixer i del que es pot interpretar en realitat és una llei urbanística per al sòl rústic.

Aquest projecte de llei, aquesta norma que debatem avui promoguda i impulsada..., *Diari d'Eivissa*, promoguda i impulsada pel Govern Bauzá i que sens dubta fomenta el creixement a costa del territori, el medi ambient i les persones és una norma -entenem- urbanitzadora, poc sostenible i depredadora del territori.

Vull destacar una sèrie d'aspectes d'aquesta normativa amb la qual no podem estar d'acord i que no compartim. Un d'aquests aspectes de la llei que ens sembla greu és l'amnistia a les il·legalitats al sòl rústic, almanco no em negaran que com a mínim és curiós i cridaner que el sòl rústic només el regulin per legalitzar les il·legalitats i que ho facin a través d'una disposició transitòria del text del projecte de llei aprovat pel Consell de Govern i que una altra vegada, curiosament, no apareixia a l'avantprojecte sotmès a exposició pública, curiós de nou que s'impulsi una llei del sòl que exclou la regulació d'usos i activitats a sòl rústic. Això comportarà -i vostès ho saben- més sòl urbà, més sòl urbà classificat, i més sòl urbanitzable. D'altra banda, aquesta amnistia és un greuge comparatiu per als que han respectat la llei fins al dia d'avui. Ara els infractors podran patrimonialitzar les edificacions que hagin pogut construir sense cap altra condició que unes petites aportacions econòmiques, a més abona la indisciplina urbanística dels que apostaren per fer les infraccions.

També ens preocupa el missatge que aporta aquesta llei, que per a nosaltres és clar: els infractors en aquest sòl poden fer el que vulguin, un missatge perillós, un important efecte cridada per a moltes persones que es creuran que sempre en un moment o altre s'acabaran amnistiant les infraccions.

El plantejament d'aquesta norma fa de millor condició a l'infractor que al complidor, la diferència que hi ha entre als qui els havien obert expedient, els havien posat una multa del 50 o del 200% del valor d'allò executat i llavors encara se'ls esbucava i als que ara els legalitzin els demanaran el 10% per regularitzar-se, però si algú té ordre de demolició dictada no es podran legalitzar. Pensam que això és un disbarat, una rifa i com a tal uns en sortiran beneficiats i altres no.

Encara reconeixent que hi ha un problema que... mirin, ho reconeixem tots, un problema que evidentment s'ha de solucionar, però deixin que els digui que no crec -i de debò els ho dic- no crec que sigui amb la fórmula que vostès presenten en aquest projecte de llei. El desacord amb la transitòria desena, que és on al seu articulat s'amnistia el sòl rústic, segons el nostre parer, requeria d'un major debat sobre l'abast i les condicions d'aquesta amnistia. Aquesta dispensa urbanística que la norma planteja sense preveure cap contrapartida que comporti una millora paisatgística en l'àmbit rural i que l'única càrrega real per a l'infractor serà econòmica i no urbanística, exclusivament amb un afany recaptador i no de persecució de l'ordenació del territori.

Entenem que, en ser, ja els dic, no l'únic, però sí un dels aspectes d'aquesta llei que més desacord ha generat amb la finalitat d'intentar redactar una norma més consensuada, ha faltat la voluntat, el diàleg, el debat sobretot en aquest punt, on vostès han fet i si m'ho permeten els ho diré com, de manera col·loquial, ho deim a Formentera "cao i limpi", i amb un objectiu clar: fer caixa per damunt de qualsevol altra consideració.

Un altre aspecte de la norma al qual ens oposam frontalment té a veure amb els requisits de cessió per a equipaments comuns que s'exigeix a qualsevol urbanització, ara vostès el rebaixen fins i tot més que als previstos en anteriors normatives, ni tan sols respecten el 15% de cessió, amb la qual cosa urbanitzar serà més barat.

Vostès presenten una norma que rebaixa les cessions de sòl lucratiu a l'administració del 20 al 10%, el que comporta una minva de les dotacions de zones verdes. És evident que aquesta pèrdua de dotacions i equipaments farà perdre qualitat als nostres pobles i a les nostres ciutats.

Un dels aspectes que també trobam a faltar a la proposició de llei és el fet que ni la natura ni el paisatge ni la necessitat de revitalitzar el teixit productiu rural agrícola i ramader no els recull la norma, així com tampoc les zones humides ni els llocs d'interès comunitari, només l'urbà i per créixer encara més. En aquest sentit, la llei no inclou aspectes d'integració ni ambientals ni tampoc no parla de criteris de protecció del paisatge.

Ja per acabar amb els aspectes més generals d'aquesta proposició, ens preocupa que la norma que avui debatem no estigui ajustada a la legislació estatal del sòl i no compleixi tots els articles bàsics de la Llei del sòl estatal, tant la 2/2008 com la 8/2013, que entenem que ara mateix no es compleix. Creim que una norma tan important com aquesta per a la comunitat autònoma requeria un text més consensuat del que tenim i també més en la línia, en la línia més cenyit al contingut de les lleis estatals del sòl i així evitar problemes que de segur no volem i que ningú no desitja.

Ara, i passant estrictament a les vint-i-vuit esmenes que avui defensam i que mantindrem, al capítol 1, de principis generals i finalitats específiques del títol preliminar, hi mantenim vuit esmenes que van pràcticament en la mateixa direcció i que pretén que el text reculli i anomeni, com a mínim, les sectorials i específiques. Al capítol 2, de competències administratives, del mateix títol, hi mantenim dues esmenes, una d'addició i l'altra de supressió. L'addició pretén fer menció a l'Estatut d'Autonomia i l'altra proposa l'anul·lació de l'article 16.2 que té a veure amb les normes d'organització de cada consell.

Al títol 1, de règim urbanístic del sòl; al capítol 1, de classificació del sòl, hi mantenim tres esmenes, totes de supressió, i que van en línia de l'anteriorment exposat en les meves primeres valoracions sobre els assentaments en el medi rural. Menció especial faré de les esmenes a l'article 29, d'actuacions urbanístiques. La norma que ens presenten fa una definició que separa de manera molt clara el que diu la llei estatal amb relació a aquest tema, i aquí nosaltres hi trobam seriosos aspectes d'incompliment de normes superiors, a més de crear una indefinició que afecta de manera directa els ciutadans propietaris del sòl.

Al títol 1, capítol 2, de drets i deures dels propietaris del sòl urbà i sòl urbanitzable, dues esmenes, una d'addició i l'altre de modificació, que al nostre entendre clarifiquen de forma clara l'article 32.

Sis són les esmenes mantingudes al títol 2, sobre el plantejament urbanístic; al capítol 1, d'instruments; dues a l'article 34, per tal d'esclarir l'ordenació urbanística dels municipis i la protecció dels elements integrats en el patrimoni històric. La número 13071, a l'article 37, esmena d'addició per tal de millorar el text completant els punts que la memòria del pla general ha d'establir. L'esmena 13072, a l'article 38, esmena d'addició que afegeix un punt nou per tal que el contingut de l'informe de sostenibilitat ambiental del pla general sigui més acurat. De supressió són les dues esmenes a l'article 41 que fan referència a determinacions estructurals.

I, per tant, ara ja passariem al capítol 3, de vigència, modificació i revisió del plantejament urbanístic. A l'article 57, esmena d'addició per tal d'incidir en les competències del Consell Insular de Formentera.

A l'article 100, del títol quart, intervenció en el mercat de sòl, del capítol 1, patrimoni públic de sòl, hem presentat una esmena de supressió en el seu apartat d) que fa referència a la disposició sobre els béns dels patrimonis públics de sòl.

I ja, per finalitzar, mantenim les esmenes a les disposicions addicionals quarta, cinquena, sisena i vuitena; a la quarta, de modificació per tal de recollir les competències dels consells insulars; a la cinquena, sisena i vuitena les presentam de supressió i fan referència als aspectes d'aquest projecte de llei que no compartim i que he posat en discussió a l'iniciar la meua argumentació sobre aquest projecte de llei.

I ja per finalitzar, estam davant una llei que la coalició que represent la trobam desenvolupista i que no dóna una solució als problemes actuals que tenen les nostres illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Seguidament passam al debat de les esmenes RGE núm. 13239, 240, 241, 242, 243, 245, 246, 247, 248, 249, 251, 254, 255, 257, 259, 260, 261, 262, 263 i 264/13, del Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Per a la defensa de les esmenes intervé el diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, permeti'm que qualifiqui, en aquest cas, aquesta llei d'una oportunitat perduda. El precedent urbanístic a les Illes Balears és realment especial i diferent en comparació amb la resta de l'Estat espanyol, ens trobam davant l'única comunitat autònoma sense llei autonòmica del sòl i on encara es troba vigent, encara que sigui de forma supletòria, certa legislació preconstitucional, de l'any 76.

A la vegada, la nostra comunitat autònoma té una realitat territorial diferenciada, es tracta d'un arxipèlag. Cada illa es troba separada de l'altra per la mar Mediterrània, sense que aquesta mar sigui l'espai, en aquest cas, espai comú entre totes elles. Naturalment, en aquesta comunitat autònoma no tenim competències per donar a aquest espai comú, es tracta de l'espai més important que tenim, el que focalitza la gran part de la nostra activitat turística, comercial i empresarial, i no la podem ordenar i possiblement és per això que es manté en el seu estat primitiu.

Madrid, sense percebre la importància que té aquest espai de relació per a les Balears, ha començat a ordenar-lo territorialment obrint la porta per implantar-hi petites plataformes artificials per tal de treure energia del subsòl.

Les diferents illes, i aquest parlament, demanam a l'Estat espanyol sentit comú i proporcionalitat en aquestes actuacions d'ordenació territorial i energètica. En definitiva, nosaltres volem protegir aquest espai, el volem classificar com a sòl rústic d'alt nivell de protecció i no desitjam que s'autoritzi sistema general d'infraestructura, o dit d'una altra manera, volem l'ús d'infraestructura prohibit.

Sembla que ciutadans, empresaris, parlaments, polítics d'aquesta comunitat autònoma estan d'acord amb aquesta protecció, sembla que tots els processos de participació ciutadana que es puguin dur a terme s'han activat de forma quasi natural, idè, per què no es paralitzen les tramitacions autoritzades per fer aquestes infraestructures?, de què serveix aquesta participació ciutadana?, per què el poder polític, econòmic se segueix imposant a la postura de la ciutadania?

Si canviem sistema general d'infraestructura per hotels, residències d'ancians, camps de golf, parcs temàtics, ciutats esportives, urbanitzacions en la costa, canviem la mar Mediterrània per ANEI, ARIP, APT, APR i feim participar la ciutadania en aquest tema veurem com ens trobam davant posicionaments quasi idèntics. Aquest aspecte marca profundament l'urbanisme de les Illes Balears, conseqüència de que sempre hi ha algú disposat a invertir capital en llocs on existeixen problemes jurídics i tècnics i quasi sempre cerquen i troben per acudir al legislador per modificar les normatives per possibilitar la inversió sense el coneixement previ dels ciutadans, després quan es fan les autoritzacions, les inversions, en aquest cas, tot són retrets cap al passat.

I això em fa dur a jo, en aquest cas, una sèrie de preguntes, de què serveix fer lleis urbanístiques per diferir la bonificació del territori municipal als ajuntaments si des de fora, Estat espanyol, o fins i tot des de dins, comunitat autònoma, feim excepcions via llei que s'imposen a tota aquesta ordenació prèvia?, de què serveix pàgines d'al·legacions, informacions públiques, reunions amb veïnats si després no els escoltam o no actuam en la línia de les seves demandes?, dins aquests processos de participació val la mateixa opinió d'un ciutadà que la d'un empresari?, val la mateixa opinió d'una comunitat autònoma que la d'un estat?

En definitiva, vull fer veure que les legislacions que aprovem són plenes d'articles on es crida a la participació ciutadana, article 12; a la mobilitat sostenible, disposició addicional tercera; a la sostenibilitat econòmica, article 39; a la disciplina urbanística, títol vuitè, però que realment són articles que declaren intencions, intencions que després no es duren a terme o que quedaran desactivades per les accions de la mateixa norma, per canvis legislatius posteriors o fins i tot per manca de voluntat política en la seva aplicació.

Fet aquest petit símil, vagi per endavant que accept que la crítica és molt més senzilla que la proposta. En aquests moments és molt més senzill criticar que proposar, però també és cert que ens trobam en uns moments difícils on s'ha de tenir al mateix temps una visió de present i de futur que ens ajudi a no reproduir els errors del passat. Per tant, aquesta visió del futur basada en idees innovadores i jurídicament possibles que no perdin en aquest moment de vista la nostra realitat social i cultural serien aquelles que desitjaria per trobar la regulació per tal d'avançar en un urbanisme àgil, segur, propi i sobretot de qualitat.

Intentar incorporar criteris de qualitat seria primordial per al sistema actual de planejament, tota vegada que tenim molts de planejaments legals, però no tenim segur planejaments de qualitat que hauria de ser un objectiu a assolir.

La llei fixa massa paràmetres amb criteris quantitius i no qualitius, aspecte que, des del meu punt de vista, ens condueix a mantenir-nos amb regulacions del passat. Aleshores, la proposta que avui aprovam proposa fer una actualització de les normatives antigues, i no és el nivell de proposta que jo desig per a les Illes Balears.

Però bé, avancem en un seguit de punts que vull significar. El primer de tots, parcialitat, és una llei parcial en el sentit que regula l'activitat urbanística només en sòl urbà i urbanitzable, no incloent-hi el sòl rústic. Aquest aspecte mereix ser reflexionat en profunditat. La regulació de la Llei de sòl rústic ja porta setze anys de vigència i a pesar de ser, possiblement, una de les millors lleis aprovades mereix ser revisada i actualitzada, sobretot en les activitats admeses, complementàries i indústries de transformació agrària ajustant el seu contingut a les regulacions estatals vigents.

Segon punt. Continuïtat de la regulació vigent. Es tracta d'un projecte de llei que neix amb certa voluntat de continuïtat amb el passat. El projecte de llei ompl un buit legislatiu autonòmic no explorat fins al moment, però d'una manera molt continua la legislació supletòria estatal preconstitucional. De fet, la disposició final tercera així ho fa palès, tot vegada que accepta l'aplicació supletòria de certs elements estatals de l'any 1978. El moment actual requereix altres maneres, altres reflexions, altres tests més innovadors que ens facin evolucionar cap a un altre sistema regulador de l'activitat urbanística rompent amb les regulacions de fa més de trenta-cinc anys i d'èpoques i de moments molts diferents als actuals. Per què seguim manejant conceptes com la subrogació o la suspensió de planejament basats en el concepte si tu no fas jo faré? Sempre intentant esbrinar el motiu real de per què no es fa.

Un aspecte nou que ens hauria d'encoratjar per desenvolupar una llei, en aquest cas una regulació, puntera a nivell nacional seria el de la participació ciutadana en matèria urbanística. No interessa. Interessa parlar-ne, però no regular-la. Això es fa palès en tot el document, el detall de desenvolupar de forma exhaustiva certs aspectes, com zones verdes per nuclis, cessions d'aprofitament, habitatges protegits, no es transmeten en aquest punt. Jo diria, certament, que decep.

Es parla de la tramitació del document de planejament general del programa de participació ciutadana, però, què és?, com es du a terme?, com s'ha de conduir?, qui l'ha de conduir? Si no es regula la seguretat jurídica queda en entredit, tota vegada que no sabem exactament què suposa per als diferents operadors urbanístics. Recordem que la formalitat en la tramitació administrativa és un aspecte primordial que ha de ser atesa amb rigor, i aquest punt dóna lloc a moltes informalitats.

Un altre punt que també m'agradaria destacar, en aquest cas el text refós de la Llei estatal del sòl, 2/2008, que en el projecte de llei aquest aspecte fonamental el del desenvolupament del sòl, que a partir d'aquest any el desenvolupament de rehabilitació, regeneració i renovació urbana, sembla, sota el meu punt de vista, no ser atès. Es parla en tot el document de propietaris, evitant-ne regular la potestat de tercers a intervenir en l'execució del sòl. Cal dir que aquest aspecte fou introduït a la legislació estatal per tal de garantir la lliure empresa i estranya molt, la veritat, que no la incorporin en la nova regulació.

Des del punt de vista de l'urbanisme és molt interessant que la legislació autonòmica reguli aquest dret com a segona o tercera via per a la gestió del sòl per tal de poder ajudar a desenvolupar àrees on els particulars no arriben a acords o que retenen el sòl per altres motius. Però, a més jo li diria que podria generar un tipus d'activitat, la de gestor del sòl, que possiblement podria ajudar a incorporar al mercat laboral arquitectes, enginyers que perfectament podrien desenvolupar aquesta tasca de manera òptima i especialitzada, però amb totes les garanties de la llei.

Un altre aspecte, competència de l'aprovació del planejament. Li he fet un esment aquí dalt, d'una manera informal. Dels aspectes més remarcables resulta l'article 51, aquí necessitam un apartat de definicions per concepte, determinacions no estructurants, però la meua pregunta és la següent, per què els municipis de més de 10.000 habitants tenen la facultat d'aprovació definitiva de certes tramitacions de planejaments generals?, què té a veure la població amb la capacitat de gestió de l'urbanisme? Si fos així, Palma hauria de redactar un pla metropolità per a Palma, Calvià i Lluçmajor i l'hauria d'aprovar definitivament. S'ha de valorar la capacitat de decisió dels ajuntaments, la seva disponibilitat real per afrontar aquestes tasques de manera rigorosa, la disponibilitat de funcionaris de carrera per valorar l'interès general i, sota el meu punt de vista, la població no serveix.

Un altre punt seria els assentaments en el medi rural. En cas mereixen tenir, sota el meu punt de vista, la condició de sòl urbà, com a molt cal que la proposta legislativa generi una nova classificació de sòl, suburbana, per incloure aquesta situació de transició entre el sòl rústic i el sòl urbà. En qualsevol cas, em sembla oportú indicar que més enllà del recordatori de l'article 26.2, amb relació a les àrees de transició, caldria indicar alguna cosa amb relació a l'article 32.2 de les directrius d'ordenació del territori, més que res perquè generen nuclis aïllats urbans directament incomplint l'esperit de la norma catorze anys després o sí incomplint el gran model territorial.

Però en aquest aspecte em tenen totalment despistat, es parla que aquests assentaments han de ser legalment implantats, quan tots sabem que el 90% dels assentaments dels que parla estan il·legalment assentats. Aleshores, la pregunta que li faig és directa, arreglam o no la situació de les parcel·lacions il·legals? O dit d'una altra manera, estam obligats a demolar totes les edificacions que es trobin dins les parcel·lacions il·legals?

Un altre punt seria la legalització d'edificis en sòl rústic. La paraula per qualificar aquesta disposició jo diria que és excessiu. Excessiu em sembla que edificacions il·legals prescrites puguin incorporar-se amb tots els drets i els deures inherents a les obres realitzades amb llicència. Excessiu perquè és una amnistia urbanística, excessiu perquè es fa sobre el sòl rústic comú i protegit, excessiu perquè no inclou el sòl urbà més apte per acollir edificació, excessiu em sembla el requisit de validació per part dels consells insulars de la normativa proposada, excessiu perquè anul·la qualsevol procediment de restauració de la legalitat en el futur, però a més d'excessiu cal qualificar-lo, per jo, de fracàs.

Aquesta disposició denota el fracàs de l'aplicació de la Llei 10/1990 que tornar a recollir en el projecte de llei del qual parla, aleshores, regulam amb normatives del passat que no han funcionat?, com es justifica això?

I el darrer punt al qual m'agradaria fer esment seria el del jurat provincial d'expropiació. Es tracta d'un problema global de la comunitat al que la llei no dona resposta, Santanyí, Bunyola, Pollença, Calvià, Palma, Manacor, entre d'altres, es troben certament preocupats en aquest aspecte, resulta fonamental que el projecte de llei introduïxi la figura del jurat autonòmic d'expropiació i estudiï al detall la seva composició, garantir el preu per als particulars que són objecte d'expropiació ha de ser l'objectiu primordial, per la qual cosa regular aquestes composicions amb tècnics de diverses formacions, però amb coneixements demostrables sobre la matèria ha de ser atès, o hauria de ser atès, per part d'aquesta llei.

Un altres aspecte que cal cometre, la suspensió temporal de l'aplicació de l'article 130 actual, 69 de la llei del 76. Comunitats autònomes ja han procedit a la seva suspensió temporal, li varen dur un esborrany (...) cases a Catalunya, tota vegada que el moment econòmic no deixa afrontar als ajuntaments el valor de les expropiacions dels terrenys, de manera aleatòria els particulars poden demanar en qualsevol moment després dels cinc anys de vigència del pla. Cal pensar l'existència a tota la comunitat autònoma d'aquest cas que coneixem, molts de plans són antics, sense memòria de sostenibilitat econòmica aprovada o sense estudis econòmics financers o programes d'actuació. Aquests plans són totalment

vulnerables al fet que he exposat, per la qual cosa la llei ha d'entrar a propiciar mesures urgents i transitòries per poder procedir a reajustar les seves provisions en un límit màxim de temps sense la pressió dels particulars que fan sol·licitar les seves expropiacions.

He de dir i he de reconèixer, i això li vull agrair, que sembla que aquest aspecte, en aquest cas liderat per Palma i Manacor, han aconseguit una nova redacció per a l'article 130 que afavoreix aquesta suspensió temporal.

Sr. Conseller, jo he de reconèixer que avui el més important és que aprovarem una llei del sòl, els ajuntaments tendran seguretat jurídica, jo em vull quedar amb això. Pens, en aquest cas, en la crítica que li he fet a la llei que totes les lleis són millorables, que les aportacions que hem fet les hem fet en positiu, que moltes aportacions són tècniques, de gent que trepitja l'urbanisme dels ajuntaments diàriament.

Malgrat que s'han acceptat un seguit d'esmenes, jo li demanaria en aquest cas que es pogués fer qualche transacció amb alguna de les que encara són vigents, perquè són problemes reals dels ciutadans, però són problemes reals dels ajuntaments. Les circumstàncies, en aquest cas dels ajuntaments, fan que es tinguin més en compte, jo diria que hi ha reflexions que he volgut fer sobre aquesta llei que, com a mínim, ens haurien de fer reflexionar, que, com a mínim, ens haurien de fer pensar. Pens que aquesta llei, a qui vull donar l'enhorabona per anticipat que avui s'aprovarà per la majoria d'aquest parlament, vostè l'hagi duta endavant, però crec que hem frissat un poc, crec que haguéssim pogut encara fer-hi un poc més de feina per intentar arribar a més acords i per intentar millorar aquesta llei. Però, de totes maneres, dir-li que, malgrat totes les crítiques que li he fet, en aquest cas com a diputat, però també com a batle som, crec que és positiu i per tant li anunciï que votarem a favor de la llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara en contra de les esmenes abans defensades, té la paraula la Sra. Virtudes Marí del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull donar la benvinguda a aquest parlament als consellers competents en aquesta matèria, dels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i que consti en acta l'excusa del conseller de Formentera perquè avui justament tenien plenari, així com de la directora general del Consell de Mallorca, regidor de l'Ajuntament de Palma, regidor de l'Ajuntament de Sant Josep, representant del GOB, professionals preocupats per aquesta matèria.

Realment crec que avui és un gran dia i ho és per molts motius, en primer lloc, perquè acomplim un compromís: en el seu debat d'investidura, el president Bauzá es va comprometre davant aquesta cambra a aprovar durant aquesta legislatura la primera llei del sòl de les Illes Balears, única comunitat autònoma d'Espanya que fins avui no compte amb aquest instrument. Avui el Grup Parlamentari Popular mostra la seva satisfacció perquè donam compliment a aquesta promesa. Governos anteriors no havien tengut èxit amb l'intent, la legislatura passada fins i tot va entrar dins aquest parlament un projecte de llei del Govern del pacte, però mai no s'havia convertit en llei.

Aquesta legislatura des del primer moment el conseller Company va encomanar a la Direcció General d'Ordenació del Territori la redacció del projecte de llei del sòl i exposà al públic el primer esborrany ja fa més d'un any. Per tant, aquesta no és una llei ni un projecte apressat, com se'ns deia fa uns minuts, sinó que és un projecte que ha estat sotmès dues vegades a informació pública, que ha tengut una llarga tramitació, una àmplia participació i fruit de tot això és el resultat que avui se sotmet a la cambra.

És el fruit, per tant, de les propostes del Govern, però també de les aportacions fetes pels ciutadans, per associacions i col·lectius, i fruit també de les aportacions dels Grups Parlamentaris Socialista, del Grup MÉS i dels diputats no adscrits, Sr. Pastor i la Sra. Font, i també del Grup Parlamentari Popular, tots amb les esmenes presentades hem contribuït a enriquir el debat i hem fet que avui se sotmeti a l'aprovació del ple un text millorat, gràcies a aquestes aportacions.

Vull agrair especialment, com ho vaig fer en comissió, la feina feta pel Sr. Carbonero, pel Sr. Boned, del Grup Parlamentari Socialista, pel Sr. Alorda, qui lamentablement avui no ens acompanya, però que hi va participar en una primera fase, pel Sr. Abril del Grup MÉS, per la Sra. Font i pel Sr. Pastor, per les senyores Bosch i Sugrañes del Grup Parlamentari Popular i pel Sr. Rubio. També, en nom de la ponència, permeti'm que agraeixi la col·laboració del director general d'Ordenació del Territori, Sr. Mesquida, qui ha facilitat, entenc jo, molt la nostra feina.

Avui, millor dit, ahir, l'oposició va anunciar el seu vot en contra de la llei, he de dir que ho entenc, no em sorprèn, des del punt de vista de l'estratègia política, però aquestes manifestacions crec que no poden ocultar una realitat que el propi conseller manifestava: tant en ponència com en comissió només hi ha hagut un 25% d'articles, en el cas del PSOE, i un 22% en el cas de MÉS, que han rebut el vot negatiu de la llei; crec que no és un tema menyspreable, ja no parlem de la qualitat de les esmenes, de si són importants o no o de detall les 183 esmenes aprovades, un 40%, parlem de quins articles han tengut vot en contra, és a dir, amb què no estam d'acord. Llavors entrarem en el fons d'aquesta qüestió, però crec que és important destacar-ho per veure realment que per sobre de les paraules avui crec que és un dia de fets i els fets no poden sinó donar-nos a nosaltres satisfacció.

Fins i tot no puc, per altra, que donar les gràcies tant a les manifestacions de la Sra. Font, reconeixent la feina de ponència, com també ho va fer en comissió el Sr. Carbonero; s'ha pogut discutir de tot i s'ha pogut discutir amb amplitud i amb tranquil·litat i crec que això era el que ens pertocava i crec que tots hem estat a l'alçada de les circumstàncies.

I discrep en una qüestió, crec que les aportacions fetes per l'oposició no són en molts de casos qüestions de detall; gràcies a vostès, varem millorar les finalitats de la norma, l'article 3, vertadera columna vertebral de la futura política urbanística; hem millorat els mecanismes de participació i de transparència; hem incrementat les dotacions de zones verdes; hem donat un tractament singular a l'illa de Formentera i hem reforçat la protecció del patrimoni i del paisatge, no creiem que cap d'aquestes siguin qüestions menors.

Avui, fins i tot, introduïrem dues noves transaccions, concretament, als efectes que consti en acta, em referiré, en primer lloc, a l'article 52 i en base a l'esmena RGE núm. 13304, del Grup MÉS, es proposa una transacció a aquest article, que seria afegir, al final del paràgraf número 5, "en els casos d'adaptacions dels plans generals al Pla Territorial Insular i pel que fa a la seva adequació a l'instrument d'ordenació territorial l'informe tindrà caràcter vinculant".

També, referit a l'article 67, es proposa una altra esmena, una altra transacció en base a l'esmena del Grup MÉS, RGE núm. 13505, i que quedaria redactat de la següent manera: es modifica el punt 1, que quedaria així "De conformitat amb l'article 10.2 del Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl, les instal·lacions, construccions i edificacions s'adaptaran en el bàsic a l'ambient en què estiguin situades". I s'hi afegeix un punt 2, que seria: "El Planejament urbanístic, quan defineixi l'ordenació urbanística, haurà de tenir en compte el fixat en el número anterior."

Creo que això dóna resposta a una de les demandes que feia a la seva intervenció el Sr. Carbonero.

També als efectes que quedi corregit un error en el dictamen de ponència i com a conseqüència de l'esmena transaccionada amb la Sra. Font, RGE núm. 13903, a la qual ella ha fet referència, referida al règim específic de l'illa de Formentera, entenem que, amb congruència, s'ha d'afegir, en el paràgraf sisè de l'exposició de motius, la següent frase, després de "potestat reglamentària", hi posaríem una coma i hi afegiríem "amb la singularitat de Formentera on les competències del consell insular abracen també les que li corresponen com a ajuntament."

Disculpin, n'hi ha una darrera, també pel que fa a la disposició transitòria tercera, s'ha arribat a un acord amb el Sr. Pastor, aprovaríem de la seva esmena RGE núm. 13263, el punt c).

Bé..., c) no?

(Remor de veus)

Ah, disculpin, e), d'acord.

Aquestes són les incorporacions que fins al darrer moment hem intentat, i crec que acaben d'arrodonir i de millorar el text que avui sotmetem a votació.

Dit això, crec que no puc sinó discrepar amb una definició bàsica que avui s'ha fet d'aquesta llei, no és una llei antiga, és una llei que suposa un nou model urbanístic. Per què diem això? El Partit Popular aposta en aquesta llei per un canvi de model que vol afavorir la rehabilitació, la regeneració i la renovació urbanes envers nous desenvolupaments. L'urbanisme del segle XXI ha de tenir com a principal repte atendre la conservació, rehabilitació i millora de la ciutat existent, enfront de l'objectiu de creació d'una nova ciutat que va caracteritzar l'urbanisme del segle XX. Aquesta llei segueix el camí obert per la modificació de la Llei del sòl que va fer el Sr. Rajoy, el juny del 2013, i es contraposa al model urbanístic tradicional, expansiu o de creixement en crisi, per la situació econòmica desfavorable actual, optant també per l'existència d'un parc d'habitatges buit, la qual cosa implica que la normativa urbanística ha d'evolucionar cap a un model de sostenibilitat -i així ho manifesta de forma clara l'exposició de motius de la llei-, especialment si es té en compte que un percentatge important dels edificis existents superen els 35 anys d'antiguitat.

Aquest model de sostenibilitat implica que les intervencions urbanístiques han de focalitzar-se sobre teixits urbans existents, la qual cosa suposa, en definitiva, un canvi de paradigma de l'urbanisme; això és, la transició d'un model de creixement a un model de conservació i de millora. Dins aquest marc, els objectius perseguits per aquesta llei són, per tant, potenciar aquesta rehabilitació edificatòria i la regeneració i renovació urbanes i eliminar traves actualment existents i crear mecanismes específics que la facin viable i possible.

En segon lloc, oferir un marc normatiu idoni per permetre la reconversió i reactivació del sector de la construcció trobant nous àmbits d'actuació en la rehabilitació edificatòria i en la regeneració i renovació urbanes.

I en tercer lloc, fomentar la qualitat, la sostenibilitat i la competitivitat tant a l'edificació com en el sòl -ho demanava el Sr. Pastor fa uns moments-, i apropar el nostre marc normatiu al marc europeu.

Per assolir aquests objectius la llei afavoreix la intervenció dins el sòl urbà dins els pobles i ciutats enfront dels nous creixements, de les noves urbanitzacions, i exigeix al planificador que garanteixi la viabilitat econòmica de les actuacions que preveu en el seu planejament, perquè passin de ser somnis que mai no es realitzen a vertaders compromisos de futur amb la ciutadania. Per això, entre d'altres mesures, s'estableix que no computaran a efectes de creixement les actuacions en sòl urbà, per això es regulen les actuacions urbanístiques de manera que es prioritzin per part dels promotors els projectes dins la ciutat envers el desenvolupament dels sòls urbanitzables.

Vostès ens proposen tornar a la Llei del sòl del 2008, anterior a aquesta reforma, volen tractar de la mateixa manera el sòl urbà i urbanitzable, nosaltres entenem que això és l'antic i això és el que no ha funcionat i per això no podem estar-hi d'acord.

Igual que no trobam que sigui una garantia per resoldre el problema de l'accés a l'habitatge dels ciutadans posar percentatges per a tots els ajuntaments d'una manera homogènia i sense motivació. Entenem que l'habitatge necessita..., l'establiment de percentatges d'habitatge de protecció oficial necessita de justificació. El Sr. Carbonero em deia que no estava d'acord amb les excepcions que posàvem a la nostra llei, i quina casualitat, són les mateixes que posaven vostès quan governaven a la Llei 8/2010; jo entenc que quan un és a l'oposició o quan un govern tal vegada ho veu d'una altra manera, però és que són exactament les mateixes.

I a més, aquesta és una llei respectuosa amb les competències dels consells insulars, aquest és el motiu pel qual moltes de les esmenes del Grup MÉS no s'han acceptat, no hem volgut que fos una llei reglamentista, que entràssim en el detall, crec que la nostra comunitat autònoma té un repartiment competencial que ens dóna a tots un marc en el qual moure'ns i, per tant, nosaltres entenem que al Govern i al Parlament els competeix la legislació, l'estructura legislativa i que cada consell, és a dir, cada illa ha de reglamentar en el marc de les seves competències. Igualment que tampoc no hem volgut entrar en lleis sectorials, perquè entenem que han de ser aquestes que, d'una manera més profunda, tractin temes com patrimoni, paisatge o medi ambient.

Així mateix, aquesta llei enforteix les competències dels ajuntaments i agilita de manera clara la tramitació de llicències.

Vaig intentant concentrar perquè el temps passa ràpid i aquesta llei, per important i àmplia, és difícil d'explicar-la tota. Però, com que tots vostès s'han centrat en una qüestió, m'hi vull centrar jo també, i m'hi vull centrar..., he de dir que probablement és l'únic que em sap greu que no hagi passat ni en ponència ni en comissió, vostès el principal retret que ens fan és com resollem els problemes del passat, perquè del futur n'han parlat poc, han parlat del passat, de què fem amb el que va amnistiar aquell batle o aquell conseller competent que en el seu moment no va obrir l'oportú expedient d'infracció urbanística i va imposar la corresponent sanció; què fem amb tot allò que han passat vuit, deu, vint, trenta anys i està fora d'ordenació i no passa res, i no caurà, i tots ho sabem que no caurà.

Avui ens diuen que no estan d'acord amb el que nosaltres proposam i l'únic que lament és que ni avui, ni en comissió, ni en ponència, ni amb esmenes hagin proposat ni una sola alternativa, és que d'aquest tema no n'hem pogut discutir perquè no han proposat una altra solució alternativa.

(Remor de veus)

La seva esmena és de supressió, és a dir, continuem sense fer res, i aquí en duim molts anys. Si vostès tenen una idea millor, han perdut, i això sí que és veritat, vostès han perdut una gran oportunitat de posar damunt la taula una altra manera de resoldre el problema. Nosaltres en l'únic que no podem estar d'acord és amb no fer res, i de veritat que ens hagués agradat que haguessin proposat alternatives, i l'alternativa no és la supressió, la supressió és no fer res.

I a més, aquí ens passa igual que amb altres coses, no es veu igual quan es governa que quan s'és a l'oposició, independentment de qui governa això preocupa i prova d'això és que el propi Consell de Formentera, a la Comissió de Política Territorial, va demanar que prenguessin mesures referides a la legalització; és lògic, perquè és un problema que tenen damunt la taula, i que la nostra qualitat de paisatge depèn també del que fem amb tot allò que és il·legal. I que pot ser injust, no els ho discutiré, si tots podem tenir la nostra opinió al respecte, però és que la situació és la que és i la realitat és molt caparruda i per tant el que hem de fer és donar solucions. Lamentablement no els hi hem trobat i crec que això, a mi almenys, és l'únic que em falta de la seva col·laboració i participació.

I ja per acabar, només destacar dues coses més: una, aquesta llei millora la transparència a l'urbanisme. Jo crec que per molts motius avui la tecnologia ens permet que tothom pugui saber què ha de fer, què pot fer, on ho pot fer, què fa el seu municipi, què fa el seu vesí, i això és una eina bàsica per a la participació democràtica, des de la informació és possible la participació. I també pensam que això, a part de millorar el desenvolupament de les ciutats, el seu disseny i el control de les administracions, farà que es millori la disciplina urbanística.

El problema de la disciplina urbanística, Sr. Pastor, no és si una llei és bona o dolenta, és qui l'aplica, ni més ni manco. Les lleis poden ser..., aquí ens pot sortir una llei bona, acceptable, però si després no tenim la voluntat d'aplicar-la tendrem un mateix problema.

Però aquesta és la gran diferència en temes de disciplina, entre moltes altres, però jo vull destacar aquesta perquè no es pot produir el que ha passat en el passat en el futur, i jo destacaria dues coses: una, la consciència ciutadana, crec que l'escenari de 1990 no té res a veure amb l'escenari d'avui; i, dues, qui no compleixi les ordres de demolició tindrà multes coercitives, per tant no podran produir-se les situacions que tots coneixem, tots els colors polítics de tots els ajuntaments de tots els consells insulars coneixen el problema, i ningú no l'ha resolt.

Només vull destacar tres coses més. Nosaltres no pensam que això sigui una oportunitat perduda, al contrari, estam molt satisfets que avui aprovem aquesta llei. Hem tengut oportunitat tots durant més d'un any i mig de fer les seves aportacions; deim amb satisfacció que n'hem pogut admetre moltes, per tant creim que avui estam iniciant un camí que estic segura que és del sentit comú, Sr. Abril, perquè només el remet a l'hemeroteca i al que deien vostès quan es varen aprovar totes les lleis que des de 1984 vostè ha citat, per cert, totes elles aprovades pel Partit Popular; no estaven d'acord amb cap. Estic segura que el sentit comú a l'oposició, com ha passat amb

aquestes lleis, que el temps les ha fetes bones, també farà el temps bona la Llei del sòl que avui sotmetem a l'aprovació de la cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Jaume Carbonero, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Marí, repetesc -no és que se m'hagi oblidat, esperava fer-ho ara- les paraules que vaig pronunciar en comissió, que va pronunciar el nostre grup, d'agraïment al tarannà amb què hem tengut la discussió d'aquesta llei. I miri, és vera que hi ha hagut tota una sèrie d'esmenes que s'han acceptat, i també és vera que la gran majoria d'elles són esmenes que milloren el text, la redacció del text, però no s'entra a canviar el fons, el contingut de molts d'articles, i aquestes esmenes transaccionades que vostè ha explicat avui aquí, hi ha hagut un canvi; eren esmenes nostres, vostè ha dit que eren esmenes de MÉS, eren esmenes nostres, i amb aquestes esmenes vostès accepten canviar el seu articulat, el text del seu article, però no recullen l'esmena, el sentit de l'esmena no el recullen, i per tant millora una mica la redacció però no hi ha un canvi en el sentit que nosaltres havíem demanat.

Però, bé, nosaltres és vera que hem anat a aquesta ponència i a la comissió per intentar, fins i tot a la comissió, fins i tot avui, ara mateix, fa una estona, intentar que el text com a mínim fos un text millor des del nostre punt de vista, i entenem que n'hi hagi de diferents.

Però, la veritat, el que jo no acab d'entendre és que per justificar l'amnistia de sòl rústic vostè demani aquí on són les alternatives de l'oposició. Nosaltres som a l'oposició, Sra. Marí, no és una sort però som a l'oposició. La llei l'han feta vostès, vostès són els responsables del que diu la llei i també del que deixa de dir, dels grans buits que té. Només faltaria que per haver donat una aportació via esmenes i via feina en ponència i en comissió ara resultàs que nosaltres havíem d'aportar alternatives perquè, si no, no queda més remei que aplicar una amnistia pura i dura. Això no ho podem acceptar. De totes maneres si vol, quan tengui temps, llegeixi el Decret 2/2012 de la Junta d'Andalusia i veurà com es pot resoldre un tema d'aquests sense haver d'acudir a les mesures que vostès han fet.

Vostè diu urbanisme del segle XXI, urbanisme del segle XXI. Què?, parcel·lacions il·legals?, camps qui pugui?, aquest és l'urbanisme del segle XXI? Falsos urbans que vostè, com a gran aportació, diu que no computaran com a creixement. És a dir, que el creixement que tendrem a partir d'ara lògicament no serà a les urbanitzacions perquè, urbanitzacions, no en fa ningú des de fa una sèrie d'anys, però hi ha urbans que no estan urbanitzats, i vostè diu que, bé, aquests s'urbanitzaran però no computaran com a creixement. Gran aportació i del segle XXI. Alerta!, perquè les directrius d'ordenació territorial a l'article 33 estipulen que el creixement a Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera serà de 10, 12 i 10%, i a partir d'aquí els plans territorials distribueixen aquest creixement per municipis. Ara resulta que la urbanització dels falsos urbans no computa com a creixement i vostè ho du aquí com un gran mèrit del segle XXI, en definitiva el que és una rebaixa importantíssima en relació amb un concepte tan clar com és urbanitzar. Si els terrenys no estan urbanitzats i s'han d'urbanitzar això, Sra. Marí, aquí i a qualsevol lloc això és creixement.

I també són del segle XXI les urbanitzacions sense clavegueram, resulta que això també és una millora importantíssima respecte a l'obligatorietat que hi havia que totes les urbanitzacions, fossin del que fossin, per poder constituir solars tenguessin tots els serveis a peu de parcel·la.

I jo voldria dir, ja per acabar, que tenim la llei; no completa, vostè ha dit per primera vegada...; bé, per primera vegada una part, una part, i per aquesta part enhorabona. Però hi havia en aquesta comunitat molts de problemes, que semblava que aquests problemes tenien diferida la seva solució al fet que s'aprovà la Llei del sòl, i quantes vegades no hem sentit aquí, fins i tot a exposició de motius de lleis singulars, que es deia que, com que no tenim una llei del sòl, al Govern no li queda més remei que intervenir, fer una llei singular, fer un decret llei, etc., etc. Ara ja tenim la Llei del sòl, i jo els deman: a partir d'ara què?; no hi haurà més lleis singulars? Podem estar tranquils amb aquesta història del Sr. Matutes d'Eivissa?, podem estar tranquils? Ara ell també anirà per la Llei del sòl, com tothom?, o no? O tendrem la Llei del sòl, com dèiem, però també tendrem a partir d'ara incorporacions al teixit urbà per una altra via?, per la via de darrere, per la via de les lleis singulars de segons qui?

Què passarà amb la Llei agrària, Sr. Conseller?, què passarà amb la Llei agrària? Sí, amb bones, però el que s'està dient realment poc té a veure amb l'agricultura i, com ja li he dit, té molt a veure amb l'urbanisme, molt. En parlarem, en parlarem.

I per acabar els vull dir que fa una sèrie de dies, una setmana, vaig anar a una conferència a la universitat, i un professor de la universitat va dir -professor misser de la universitat- va dir que ell tenia coneixement que el Govern estava redactant una llei granera per resoldre tota una sèrie de problemàtiques que no estaven ajustades als seus desitjos, al seu programa, i entre altres coses va dir que es derogarien segons quins articles de la Llei d'espais naturals. Jo vaig quedar astorat, vaig quedar astorat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Carbonero ha d'acabar ja.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Estic acabant. Els demanaria que en relació amb aquests temes, amb el que passarà a partir que s'aprovi aquesta llei, siguin lleis singulars, sigui sòl rústic, siguin espais naturals, que tinguin en compte que tot l'esforç que ha fet tota la societat fins ara per protegir determinats espais, això no ho deixin de banda perquè realment no ens ho mereixem.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts màxim.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, parlaré des d'aquí. Jo crec que si hi ha una paraula que el Grup Popular i el Govern utilitzen de forma tan gratuïta com és el tema del consens és la de sostenibilitat. De fet ja els vaig dir en comissió que ens estranya que no hagin posat a aquest projecte de llei, d'aquí a pocs minuts llei, llei d'ordenació i ús sostenible del sòl, ja que hi eren, perquè a més no se n'amaguen, a l'hora de dir que quasi quasi és la llei més verda que s'ha aprovat mai en la història de les Illes Balears.

Però bé, per favor, insistesc, no tornin a utilitzar aquest argument, Sra. Marí, que el 22%..., només estam en un 22% en desacord en funció d'aquesta lectura maniquea dels nombres que fan en relació amb les esmenes que ha presentat el nostre grup parlamentari; i tampoc no ens diguin que no hem presentat..., que no hem fet la feina, perquè la llei l'han impulsada vostès, vostès són els que han de tenir la iniciativa. Nosaltres els vàrem dir que estàvem disposats a agafar el bou per les banyes i, bé, tenim un problema amb el passat, amb totes les edificacions que hi ha a sòl rústic, no s'ha aplicat la disciplina urbanística. Què feim? En allò que no estam d'acord és a no fer distincions, això ja els ho hem dit i els ho hem reiterat.

Que no hem fet la feina perquè hem presentat una esmena de supressió de la disposició transitòria desena? Bé, ja li faré una pregunta per escrit, encara que hagi quedat aprovada la llei, del que li han contestat a l'Associació de tècnics d'urbanisme sobre aquest tema, que li varen dir que per aquí no podia anar la cosa. Què els han contestat? Si no ens ho contesten a nosaltres almanco diguin-me què els han respost.

Ens hagués agradat que aquesta llei hagués estat realment un codi urbanístic que acabàs amb l'urbanisme a la carta; evidentment que servís per planificar, per ordenar el territori, però sobretot per acabar amb aquest mal quasi quasi endèmic, però no hi ha res endèmic, tot és producte de l'acció humana, en aquest cas, de l'urbanisme a la carta, que tant de mal ha fet a aquesta terra.

No val -els ho he dit- això de legalitzar sense distincions. És en això que estam nosaltres en desacord, perquè això és el passat, i això és, a morts del passat com Muleta, tornar-los reviu; això és el passat, i aquesta manera d'afrontar el passat, que l'hem d'afrontar i hem d'agafar el bou per les banyes, a nosaltres no ens agrada, no ens agrada, sobretot quan hi ha molts de fons voltor d'aquests que sobrevolen les nostres illes, que són un altre bum que amenaça el territori amb noves formes d'especulació.

I també hi ha el futur, i li he posat un parell d'exemples: el projecte d'en Grande a Can Picafort, el projecte del rector -*con la Iglesia hemos topado*- del rector de Portals... Què hi fa la Llei del sòl amb això? Idò res, i aquí ja tenim la pregunta de la Sra. Marí, el passat i el futur; idò cap dels dos no ens agrada, de com afrontar aquesta qüestió.

De fet un poc la sensació, sense haver de ser un expert en urbanisme, que no ho som però m'he hagut de reciclar per a aquesta llei, els ho puc assegurar, quan un agafa el text de la llei comença a veure articulat i tota l'estructura de la llei, arriba a les disposicions i et quedes amb la sensació, que crec que s'hi queda qualsevol persona, que tot el que s'ordena, es reglamenta a l'articulat, arribes a les disposicions i t'ho carregues tot; agafes una destrat, pam, pam, pam, pam, i tota la feina bona tècnica i tal que s'havia fet a l'articulat, més enllà de les discrepàncies que en aquest cas per ventura sí que poden ser puntuals, es mor, la mates amb aquesta qüestió.

He de dir també, perquè abans no he tengut temps, que una de les grans assignatures pendents que ha quedat al nostre parer és el tema de la participació. Hem tengut en comissió i en ponència un debat quasi teològic que en temes urbanístics qualsevol persona és interessada amb diferents interpretacions, però no ens han arribat..., ens han acceptat coses, consultar la documentació per internet i tal, però coses tan de sentit comú com que els regidors i les regidores tinguin accés a la documentació relativa a llicències, tot això ja ha estat més complicat, i obrir el tema de la participació ciutadana en matèria d'urbanisme, en matèria d'ordenació del territori, convertir-ho en una matèria per a no experts, cosa que he reclamat també a altres instàncies, com a Hisenda quan hem tengut el debat de pressuposts, continua essent, pens, una assignatura pendent i necessària d'afrontar, perquè el que ens jugam en matèria territorial, amb el que significa el territori més enllà d'un tros de terra per especular, és molt, i tothom hi hauria de tenir qualque cosa a dir perquè és una cosa que acaba condicionant les nostres vides.

I per acabar reiter allò que els he dit en la meva primera intervenció: que és una llàstima que no hi hagi hagut consens, i dic consens de veres, en majúscules, no això d'aquest invent de percentatge i de càlculs malèvols que s'estan inventant, perquè en un tema tan sensible per a les Illes Balears com és el territori, com passa també amb els temes d'educació, que tampoc no ens entenem ni d'enfora, s'hauria de menester consens. Si l'haguessin tengut així, si hi hagués hagut aquest consens de veres, no de percentatges, segurament haguéssim tengut una llei del sòl per a molts d'anys, però ara ja no serà així.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula la Sra. Margalida Font, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer, Sra. Marí, sí, segurament el Consell Insular de Formentera li va dir que hi havia un problema, jo mateixa ho he reconegut a la meva primera intervenció, però el que no crec, i de debò els ho dic, no crec que la solució sigui la que vostès proposen d'amnistiar les il·legalitats amb aquesta llei.

Dit això, les esmenes que s'han presentat per aquesta diputada en nom de la coalició que represent s'han formulat amb un objectiu clar: d'aconseguir, primer, redactar entre tots una norma, una llei que és importantíssima per a la nostra comunitat; i, amb una altra idea, unes per millorar el text i per aclarir competències, i d'altres presentades per directament suprimir tot un seguit d'aspectes desenvolupistes i desreguladors i que permetran a partir de l'aprovació d'aquesta llei que sigui més econòmic urbanitzar, a més que es puguin classificar com a urbans espais que fins ara no ho eren; i torn a insistir en un aspecte que em sembla una barbaritat: l'amnistia a les infraccions urbanístiques en sòl rústic.

He intentat a la meva primera intervenció fer un repàs general d'aquest projecte de llei, que avui sortirà sens dubte aprovat pels vots favorables del grup parlamentari que dona suport al Govern i amb el suport que el Sr. Pastor ja l'ha manifestat. Ho farà amb la incorporació de diverses esmenes presentades pel conjunt de l'oposició, però també és cert que, tal com s'aprovarà, aquest projecte de llei, segons la nostra opinió, afavorirà més el creixement, la mercantilització del sòl rústic i la rebaixa dels estàndards de sostenibilitat i de qualitat de vida.

Com he manifestat, deixa la porta oberta a la legalització de construccions que incompleixen la normativa urbanística. Aquesta norma s'oblida d'una regla elemental i fonamental de disciplina urbanística, i que fixa i disposa que ningú no pot obtenir beneficis d'una infracció urbanística, i que de forma clara aquesta llei no complirà, ja que és evident que els propietaris que han realitzat obres il·legals podran legalitzar-les en un termini crec que era de tres anys.

Aquest són punts de la llei, entre altres, que necessitaven d'un gran debat, de diàleg, d'un gran consens que vull recordar que vostès havien promès, havien promès una llei del sòl consensuada, crec recordar que fins i tot deien que aquesta llei no l'havia d'elaborar només el Govern sinó el Parlament.

La primera que vàrem trobar amb aquest tema va ser via decret: dispensar les urbanitzacions clandestines dels serveis bàsics, i facilitar la construcció en sòl rústic i eliminant avaluacions d'impacte ambiental; i la segona amb aquesta llei, on les nostres illes estaran pitjor que fins ara perquè tindran més sòl urbà classificat, més sòl urbanitzable, menys serveis, menys habitatges de protecció oficial i menys control per part dels organismes competents en matèria d'urbanisme.

Aquesta norma que s'aprovarà en uns minuts és la primera amb la qual comptarà la nostra comunitat en aquest tema, i ens preocupa que incompleixi o que no s'ajusti a la regulació estatal bàsica, ja que incorpora com a sòl urbà parcel·les en rústic sense complir amb la premissa que sempre ha d'estar acompanyada d'un procediment legal. Aquesta llei es fa precisament per regular les parcel·les il·legals, i aquest punt de la llei, per tant, crea al nostre parer inseguretats jurídiques.

I per anar acabant, aquesta és una llei que naixerà coixa per la falta d'ordenació del sòl rústic de les Illes Balears, l'ús residencial del qual continua creixent malgrat la crisi, i naixerà sense un necessari consens en aquest tipus de norma. Vostès han modificat la disposició transitòria desena, que és la que regula la legalització dels habitatges construïts de manera irregular, i que segons les seves pròpies estimacions poden afectar uns 30.000 edificis de totes les illes. Vostès, amb aquesta modificació, han cercat un consens, sí, però només el consens amb els batles del Partit Popular, deixant de banda les aportacions de la resta de representació parlamentària.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font.

(Alguns aplaudiments)

En torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Dues premisses, Sra. Marí, no em digui que no he parlat de futur, jo crec que en la meua intervenció he parlat de futur i ara li tornaré a parlar, després jo crec que justificar que l'important no és que la llei sigui bona sinó que qui l'apliqui, idè, ho faci bé, jo crec que no dóna molta credibilitat a aquest parlament. Per tant, no puc estar d'acord amb vostè.

Però per concloure, després de la lectura de la proposta legislativa amb relació al projecte de llei d'ordenació i ús del sòl, entenc la mateixa, i ho torn a repetir, com una oportunitat perduda per reflexionar i per regular tot un seguit d'aspectes que a l'activitat urbanística actual no funcionen i que no tenen resposta en el document de proposta, es tracta, jo diria, en definitiva, i com he apuntat anteriorment, d'una oportunitat perduda.

El document insereix una peça normativa dins el mateix sistema regulador de l'activitat sense que no s'hagi plantejat quin és el millor sistema per al futur, li parl de futur, de la comunitat autònoma. Possiblement s'hagin realitzat, amb relació a aquest tema, seminaris, reunions, ponències o no, però el cert és que el debat sobre el sistema regulador de l'activitat urbanística futura que desitgem o la participació ciutadana, dins aquest debat que reclama la mateixa proposta de llei, no l'he vist. I, a més, intuec que no el veuré ni a curt ni a llarg termini, perquè es fa necessari que els operadors urbanístics actuals, funcionaris, empresa privada, polítics, ciutadans s'adonin de la seva necessitat i de les seves potencials virtuts envers l'apedaçament, en aquest cas, de la normativa vigent.

Aspectes del passat, com les tuteles dels consells insulars sobre el planejament municipal, la seva possibilitat de subrogació, de suspensió de planejament municipal, són mecanismes impositors que provenen de la jerarquització excessiva del planejament sense plantejar, per exemple, prèviament aspectes com: es pot centralitzar en un únic organisme les aprovacions de tots els aspectes que afecten el planejament general? Faig una reflexió. Ara regulam, en aquesta llei, plans generals sense el debat previ de les directrius d'ordenació territorial o dels plans territorials. Començam a l'inrevés o no?

Tota aquesta complexitat mereixia una reflexió més profunda per part del Govern perquè certament ningú no es troba a gust amb el sistema urbanístic actual. Amb això jo crec que tots estam d'acord, amb això sí que estam d'acord. Sobretot no garanteix bon resultat, només garanteix molt de temps per tramitar i naturalment, faltaria més, legalitat.

Jo diria que, en definitiva, ens trobam encara enquistats en la proposta reguladora de l'urbanisme de finals dels anys setanta i començament dels vuitanta, sense aprendre, que és el més greu, res del que ha succeït en el període de transició fins a l'actualitat. Ens trobam encara amb l'urbanisme de l'estàndard, aquell que si tens tants de metres de sòl compleixes la norma. No ens plantejam si l'estàndard funciona, si és vigent, si és oportú regular-lo per llei, si és millor la qualitat i no la quantitat, el que feim és santificar la quantitat i punt, no parlam de qualitat.

Fomentar aspectes com la flexibilitat en contra de la rigidesa en l'ordenació de les ciutats, recuperant els criteris i les directrius i eliminant normes reguladores concretes, potenciar el model sostenible participat per la ciutadania i les diferents administracions que intervenen i plantejar nous sistemes de tramitació que perfeccionin els anteriors punts haurien de ser aspectes que es vessin en la proposta de llei. A la vista del que he llegit, poca cosa cal visualitzar al respecte que s'ha regulat des de la rigidesa, des de la jerarquia administrativa i de molt poc interès en la regulació de la participació ciutadana.

Parlem de futur. Aquesta llei serà desenvolupada a nivell reglamentari per quatre consells insulars. Tant costa veure que no pot ser que una mateixa llei tenguí quatre reglaments diferents? Tant costa veure que aquests reglaments podran regular coses o procediments que seran diferents per a cada una de les quatre illes? És realment això necessari? Va això mateix a favor de la seguretat jurídica? Pot ser sí, jo li deman una reflexió.

Tant costa veure que de res serveix tenir un gran model territorial si no desenvolupam els planejaments generals? Jo diria que cal fomentar que aquests es redactin i es tramitin i per això es fa necessària la flexibilitat normativa perquè puguin adaptar-se a aquesta realitat o a les realitats locals. Fomentar la coordinació administrativa en la redacció del planejament general també és un aspecte primordial que cal posar sobre la taula, i aquesta és la funció bàsica que han de liderar els consells insulars.

En definitiva, des de la meua experiència en l'administració local, els diferents operadors urbanístics, arquitectes, enginyers, col·lectius empresarials, constructors, promotors, sempre m'havien fet arribar que el sistema urbanístic no funciona, que cal canviar-lo, i la proposta no ho fa, més aviat diria que el manté. Però és això el que realment volem, que continuem igual? Ens conformam amb aquesta proposta legislativa? Tornam a validar el que sembla acceptat per tots que no funciona? Tenim tanta por al canvi?

Això sí, i ara ja per acabar, aquesta llei, jo diria que és el més greu, neix sense pactes territorials previs, la qual cosa significa que es troba destinada a ser modificada constantment pels futurs governs de la comunitat autònoma. Futures lleis de mesures urgents en matèria urbanística i d'ordenació territorial es visualitzen, sota el meu punt de vista, en un horitzó molt proper, i això, creguin-me, aquesta inseguretat no és bona per a l'activitat urbanística que jo desig.

Segurament vaig equivocat, però simplement des d'aquesta tribuna he volgut fer una reflexió perquè crec que el moment d'avui, el moment actual, és molt important, aprovar una llei del sòl després de tant de temps pens, sota la meua modesta opinió, requeria més consens i més temps.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Virtudes Marí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tots vostès ens han demanat reflexió, jo crec que després de dos anys de reflexió l'obligació de qualsevol govern i l'obligació del grup parlamentari que dona suport al Govern és aprovar una llei. Més temps no crec que hagués suposat més acord, tal vegada sí, però jo crec que allò que no hem fet en dos

anys no fariem en dos anys i mig ni ho fariem en tres ni ho fariem en quatre.

Jo entenc que quan un és a l'oposició és realment difícil reconèixer que en un tema tan important com aquest, i que ha estat bandera especialment de l'esquerra durant anys i anys, costa acceptar que qui és capaç d'aprovar una llei finalment sigui el Partit Popular, jo això ho entenc, ho respect i, sincerament, no ho puc compartir i crec que aquí els ha faltat alçada de mires, però és la meua opinió.

I com que no vull que quedi l'ombra de dubte de com realment ha anat la tramitació i les votacions en aquesta llei, permeti'm que els digui que nosaltres no feim res rar amb els números, nosaltres hem agafat el resultat de les seves votacions, ja no parlem d'esmenes, de les votacions als articles en ponència i en comissió i, mirin, en el cas del Partit Socialista, en ponència, 19% que sí, 25% que no, 56% d'abstenció. És una llei que corregiran l'endemà d'entrar? Ho vull veure, no perquè ho vegi perquè seguirem governant, però... llavors en comissió canviaren perquè degueren pensar que la part blava no els agradava i el que eren sí es varen convertir en un 74% d'abstenció. Bé, està bé, estratègicament ho entenem.

En el cas de MÉS, que mai del món, Sr. Abril, en el cas de MÉS, si vostè ha entès que he dit que no ha treballat per descomptat ho retir, el Grup MÉS ha fet una gran feina, ho va fer el Sr. Alorda i li reconec el seu esforç per a un tema tan complex com aquest posar-se a fer feina des del primer moment en ponència i en comissió, és molt d'agrair l'esforç que ha fet. La votació de MÉS en ponència, un 39% de sí als articles, un 22% de no i un 39% d'abstenció. I això és una llei pèssima, bé. Llavors varen fer igual que el PSOE, el sí el varen convertir en abstenció i va sortir un 80% d'abstenció. Bé, d'acord.

(Remor de veus)

Idò, això són els números, avui podem venir aquí i cada un jugar el seu paper, però crec que precisament perquè ens hem passat dos anys...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

... reflexionant, escoltant, incorporant qüestions evidentment amb desacords, que no pot ser d'una altra manera, si no aquí no hi hauria diferents forces polítiques, n'hi hauria una i això crec que no ens ha de preocupar. El que nosaltres no podíem fer era seguir reflexionant, com és el costum que té l'esquerra sempre que governa, i no prendre decisions. Nosaltres presentam un projecte de llei a aprovació d'aquesta cambra i encara que no els agradi que ho digui, crec que té bastant, bastant, com a mínim, d'abstenció. Si l'abstenció per a vostès no és consens li direm abstenció, almenys no oposició. I això sí que, per descomptat, no em poden dir que sigui radicalment cert.

(Remor de veus)

No es posin nerviosos, però si ho han fet molt bé, ho fan fet, molt bé.

Eh... ja per acabar, només dir tres coses més, una, Sr. Carbonero, sí que és l'urbanisme del segle XXI, crec que no m'ha entès, l'article 29 d'aquesta llei, igual que no hem aconseguit que entengui el canvi que ha introduït la llei de 2013 amb els temes de com funciona l'actuació urbanística crec que tampoc no ha entès aquest article, no parlam del creixement dels falsos urbans, parlam que volem que en el futur les actuacions, és a dir, esbucar una part de la ciutat o reconvertir una part de la ciutat, és a dir, fer unitats d'actuació, sigui això que es faci, no parl dels falsos urbans, parl d'actuacions dins d'urbà estricte, i entenem que aquestes actuacions dins urbà estricte no han de computar perquè si no ningú no les farà i vostès ho saben, i l'experiència és aquesta. I ho saben.

En fi, acabaré només dient dues coses: primera, gràcies, jo no sé si volen que les ho doni o no, però el Grup Parlamentari Popular vol agrair la feina i les aportacions fetes per tots els grups de l'oposició. Gràcies al Sr. Pastor per donar suport a aquesta llei i esperam, com ha passat amb totes quantes altres lleis han estat polèmiques en el seu moment, però han acabat funcionant i han acabat governant uns partits i els altres, Directrius d'Ordenació del Territori, Llei del sòl rústic, Llei d'espais naturals, totes varen sortir amb el seu vot en contra, en tots els casos vostès han governat amb elles. Estam segurs que també governaran amb aquesta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam les votacions. Abans de la votació de les esmenes, començaríem amb la votació de les transaccions. La primera és a les esmenes 13304, del Grup Parlamentari MÉS, a l'article 52 i a la 13505, del Grup Parlamentari MÉS, a l'article 67, les quals esmenes s'entenen retirades. Començam les votacions. Votam ara les transaccions de dues esmenes, d'acord? Començam.

Queden aprovades per 37 vots a favor i 19 en contra.

Ara votarem també una transacció a l'esmena 13263, del Sr. Pastor, únicament al punt e), d'acord? Punt e), començam la votació. Votam.

Queda aprovada per assentiment, per 56 vots a favor.

Ara la incorporació del paràgraf sisè de l'exposició de motius de la referència de l'esmena 13093, referida a Formentera en els termes esmentats pel que fa... pel que es pugui, no sé si es pot considerar aprovada per assentiment o s'ha de votar? Es pot considerar aprovada per assentiment? D'acord, idè aquesta es considera aprovada per assentiment.

Per tant, ara, passam a la votació de les esmenes. En primer lloc, si no es demana votació separada, farem votació conjunta de les esmenes RGE núm. 13239, 13240 i 13251/13, del Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra, 20 a favor i 5 abstencions.

A continuació, si no es demana votació separada, farem la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 13242, 243, 245, 246, 247, 248, 249, 254, 255, 257, 259, 260, 262, votació de la resta d'esmenes 13263 i 13264/13, del Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Començam la votació.

Queden rebutjades per 55 vots en contra i 1 a favor.

Seguidament, votació de l'esmena RGE núm. 13241/13, del Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Passam a la votació.

Queda rebutjada per 54 vots en contra, 1 a favor i 1 abstenció.

A continuació votació de l'esmena RGE núm. 13261/13, del Sr. Antoni Pastor i Cabrer.

Queda rebutjada per 35 vots en contra, 19 abstencions i 1 vot a favor.

Finalment, si no es demana votació separada, farem la votació de la resta de les esmenes que es mantenen del Grup Parlamentari Socialista, pel Grup Parlamentari MÉS i per la diputada no adscrita Sra. Margalida Font al projecte de llei. D'acord? Començam la votació.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

A continuació passarem a la votació de l'articulat del projecte del llei. En primer lloc, si no es demana votació separada, farem votació conjunta dels articles 24, 25, 26, 29, 30, 32, 41, 41bis, 51, 56, 60, 62, 67, 108, 109, 116, 118, 136, 138, 140, 145, 156, 163, 166, 178 i 188, de les disposicions addicionals primera, cinquena, sisena, vuitena i novena; de les disposicions transitòries tercera, quarta, setena, vuitena i desena, i de la disposició derogatòria única. Passam a la votació.

Queden aprovats per 32 vots a favor i 24 en contra.

En segon lloc, si no es demana votació separada, farem votació conjunta dels articles 1, 13, 16, 35, 36, 40, 42, 49, 53, 82, 86, 95, 99, 100, 104, 135 i 176, de la disposició transitòria segona i de la disposició final segona. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 32 vots a favor, 19 en contra i 5 abstencions.

En tercer lloc, si no es demana votació separada, farem votació conjunta dels articles 27, 28, 52, 65, 117 i 144 i de l'exposició de motius. Començam la votació.

Queden aprovats per 32 vots a favor i 24 en contra.

Finalment, si no es demana votació separada, votàrem la resta d'articles, denominacions de títols, capítols i seccions i la resta de disposicions addicionals transitòries i finals. Començam la votació.

Queden aprovats per 32 vots a favor, 19 en contra i 5 abstencions.

Just queda dir que es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal de què la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. I aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei d'ordenació i ús del sòl.

(Aplaudiments)

IV. Moció RGE núm. 2034/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern i concertació social, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5523/12.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 2034/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern i concertació social, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5523/12.

Quan estigui preparada podrà intervenir en nom del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Joana Barceló, per un temps de deu minuts. Quan vostè vulgui.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Mantenim i pujam a aquesta tribuna per parlar de política d'ocupació, després d'una interpel·lació, d'un debat entorn a la defensa del concepte de l'actitud, de l'activitat, de la concertació quan parlem de política laboral. Una concertació, com vam intentar explicar, des dels governs autonòmics, dins l'àmbit de les competències autonòmiques, allà on gairebé totes les comunitats autònomes havien exercitat, en aquests moments difícils econòmics i laborals, aquesta capacitat, voluntat de l'activitat de la concertació.

Per tant, no podem fer altra cosa que pujar aquí en aquesta tribuna, amb la voluntat d'acord. Però immediatament hem d'assenyalar que malgrat aquesta voluntat d'acord, no podem amagar un sentiment de desconfiança que ens envaeix quan parlem de la política del Govern balear en matèria laboral. Aquí, en aquest àmbit no tenim, o no hem trobat un vicepresident del Govern que abandera, i avui l'hem sentit ben fort, allò de què de manera contundent i clar complirem el programa electoral. En el programa electoral hi ha àmbits que són un poc més foscos i un poc més difícils, però també són més importants que mai,

evidentment, complir justament en aquests casos amb la gent que més dificultats tenen, complir aquest programa electoral.

Per tant, voluntat d'acord, però també repetesc, un sentiment de desconfiança per un fet cert, perquè dins l'àmbit política de la matèria laboral que ens ocupa i que és el que més preocupa als ciutadans de les nostres illes, ben segur els incompliments són els que marquen la pauta de la realitat que vivim. Incompliments d'acords parlamentaris i són molts. El primer acord l'aconsegüem dia 1 de juny del 2012, un acord fonamentat en 7 punts i que s'han incomplert. Un segon acord, de dia 27 de novembre del 2012, en aquest cas una proposta del mateix Partit Popular, en el debat de l'estat de la comunitat, i també s'incompleix, instàvem el Govern de les Illes Balears a dissenyar un Pla d'ocupació juvenil per fer front a un dels problemes principals de la nostra societat, l'atur juvenil. Una proposta que va tenir el suport de tots els grups polítics, però que el Govern no ho ha complert, després, imaginin que érem al 2012, ha passat tot el 13, som a principis del 14. I el darrer acord, entre d'altres, només feia referència a acords de plenari, no a acords de comissió, dia 24 de maig del 2013. Aquí són quatre els punts d'acord i evidentment també tres d'aquests, d'una manera clara, s'han incomplert.

El programa electoral del Partit Popular també, al qual feia referència d'una manera prèvia, el Partit Popular es comprometia a fer una planificació de totes les mesures i accions per tal d'ajudar als col·lectius amb més dificultats d'inserció laboral. I en aquest sentit, en aquesta planificació d'actuacions que tal vegada el Govern, evidentment tenguí establerta, però que no és compartida, ni en els àmbits de concertació obligats, ni evidentment dins l'àmbit parlamentari.

Per tant, tenim una situació que a més a més hi hauríem d'afegir el propi incompliment de les pròpies normes del Govern de les Illes Balears. El Govern, existeixen decrets lligats d'una manera molt clara amb l'ordenació i amb les funcions del Servei Públic d'Ocupació, amb unes funcions específiques d'informar, per exemple les actuacions dels plans d'ocupació. L'altre dia ens deien, no, existeix un Pla d'ocupació que són les mesures que enviam a Madrid..., però no passen per ser informades. O simplement l'aprovació, o la informació dels pressuposts que contempla aquest servei i que evidentment tampoc no es compleixen.

Per tant, hi ha un cert gust amarg de la política de concertació a la nostra comunitat i els resultats es visualitzen en aquest fet que som de les poques comunitats autònomes, repetesc, que no tenim una política concertada en l'àmbit de polítiques actives i laborals a la nostra comunitat. I ens poden dir, molt bé, la concertació no crea ocupació, igual que una reforma laboral, igual que un decret, ben segur, però sí ajuda a dues coses: una, a generar confiança i complicitats, estratègies compartides entre formació i entre empreses, entre les funcions que volem de futur i la gent jove que tenim a l'atur que necessita pautes sobre cap on hem de caminar.

Per tant, les estratègies compartides ajuden a aprofitar molt millor els recursos presents i futurs de les generacions futures. Però també aquestes polítiques són clau per acompanyar les persones que en aquest moment ho passen pitjor. La intermediació laboral, que vostès assenyalaven en el programa electoral que havia de ser una feina lligada a un servei públic d'ocupació fort, ferm, gratuït, amb plenitud de funcions, totalment d'acord, però és que ara, l'altre dia vàiem a un d'aquests informatius de la Televisió de les Illes Balears, com una gran iniciativa empenedora portals d'intermediació privats. Per què? Perquè hi ha un buit de la intermediació pública. I a açò hauríem d'anar alerta a fi de garantir a tots els ciutadans que els serveis públics d'ocupació estan preparats per fer aquesta intermediació, amb totes les dificultats, però que s'ha d'intentar. I cada buit que deixam, és un buit que s'omple o simplement queda en la desesperança, repetesc, de la gent que més dificultats té.

I aquí obligatòriament tenim els joves i evidentment tenim les persones que són a l'atur, de manera totalment involuntària, perquè també alerta amb aquest discurs que sembla que estam condemnant la gent que no fan feina perquè no volen, i aquesta és la segona gran injustícia que pateix aquest col·lectiu a l'hora de poder trobar o tenir accés al món laboral una altra vegada. Per tant, és fonamental acompanyar-los, és fonamental orientar-los de la manera més personalitzada possible i per tant, donar respostes personalitzades a cada una d'aquestes persones.

Per tant, les polítiques actives, la política del Govern ha d'acompanyar a aquests col·lectius, a l'hora d'oferir-los els serveis que obligatòriament per altra banda la comunitat ha de donar. I fer-ho d'una manera concertada creim que és la millor opció. A partir d'aquí, aquest col·lectiu i el col·lectiu de gent jove i amb una gran oportunitat, una gran oportunitat que és el Programa de garantia juvenil europeu. Si açò es planteja des d'Europa, amb totes les mancances dels recursos econòmics, a uns evidentment ens agradaria que fossin més i són els que són, d'acord, però un programa que en aquests moments suma voluntats, som capaços de tirar-lo endavant aquí a la nostra comunitat, lligat a aquesta concertació que obliga tant les directrius, la normativa europea que ho marca, com la pròpia política de l'Estat amb les seves instruccions?

Per tant, són qüestions que creim que obligatòriament val la pena fer-hi un esforç. Sigui el Programa de garantia juvenil dins el Pla d'ocupació, o sense Pla d'ocupació, siguin mesures de xoc, sigui el que sigui és fonamental actuar i actuar, repetim, des de la concertació. Som ja el 2014, a un any i mig de les eleccions, tenim molt poc temps i una situació que, malgrat l'atur baixi, doncs tenim una manca de llocs de feina. Aquesta realitat i no vull entrar en els debats numèrics, aquesta realitat és un fet cert, nombre de llocs de feina a la Seguretat Social que tenim.

I per tant, repetesc i ja acab, la voluntat és d'acordar i en aquest sentit aprovaríem l'esmena que presenten núm. 13, per tal que el Programa de garantia juvenil si tenen clar que ha d'anar dins el Pla d'ocupació molt bé, creim que són punts de referència que ens permeten caminar i ens permeten treure missatges de cara a l'exterior, de què aquí s'està treballant, de què no hi ha buits en la política laboral i molt manco hi ha buits en l'atenció a les persones en atur que més ho necessiten, i que, com a mínim, feim tot el possible, tot. Tal vegada tenim pocs

recursos econòmics, però com a mínim tinguem una ferma voluntat i una activitat d'asseure-nos, pactar i concertar la qual cosa no val massa recursos i per tant, açò és possible fer-ho.

En aquest sentit repetim, acceptam aquesta esmena i la resta d'esmenes crec que en aquests moments, amb els incompliments que hem assenyalat i que tampoc no crec que hi haguem d'aprofundir més per manca de temps, crec que valdria la pena que com a mínim aquesta esmena la poguéssim treure d'acord.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. 2347, 2348 i 2349/14. Té la paraula la Sra. Margalida Prohens, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens trobam avui aquí per parlar d'un dels temes que més ocupa i preocupa a tots els grups parlamentaris i que ha estat la prioritat principal d'aquesta legislatura, una prioritat que es va marcar ja el president del Govern en el seu debat d'investidura i que ha marcat totes i cada una de les polítiques d'aquest executiu.

Podem pensar en qualsevol de les mesures que ha pres aquest Govern; la Llei d'emprenedors, en aquest moment per exemple lideram l'augment en creació d'empreses, un 10,93% més que el 2013. Creixen els autònoms i també el nombre de societats mercantils. La Llei general turística, amb un increment de sol·licituds d'augment de categoria hotelera, de reformes i de renovació de la planta d'establiments, de llicències per a nous agroturismes, d'expedients de regularització de places. Els resultats: més turistes, més despesa, més pernoctacions i un increment de la xifra de negoci que es tradueix també en més ocupació. No són això polítiques per a l'ocupació? Les mesures de control de la despesa pública que amb el Govern pacte teníem un dèficit que havia passat de l'1,9 al 4,19%, alhora que l'atur passava del 7 al 21%.

Senyores i senyors diputats, tot i els discursos que han mantingut aquests darrers anys, un dèficit descontrolat, gastar sense control no és bo per a l'economia, no és bo per a l'ocupació i no és bo per als ciutadans. En aquests moments, sent de les comunitats que més ha reduït el dèficit públic, alhora hem tancat el 2013 amb un creixement del 0,3% i amb millors perspectives per a l'any 2014. No són això polítiques per a l'ocupació? Tres plans de pagaments a proveïdors, amb més de 1.200 milions d'euros, que van directament a famílies, empreses o injeccions de capital per a l'economia. No són això polítiques per a l'ocupació? Senyors diputats, deixar més de 1.000 milions d'euros en factures sense pagar no és bo per a l'ocupació, ni per a les persones.

Tenir un govern que compleix amb un full de ruta, que fuig de les polítiques de maquillatge i genera confiança és bo per a l'ocupació, és bo per a l'economia. I aquesta confiança no és l'eslògan, aquesta confiança es tradueix en xifres. 43 milions menys d'interessos de deute el 2014 i 741 milions d'euros d'inversió estrangera, triplicant la xifra del 2012. La simplificació de l'administració pública, la Llei audiovisual, la Llei del sòl, aprovada ara mateix, la futura Llei del joc, o la Llei del comerç. Totes comparteixen un objectiu, la reactivació econòmica d'aquestes illes i la creació d'ocupació des del sector privat.

I després hi ha les dades d'atur, dades que com veim no són fruit de la casualitat. I jo sí que les vull recordar per dos motius: el principal, perquè les dades són molt més que números i perquè darrera aquestes dades hi ha l'esforç d'un govern, tot i la seva escassa col·laboració i sobretot l'esforç dels homes i dones d'aquestes illes, dels treballadors, dels empresaris i de les persones que cada dia creim que ens en podem sortir tots plegats. I segon, perquè crec que ja està bé d'intentar confondre amb les dades que surten mes a mes d'aquestes illes i un missatge catastrofista que creim que no beneficia a ningú.

El nombre d'altres a la Seguretat Social el mes de febrer representa un increment de l'1,07% en termes interanuals i del 2,71% en termes intermensuals. És el desè mes consecutiu que cream ocupació neta, mentre que l'Estat crea ocupació per primera vegada des del 2008. L'afiliació mitjana augmenta en 9.183 persones el mes de febrer i en termes intermensuals no es donava un increment tan alt des del febrer del 2008. L'afiliació va registrar 3.672 cotitzants més que el 2013, després de 5 anys en negatiu. També augmenta en un 2,15% el nombre d'autònoms i el mes de febrer es van registrar 20.000 nous contractes, un 12% més que fa un any. El mes de febrer, que vostè sap prou bé que és especialment difícil. I com són aquests contractes? Idò el percentatge de contractes indefinits que ens situa més en el segon lloc del rànquing estatal, puja un 14,3%, mentre que els temporals ho fan un 12,4. I com són aquests contractes temporals? Són així com diuen vostès? No, no ho són, els que més pugen són els contractes superiors a 12 mesos, un 44,6%, mentre que els inferiors a 3 mesos ho fan només un 9,8%. I s'observa també un descens de les persones que duen més d'un any inscrites al SOIB, 1.021 persones menys. L'atur interanual baixa per setzè mes consecutiu.

Creuen de veres vostès que aquesta és la fotografia d'una comunitat que, com diuen, no tenim cap estratègia pública en l'àmbit laboral? Que som una comunitat que no té de veres cap pla de lluita contra l'atur? Que som una comunitat que no complim el que s'acorda en aquest Parlament? O que som un Govern que no compleix el que va dir el Partit Popular en el seu programa electoral? Vostès potser sí que tenguessin un magnífic pla per a l'ocupació, potser concertassin molt i es reunissin molt amb els sindicats, potser hi dedicassin molts recursos, però crec que avui ja podem constatar tots que no va funcionar, que no anaven en la direcció correcta i que es van gastar molts doblers però no van obtenir resultats. I avui m'hagués agradat una moció que reconegués almenys aquests punts i que fos una moció més constructiva, perquè vostès saben de la voluntat d'aquest govern i especialment del conseller d'Economia d'escoltar i recollir les seves aportacions en matèria d'ocupació i ho han pogut comprovar amb el Pla d'ocupació.

Per això els hem presentat tres esmenes, per intentar consensuar alguns punts. La concertació social, a diferència del que vostès apunten, es troba en ple funcionament amb els distints òrgans que vostès van deixar: dins la Direcció General de Treball hi trobam la Mesa sectorial tripartida, la Comissió consultiva de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, el Consell de salut laboral i la Comissió consultiva de convenis de les Illes Balears, i dins el SOIB: el Consell de formació professional, el Ple de formació professional, el Consell general del SOIB i la Comissió executiva. A més, a principi de legislatura i amb la voluntat obrir a més entitat el diàleg social, es va crear el Fòrum Balears Competitiva, el qual substitueix la Mesa per al seguiment de l'economia i el pacte per la competitivitat; un pacte que va arribar a tenir un cost de 135.000 euros només en dietes, a més de 92.000 euros en publicitat, o de 260.000 euros en logística i servei de menjars, això són despeses, això és invertir recursos, però això no crea ocupació. Eines de concertació que, a més, el Govern del pacte es va torbar dos anys a crear després de la seva arribada al Govern, no crec jo que fos tampoc una de les seves principals prioritats.

Aquest Fòrum Balears Competitiva compta amb representants del Govern, de consells, d'entitats locals, d'agents econòmics i socials, del sector financer, de les Cambres de Comerç, dels consumidors i de diversos òrgans consultius, mostra de la importància que dóna el Govern al diàleg social. Aquest òrgan s'estructura en tres grups, un dels quals treballa precisament sobre el Pla d'ocupació, els quals recentment han presentat les seves propostes que s'han recollit totes com a millora, així com les propostes dels grups polítics els quals han pogut presentar, per primera vegada, a un Pla d'ocupació i de la Mesa social tripartida.

L'esmena que hem presentat al seu punt número 2 respon també a una voluntat del Govern parlada amb els sindicats i diferents agents socials que en formen part, per tal de redactar un nou decret que s'adeqüi a les necessitats actuals i al fet que aquestes reunions amb els agents siguin productives i eficients, de fet dins el SOIB sí que es presenten de manera puntual i transparent els resultats d'inscripció i el seguiment de diferents línies d'actuació que es duen a terme. Aquests resultats, a més, ja els ho vaig dir fa un parell de setmanes a una comissió, han millorat notablement els darrers anys i de fet alguna de les polítiques que es duen a terme des del SOIB són agafades com a model i com a referència pel Pla estat d'ocupació.

I al seu punt número 3 fan referència al Pla de garantia juvenil que va aprovar el Govern d'Espanya el mes de desembre, i a nosaltres ens sembla bé, el que passa és que consideram més oportú i més eficient incloure-ho, com de fet ja s'ha fet i han pogut comprovar, en el primer esborrany, i així s'executa dins el Pla d'ocupació que es presentarà en breu a aquest parlament.

Creim que, a més de pensar a fer plans i documents hem de pensar en els ciutadans i a fer polítiques específiques per a aquest col·lectiu, però integrar-les dins un pla més ampli i seguir el criteri de les més de 200 accions que conté el Pla per l'ocupació i revisar-les i corregir-les perquè siguin, de veritat, una resposta a un problema social greu, com és l'atur juvenil.

Com sabem, aquest Pla de garantia juvenil és fruit d'un període de consultes previ amb els agents socials i amb les comunitats autònomes i té per objecte garantir que tots els joves, menors de 25 anys, rebin una oferta de feina, d'educació contínua o de període de pràctiques dins el període màxim de quatre mesos, un cop acabin l'educació formal o es quedin a l'atur. Per això, la Unió Europea hi va destinar una partida de 6.000 milions d'euros, partida que va defensar, precisament de manera contundent, el Govern d'Espanya, encapçalat pel president Mariano Rajoy, per al període 2014-2020, i és un mecanisme del qual se'n beneficiaran totes les comunitats autònomes amb taxes de desocupació juvenil superiors al 25%. I és ara, dins el primer semestre del 2014, que s'han de materialitzar les transformacions necessàries per a la seva correcta aplicació a tot el territori i tot el procediment administratiu, en coordinació amb les comunitats autònomes.

Es tracta d'un programa complex i en aquesta tasca ara està centrat el Govern d'Espanya. Ens alegrem idò que hi facin referència i esperam que s'hi sumin, perquè el problema de l'atur juvenil, encara que vostès abans ho negassin i que l'exministre Valeriano Gómez, qui, per cert, deu desconèixer les dades de creació d'ocupació de les Illes Balears o bé diu mentides, va enganyar també els joves amb mesures electoralistes que no tingueren cap resultat, més enllà de deixar un de cada dos joves al carrer, i a més negà la major.

El Govern del Partit Popular ja ha posat en marxa en paral·lel la garantia juvenil, una estratègia d'emprenedoria i ocupació jove que en els primers mesos ha beneficiat 115.000 joves d'arreu d'Espanya, el que suposa que gairebé 400 joves cada dia han tingut una oportunitat de feina per compte pròpia o aliena. I a més hi hem de sumar els més de 50.000 joves de més de 30 anys que es beneficien de la tarifa plana de la Seguretat Social, una estratègia que compta, a més, amb la implicació del sector privat el qual ha aportat 200 milions d'euros addicionals i el seu compromís de contractar joves. Contractació que, per cert, a les Illes Balears, el mes de febrer s'ha incrementat un 10,5% en menors de 25 anys, amb una davallada de l'atur del 6,5%.

I ja per acabar, a la resta de punts crec que ha quedat ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sra. Presidenta, acab.

... argumentat amb totes les dades que he exposat que hi votarem en contra, perquè aquest és un govern plenament compromès amb les polítiques d'ocupació, les de veritat, no els plans E els quals suposen una despesa brutal per a les arques públiques i un cop acabat, el 90% dels treballadors tornen a l'atur. Creim en unes polítiques actives basades en la consecució d'objectius, que funcionin, que donin resposta i si no la donen aquestes polítiques actives s'han de canviar.

I nosaltres el que esperam és que deixin de posar pals a les rodes, que siguin constructius, que se sumin a la tasca que fa aquest govern, perquè quan aquest govern treu dades positives no són positives ni per al Govern ni per al Partit Popular, són, en definitiva, dades positives per a tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per fixar la posició, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, bon dia a tots i a totes. Avisar al Grup Socialista que votarem que sí a cada un dels set punts de la proposta d'aquesta proposició no de llei. La primera i la setena quasi quasi no l'haurien de fer, perquè vostès demanen consens i el lògic és que un pla d'ocupació si no és per al consens realment no hauria de tenir llum, però crec que és una mesura preventiva perquè sabem les tàctiques del Partit Popular, ho hem vist amb la reforma de les pensions, amb la modificació de l'Estatut dels Treballadors a través de la reforma laboral en què no varen pactar res amb els representants dels treballadors.

De fet avui hem tengut una mostra de com pacta i consensua el Partit Popular, ara la Sra. Prohens ens acaba de dir a tribuna que la conselleria havia acceptat les nostres propostes. Ara mateix, m'acab d'assabentar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... que la Sra. Prohens, a través de la Sra. Prohens que han acceptat les propostes polítiques que havíem presentat al Pla d'ocupació; de fet també m'ho havia dit deu minuts abans el conseller, vull dir, venen aquí i nosaltres ens assabentem aquí que el Partit Popular accepta les nostres propostes, primer ho sap un grup que no n'ha fet que nosaltres mateixos, això és una demostració de com pacta i de com consensua aquest... -no, ja

pot arrufar el nas, Sr. Conseller, però és així, vostè m'ho ha dit deu minuts abans de presentar, però el lògic seria enviar un document dient què sí i què no, perquè nosaltres esperam aquest document des d'abans de Nadal, vàrem tenir una reunió amb vostè, ens va dir que després de les festes de Nadal ens convocaria, som a punt d'arribar a Pasqua i encara no ens ha convocat.

Per tant, estam contents, li agraïm a la Sra. Prohens la informació que ens ha donat avui a la tribuna.

També demana que amb els municipis i amb els consells, nosaltres pensam que és fonamental per a la creació d'ocupació d'economia social i perquè coneixen la realitat no només constatada amb dades, sinó amb històries reals de molta població, que aquestes dues entitats hi siguin presents.

I també demanam un pla d'ocupació amb terminis, fantàstic, perquè no pot ser que tinguem un pla d'ocupació a catorze mesos d'unes eleccions i no (...) si serà d'aquí dos o tres mesos, però que hi hagi uns terminis.

Després, també donarem el nostre vist-i-plau perquè prioritzen dos col·lectius que nosaltres pensam que són fonamentals i ho apunta en el punt 3 i en el punt 6, els joves, perdoni, i ja he tingut un lapsus, perquè la immigració i els joves a la nostra comunitat autònoma comença a ser en el conjunt de l'Estat o de la nostra comunitat autònoma comença a ser una característica, que més de 3.000 joves de la nostra comunitat autònoma han hagut d'emigrar. És del més poc intel·ligent que pot fer un país, invertir en joves perquè aquests joves són qualificats, són gent preparada, invertir en joves, públicament, amb doblers públics i amb esforç familiar i que aquests joves se n'hagin d'anar perquè aquí no troben feina, perquè aquí tenim un monocultiu que és l'hoteleria i se n'hagin d'anar. I els que tenen més sort troben feina a la península, els que no a Alemanya, a Londres, a Finlàndia, a Japó, en fi, on trobin feina.

Per tant, pensam que és fonamental, una taxa d'atur de menors de 25 anys que està per sobre del 47% i aquí també amb un problema de gènere que hi ha majoritàriament dones, la taxa és més alta en dones.

De majors de 45 anys, que tenim un greu problema amb aquest col·lectiu de persones i el Pla d'ocupació ho ha de reflectir, són persones que tenen escassa flexibilitat de canvi, d'hàbits, perquè han fet molta feina en el sector hostaleria i no tenen aquesta capacitat, per tant temes de formació ocupacional, però no només de formació ocupacional, també altres temes per poder modificar aquest monofomat que té.

Perquè a mi em fa gràcia quan surt cada vegada el Partit Popular, qualque membre del Partit Popular i diu que és prioritari el Pla d'ocupació, i jo record, és que avui he recordat, mentre escoltava la Sra. Prohens, dir, escoltar el conseller d'Agricultura i aplaudir tots els parlamentaris, que al pacte de progrés no li interessava l'agricultura perquè no teníem Conselleria d'Agricultura, idò no tenen Conselleria de Treball; hi aplicam la mateixa lògica? Perquè, com que al pacte de progrés no li interessava l'agricultura perquè no tenia Conselleria d'Agricultura, segons ell hi havia una direcció, però no hi havia conselleria, és el mateix? A vostès els sembla..., i no

tenen conselleria de treball. Aquí es va aprovar, un dels primers decrets llei que va dur el Govern, perquè era fonamental, perquè si no es feia aquesta modificació del SOIB, el SOIB s'enfonsaria, i que es va fer una modificació d'un decret llei, via decret llei, d'on depenia el SOIB perquè el SOIB havia de ser el motor de l'ocupació, idò mai, mai, des que es va crear el SOIB, ha tengut menys protagonisme el SOIB...

(Remor de veus)

I tant de veres que és! Tan poc protagonisme que és que no el tenen ni en compte en el Pla d'ocupació pràcticament. I el varen modificar, i vostè ho sap, modificar per decret llei, a tota pressa, corrent, en contra del Parlament, de l'oposició, sense negociació, perquè el SOIB, si no es canviava de conselleria era un drama. Doncs, el SOIB no s'ha vist.

Per tant, nosaltres pensam, i aquesta proposició no de llei va en aquest sentit d'apoderar el SOIB, perquè el SOIB és el Servei d'Ocupació de les nostres Illes Balears, ha de liderar tot el tema d'ocupació, possiblement hauria de ser a Economia, ja que no tenim Conselleria de Treball hauria de ser a Economia, no en temes d'educació, ha d'apoderar tot aquest procés, igual que l'Institut de la Dona ha d'apoderar i ha de liderar les polítiques d'igualtat, les quals són transversals, però hi ha d'haver qualcú que les lideri. El SOIB ha de tenir aquesta funció i per això pensam que aquesta proposició no de llei és transversal en aquest sentit.

Per tant, nosaltres pensam que és fonamental aquest Pla d'ocupació, que només pot ser consensuat, perquè ha de tenir molts aspectes, i per a nosaltres és fonamental que tinguem una perspectiva de canvi en l'economia del nostre país, perquè si continuam amb aquest tema monocultiu que és el turisme no farem un canvi radical. Vostès diuen que les empreses..., vostè diu que han pujat les empreses, vostè, si només compta les empreses que han obert, li sortiran els números que ha donat, però ha de mirar les que han tancat, i les que han tancat: "*Baleares atravesa el invierno con la cifra de empresas más baja de la crisis*". A l'any 2013, 34.607 a gener; a 1 de febrer, 34.586. Clar, si només miram les obren i les que no tanquen sempre pot ser positiu.

Empreses, menys empreses. En el sector comerç, el petit sector comerç, el minorista, ha baixat, de 14.604 a l'any 2012 a 14.369 l'any 2013. La indústria no en parlem, desapareix a la nostra comunitat autònoma, l'administració pública ja, ja, ja és un debat que en vostès ja no hi creuen, l'administració pública no pot generar llocs de feina. Comerç, insistesc, les rebaixes, més malament que mai, han tancat minoristes.

La construcció, hi ha petits repunts que no duren un trimestre, per tant sí que hem de tenir aquest pla d'ocupació, però no només centrat en temes de turisme, i el que nosaltres vàrem veure ens preocupava, per això vàrem fer tota una sèrie de propostes, que ja ens alegra que s'hagin introduït, i veurem. Perquè només centrat en el turisme no avançarem, perquè com és possible que arribin més turistes que mai, molt més turistes que a l'any 2010 i tinguem una taxa d'ocupació en el sector turístic més baixa que a l'any 2010, com és possible? Perquè es contracta manco i es fa fer més feina que mai, això és la pujada de la nostra productivitat, que el que abans feien quatre treballadors ara ho fan dos.

(Remor de veus)

Això és, no és que tinguem una economia de valor afegit, no és que anem cap a una economia d'aquestes característiques, no és que el mateix treballador pugui fer més feina en menys temps, no, no, és que el carregam. Per tant, tenim més turistes que mai i en canvi la taxa d'ocupació d'hostaleria és més baixa que a l'any 2010, com és possible? Com és possible, no ens hem de plantejar coses? Aquest pla d'ocupació ha de tenir aquest sentit.

I ja se m'acaba el temps, passa molt de pressa, però mentrestant vostès tenen un discurs triomfalista, sempre amb una nota de prudència i nosaltres no hi coincidim amb aquest discurs triomfalista. El CIS, que és un òrgan que vostès controlen, i saben molt bé com es fan les enquestes: la societat percep en un 85% un pessimisme altíssim i diu que no veu sortida a la crisi a l'any 14 ni a l'any 15, perquè l'economia, aquesta economia que millora tant no arriba a la quotidianitat, no arriba al cada dia, no arriba a aquesta economia real.

Tenim un nombre d'aturats elevadíssim, hi ha cada vegada més gent que no té prestació de desocupació, augmenten les taxes de pobresa per aquest motiu. Han pujat els productes bàsics, la llet, el pa, la carn, les verdures, l'aigua, la llum, el butà. Els estalvis que hi havia a l'any 2010 i a l'any 2011 pràcticament no hi són, les famílies cada vegada tenen menys matalàs per poder afrontar tot aquest problema.

S'ha augmentat l'IVA, es redueixen els sous, s'han reduït els sous, ho diuen tots els models econòmics, s'han reduït els sous, a l'administració s'han congelat, en el conjunt s'ha reduït. Ens ho va dir la Federació d'entitats en defensa de la infància, hi ha nins que passen fam a la nostra comunitat autònoma.

I no tenim un pla d'ocupació encara aprovat.

Mentrestant el Govern, de moment, que nosaltres coneguem, perquè a nosaltres no ens han tornat convocar i els sindicats mostren la seva disconformitat, només es reuneix amb els grans empresaris.

Per tant, nosaltres proposam, ens sembla adequada aquesta proposició no de llei, necessitam un pla d'ocupació, necessitam un pla d'ocupació ja, pensam que aquest necessàriament ha de ser consensuat i ha d'establir prioritats.

Nosaltres hem fet unes propostes, avui ens hem assabentat que s'han acceptat, ja veurem en quin nivell, però també vàrem fer una proposta de ponència per intentar entre tots, i no només

els grups parlamentaris, sinó els sindicats, les entitats econòmiques, els col·legis professionals, etcètera, una ponència per anar progressivament canviant l'economia monotemàtica de la nostra comunitat autònoma, el Partit Popular hi va votar en contra. El Partit Popular està còmode com està i nosaltres no hi estam gens amb aquests problemes que tenim en aquest país.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup presentant, el Grup Socialista, per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Té la paraula la Sra. Joana Barceló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Propostes en tenen damunt la taula, propostes en tenen damunt la taula, esperam que responguin a les propostes i així i tot, repetesc, continuarem presentant propostes les vegades que facin falta.

Però sí avui voldria assenyalar -supòs que quan el conseller hagi acabat...

(Pausa de la intervinent)

No, perquè el conseller pot sortir aquí d'una manera i així ens assabentam tots dels debats.

Només assenyalar dues coses: la primera, que fa referència que la capacitat de propostes i les propostes les hem anat posant damunt la taula per debatre, i en continuarem posant damunt la taula per debatre, allà on faci falta, en el Parlament, a plenari, a comissió o allà on sigui. Però sí m'agradaria assenyalar-los dues coses: a quin món viuen és la primera resposta, a quin món viuen quan ens assenyalen que vostès el tema laboral, l'ocupació, és la seva prioritat? Amb quins fets ho demostren? L'única comunitat autònoma que no té cap pla d'ocupació, cap mesura concertada amb ningú, cap estratègia de res. No serà que ho hagin prioritzat com a (...), quan els ajuntaments i els consells estan al marge de tot. No serà que ho prioritzin amb ningú ni que sigui una prioritat en la seva feina.

I ens diuen que sí, evidentment, i que a més tot funciona beníssim. I és curiós que les dades que ens diuen que funciona beníssim són -fixin-s'hi bé- només la part de les empreses; emprenedors, autònoms, empreses. I ni així els nombres surten, ni així els nombres surten.

I només vull assenyalar-li dos nombres. Jo no hi volia entrar però evidentment obliga. La Llei d'emprenedors, que havia de ser un èxit, el febrer... o el gener, el gener de 2014 en relació amb el gener de 2011, gener, hi ha 846 autònoms menys.

(Remor de veus)

Tengui, els seus fulls del Govern de les Illes Balears. Home!, miri-s'ho, faci números. Autònoms, tenim menys autònoms que el gener del 2011. Mitjana d'empreses, mitjana d'empreses, 2013, 2011, 39.000 el 2013, mitjana del 2011 39.574, amb una trampa afegida: el 2013 hi ha 15.000 empreses de la llar, el 2011 n'hi havia 6.000. Tot és pur conte, estadística i maquillatge de nombres.

(Remor de veus)

Les cues dels Caputxins..., les cues dels Caputxins de gent que necessita ser atesa; Càritas, Creu Roja, açò són avui els indicadors que vertaderament ho feim bé o no ho feim bé. I ni Càritas, ni Creu Roja, ni els Caputxins ens estan dient en aquest moment que les desigualtats es van escurçant, que la gent té possibilitats de tenir accés a una feina o tenir accés a un subsidi o a una ajuda. Aquesta és la realitat.

I a vostès açò no els preocupa gens. Que el nombre de persones que han esgotat totes les prestacions s'incrementi en els dos anys que duen vostès al govern ho diu tot, i ni una menció, ni les més mínima cita a aquesta referència, i per tant són situacions evidentment que es veuen d'una manera diferent. Que baixa l'atur?, molt bé. Creen ocupació?, no en creen en relació amb el 2011, no en creen en relació amb el 2011. Per tant les seves fórmules no són tan bones. Ni autònoms, ni empreses, ni ocupació. I a la contra la gent que ha esgotat totes les prestacions s'incrementa, i s'incrementen les persones ateses per necessitat a la nostra comunitat que va tan bé, s'incrementen per Càritas, s'incrementen les persones ateses per Creu Roja i s'incrementen les persones ateses pels Caputxins.

I per tant és fonamental fer cosa, i els plans d'ocupació serveixen, com repetíem, per acompanyar les persones en aquest camí de trobar una feina, als joves i a les persones grans i a totes en general. I a partir d'aquí el que els demanam és que intensifiquin la feina, intensifiquin la concertació, acordin i, sobretot, actuïn, actuïn, posin mesures, i evidentment ajudin a combatre una pobresa que va creixent malgrat el discurs d'unes xifres maquillades que diuen que tot va bé.

No va bé, i ens encantaria que hi anés, ens encantaria que hi anàs. Les dades del seu govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...ens diuen que no han creat ni un lloc d'ocupació; n'han destruït 15.000 en dos anys, i per aquí no és el bon camí. Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, li demanaria que em digués el número de l'esmena que vostè accepta del Partit Popular, que abans no ho he entès molt bé.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

És difícil d'entendre perquè..., però així i tot acceptam l'esmena. És la tercera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quina és, la 2349?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

La..., la 2349.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Llavors aquesta esmena, la 2349/14, puc entendre que queda aprovada per assentiment?

D'acord, idò queda aprovada per assentiment.

Per tant passam a la votació de la resta de la moció. Començam la votació. Votam.

Queda rebutjada per 31 vots en contra i 24 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS